ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Відголосок трагедії

Обвинувачений у вбивстві боїться не дожити до суду

СТОР. 4

Інтернет-життя

Ex.ua: дуже хочеться, але не можна

СТОР. 8

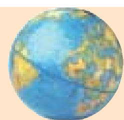
Репортаж

Сучасні листригони на перекурі...

СТОР. 12

№ 22 (5272) СУБОТА, 4 ЛЮТОГО 2012 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Активізація і розширення співпраці

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин високо оцінює рівень двосторонніх взаємин між Україною та Республікою Молдова.

«У нас рівні і стабільні відносини, які розвиваються по висхідній, — заявив В. Литвин у п'ятницю під час зустрічі з Прем'єр-міністром Республіки Молдова Володимиром Філатом. — В Україні надають великого значення вашому візиту, який надасть нового імпульсу двостороннім взаєминам». Сторони наголосили, що 20-річчя встановлення дипломатичних зв'язків між Україною і Молдовою є гарною нагодою для активізації і розширення співпраці в усіх галузях.

СТОР. 2

У Мюхені відбудеться дискусія про енергетику

Учора в другій половині дня Президент Віктор Янукович планував вилетіти на Мюнхенську конференцію з питань політики безпеки. Напередодні голова адміністрації Президента Сергій Льовочкін сказав, що в ході візиту 3—4 лютого Президент збирається виступити під час тематичної дискусії «Енергетика, ресурси і навколишнє середовище: нові парадигми безпеки?», що відбудеться в рамках конференції. Програма також передбачає низку двосторонніх зустрічей. Серед учасників заявлені Президент Польщі Броніслав Коморовський, Держсекретар США Хілларі Клінтон, міністр оборони США Леон Панетта, міністри закордонних справ Польщі Радослав Сікорський, Швеції — Карл Більдт, Росії — Сергій Лавров.

Тим часом у п'ятницю вранці міністр закордонних справ Костянтин Грищенко не зміг вилетіти до Мюнхена, про що повідомив у своєму Твіттері: «Люфтганза» через мороз скасувала ранковий рейс до Мюнхена, а я через це був змушений скасувати важливі зустрічі в столиці Баварії. Буває й таке». Однак пізніше К. Грищенко дописав, що таки летить.

Я ВАМ ПИШУ...

Часопис для районної бібліотеки

Шановна редакція газети «Голос України»! Колектив Охтирської районної бібліотеки щиро вдячний вам за розуміння та підтримку. Ми зворушені тим, що ви нас почули, відгукнулися на наше прохання і передплатили свій часопис для районної бібліотеки.

Від усього серця бажаємо вам міцного здоров'я, благополуччя, творчого натхнення та професійних і життєвих успіхів!

Колектив бібліотеки.

Охтирка Сумської області.

Чи впізнаємо себе завтра?

***О**станніми днями громадськість була стривожена раптовою заміною кількох директорів національних музеїв та історико-культурних заповідників. Мінкультури каже, що це — заради модернізації. Гаразд, але чому призначено новими директорами, мов котів у мішку, — нефахівців? І чому ніхто з них не оприлюднив програми модернізації? Один з нових директорів пообіцяв: мовляв, до кінця року ви не впізнаєте нашого музею! А хтось на те похмуро зауважив: «Це — погроза?» Жарти жартами, а щось подібне нещодавно вже було: коли відремонтували та обладнали вертолітним майданчиком Чернечу гору, її справді стало важко впізнати. Цей знімок зроблено під час того ремонту. Звісно, Шевченко — він і в поліетилені Шевченко. Але чи не стане «модернізація» музеїв модернізацією минулого? І чи впізнаємо самі себе після цього завтра?*

СТОР. 13

Фото Олександра КЛИМЕНКА (з архіву «Голосу України»).

ПОДІЇ

Завдяки прокуратурі люди отримали зарплату

Внаслідок заходів, вжитих органами прокуратури Житомирської області, виплачено 300 тисяч гривень зарплати, заборгованої протягом січня. Зокрема, після втручання прокурора Володарсько-Волинського району виконано рішення судів про стягнення заборгованості із заробітної плати з ВАТ «Волинські самоцвіти» на користь громадян на суму понад 110 тисяч гривень, **інформує наш власкор Олексій КАВУН.**

У Керченській протоці в крижаний полон потрапили три судна

У районі бухти Булганак льодами заблоковано суховантаж «Апач» (прапор Мальти), який йшов у російський порт Єйськ, «Вега-2» (прапор Мальти), суховантаж «Гурон» невідомої приналежності. Судна перебувають у справному стані, увійшли в порт Керчі легально, засоби життєзабезпечення екіпажів працюють у звичному режимі. Триває перевірка їхнього стану, капітанами-координаторами Центру регулювання руху суден забезпечується радіозв'язок з кораблями, повідомили кореспонденту «Голосу України» у прес-службі ГУ МНС у Криму. Там також повідомляють, що за минулу добу в сніжний полон на дорогах Криму потрапили 54 автомобілі. З них 5 автобусів, 34 легкові машини та 12 вантажних автомобілів, **передає наш власкор Роман ЧЕРЬОМУХІН.**

Принесемо час у жертву футболу

Уже наступного року українці мають усі шанси забути про щопіврічні переведення годинникових стрілок назад-вперед. Відповідний законопроект готується для голосування у Верховній Раді. Якби не Євро-2012, то годинники могли б уже цього року не чіпати. «Нам рекомендували: враховуючи, що Україна прийматиме чемпіонат Європи з футболу, цього року перейти на літній час. Після чого, восени, країна переведе стрілки на годину назад, і за цим обчисленням часу житиме й далі. Ця позиція і ляже в основу законопроекту, що буде підготовлений та переданий на голосування до Верховної Ради», — пояснив міністр надзвичайних ситуацій Віктор Балога.

СТОР. 6

КОРОТКО

■ У Самборі (Львівська обл.) через 30-градусний мороз зупинився старовинний годинник на ратуші. Заступник міського голови Юрій Леськів повідомив, що за останні 770 років годинник жодного разу не зупинявся. Годинникар, який оглянув складний механізм, пояснив причину зупинки тим, що загусло масло на морозі, **передає наш власкор Богдан КУШНІР.**

■ За підсумками загальнонаціонального конкурсу «Людина року-2011» міський голова Ялти Олексій Боярчук став лауреатом у номінації «Мер року», **інформує повідомлення прес-служби виконкому Ялтинської міськради наш власкор Роман ЧЕРЬОМУХІН.**

■ З метою заохочення паломників-хасидів, котрі щороку відвідують Умань, на Черкащині заплановано побудувати кілька готелів модульного типу на 3—4 тисячі осіб, а також відкрити підприємства з виготовлення кошерної продукції, **повідомляє наш власкор Лідія ТИТАРЕНКО.**

Россільгоспнагляд скасував обмеження на постачання до РФ продукції Миронівської птахофабрики

Активізація і розширення співпраці

Голова Верховної Ради України відзначив продуктивні відносини між нашими країнами на рівні парламентів. У цьому контексті він високо оцінив результати візиту Голови Парламенту Республіки Молдова Маріана Лупу, який відвідав Україну у вересні минулого року, зазначивши, що під час переговорів відбувся конструктивний діалог стосовно перспектив подальшої двосторонньої співпраці. В. Литвин також повідомив, що в листопаді минулого року відбулося спільне засідання груп дружби двох парламентів.

В. Литвин також наголосив на конструктивній співпраці парламентських делегацій наших держав у міжнародних організаціях, зокрема у МПА СНД.

Керівник українського парламенту звернувся до В. Філата з проханням сприяти прискоренню ратифікації двосторонньої Угоди про співпрацю у забезпеченні прав осіб, які належать до національних меншин, що було підписано у грудні 2009 року, зазначивши, що реалізація цього документа створить дієвий механізм захисту прав української громади в Молдові і молдовської — в Україні.

Активний міжпарламентський діалог, на переконання В. Литвина, сприятиме вирішенню актуальних питань двосторонньої співпраці і розвитку взаємовигідного і конструктивного співробітництва між Україною і Молдовою.

У свою чергу, Прем'єр-міністр Республіки Молдова зазначив, що парламентська складова двосторонніх відносин є надзвичайно важливою. «Є широкий спектр завдань, які необхідно вирішувати», — сказав він. «Відносини з Україною є життєво важливими для Молдови», — заявив В. Філат.

В. Філат запросив Голову Верховної Ради України відвідати Молдову з офіційним візитом, висловивши сподівання, що під час візиту відбудеться плідний діалог щодо шляхів подальшого розвитку співпраці.

***

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин висловлюється за необхідність синхронної ратифікації національними парламентами Договору про зону вільної торгівлі у рамках СНД.

За останній рік значно збільшилися показники двостороннього товарообігу, і Україна нині перебуває у трійці лідерів серед торговельних партнерів Молдови. Разом з тим «є багато незадіяних резервів», — сказав В. Литвин.

У цьому контексті Сторони висловилися за необхідність активізації роботи Міжурядової комісії з питань торговельно-економічного співробітництва, зазначивши, що у наших країн є значний потенціал для подальшого розвитку взаємин в економічно-торговельній сфері.

***

Позиція України у питанні врегулювання придністровської проблеми є незмінною і базується на дотриманні принципів суверенітету і територіальної цілісності Республіки Молдова, а також надання Придністровському регіону надійно гарантованого статусу в об'єднаній державі, наголосив Голова Верховної Ради України Володимир Литвин.

«Україна зацікавлена у стабільності і передбачуваності Молдови та в її динамічному розвитку», — сказав він, зазначивши, що наша держава вітає поновлення офіційних переговорів у форматі «5+2» у минулому році.

У свою чергу, В. Філат високо оцінив роль України у врегулюванні придністровської проблеми. За його словами, стабільність і передбачуваність у регіоні є надзвичайно важливими.

ЗАКІНЧЕННЯ. ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Прес-служба Верховної Ради України.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Динаміка гарна, а потенціал ще більший

Під час учорашнього українсько-молдавського бізнес-форуму обговорювалися перспективи співпраці у сфері сільського господарства, легкої промисловості, туризму, будівельній галузі та фармацевтики.

Народний депутат від Партії регіонів, президент Українського союзу промисловців і підприємців Анатолій Кінах наголосив, що нинішній стан торгово-економічних, політичних, культурних і гуманітарних відносин України та Молдови демонструє гарну динаміку, однак цей рівень, на його погляд, недостатній, і є потенціал для розвитку.

«Ми домовилися, що наші зустрічі будуть постійні, й наступне засідання відбудеться у квітні-травні поточного року», — зазначив він.

Міністр енергетики і вугільної промисловості Юрій Бойко заявив, що з боку України буде повне розуміння і прагнення створити максимально комфортні умови для молдавського бізнесу. «Наші торгівельно-економічні відносини демонструють хорошу динаміку розвитку, проте потенціал у нас ще більший. Старт динамічним відносинам був даний під час зустрічі керівників держав, і наше завдання — цю динаміку розвинути», — сказав міністр.

У свою чергу, прем'єр Республіки Молдова Володимир Філат заявив, що його країна активно працює над створенням зони вільної торгівлі з Євросоюзом, і таки перейматиме досвід в Україні. «Наша мета — максимально прискорити цей процес», — сказав він.

Крім того, молдовська сторона сподівається на збільшення українських інвестицій уже в поточному році. «Між нашими країнами підписано більше 160 договорів, які охоплюють майже всі сфери співпраці. Але є проблеми, які потрібно вирішувати, щоб перешкоди перед бізнесом були ліквідовані. Вже дані конкретні вказівки відомствам. У Молдові працюють близько 300 спільних підприємств із Україною, і це 16 млн. дол. українських інвестицій», — сказав В. Філат.

ДО РЕЧІ

Як повідомив наш власний кореспондент у Вінницькій області Віктор Скрипник, під час офіційного візиту в Україну прем'єра Республіки Молдова Володимира Філата, керівники Вінниччини і шести районів сусідньої держави підписали угоду про створення об'єднання під назвою Єврорегіон «Дністер».

Кримінально-процесуальний кодекс розглядатимуть вже наступного четверга

У першому читанні проект Кримінально-процесуального кодексу парламент може розглянути вже у четвер, дев'ятого лютого. Про це повідомив Голова Верховної Ради Володимир Литвин в ефірі «5 каналу». «Дев'ятого лютого народні депутати розглядатимуть проект Кримінально-процесуального кодексу. Є й альтернативні законопроекти. Я вважаю, що нам потрібно провести серйозне обговорення... Прийняти один із них. Прогнозую, що це буде законопроект, запропонований Президентом України», — зазначив він.

Водночас, на думку В. Литвина, опонентам глави держави не варто робити з цього трагедію. «Головне, зосередити зусилля на прийнятті цього документа в остаточній редакції, який відповідав би реаліям сьогодення і який би співвідносився з документами подібного гатунку в цивілізованих країнах», — сказав він.

Крім того, Голова Верховної Ради прокоментував імовірність участі у парламентських виборах засуджених екс-чиновників. На його думку, це буде складно забезпечити законним шляхом.

«Якщо легітимний шлях вибирати і дотримуватися всіх правових формальностей, він дуже складний. Все інше лежатиме в політичній площині. А політичні рішення завжди будуть вразливі, і з часом за них вимагатимуть правових оцінок», — заявив він.

За словами глави парламенту, аби особа, яка має судимість, могла бути обраною до парламенту, потрібно внести зміни до Конституції. «Не вдаючись у ці правові нюанси, скажу, що треба внести зміни в Конституцію... Навіть якщо сильно намагатися це робити, то це мало реально до жовтня 2012 року. Бо треба дві сесії», — уточнив В. Литвин.

Прокоментував Голова Верховної Ради і участь вітчизняних політиків у Національному молитовному сніданку у Вашингтоні. За його словами, депутати не брали для цього офіційних відряджень. «Це їх особиста ініціатива, це їх особисті, наголошую, кошти. Тому заборонити, як глава парламенту, я не маю абсолютного права», — зауважив він.

Можливі зміни до виборчого законодавства

ДУМКА ЕКСПЕРТА

Своїми прогнозами стосовно десятої сесії Верховної Ради поділилися політологи.

Голова правління Центру прикладних політичних досліджень «Пента» Володимир Фесенко:

— Сесія буде своєрідною прелюдією до наступних парламентських виборів, бо восени практично всі події в країні будуть пов'язані з волевиявленням і тоді вже нормальної роботи не буде. А їх наближення підштовхуватиме як провладних, так і опозиційних депутатів до використання законодавчої роботи в передвиборних цілях. Ми побачимо збільшення різних популістських законодавчих ініціатив. Не виключаю, що однією з інтриг цієї сесії можуть стати зміни до закону про вибори народних депутатів. Тут ситуація достатньо заплутана. Нещодавно всі жваво обговорювали резолюцію ПАРЄ, де йшлося про внесення змін до цього закону, зокрема про зниження виборчого бар'єра. Провідні опозиційні лідери виступають категорично проти таких змін. Але є зацікавлені особи і в провладній більшості, і в опозиції, щоб все ж таки зменшити бар'єр.

Також не виключаю нових спроб декриміналізації статей, за якими засудили Юлію Тимошенко і Юрія Луценка. Хоча сумніваюся, що такі дії будуть успішними. Однією з головних подій на цій сесії може стати розгляд парламентом Кримінально-процесуального кодексу.

Ухвалення законопроекту «Про ринок земель» також буде однією з резонансних і найбільш значущих подій на майбутній парламентській сесії. Гадаю, провладна партія вагатиметься, чи варто нині його ухвалювати. Та вони спробують, бо не відомо, що буде після парламентських виборів, а з цим законом пов'язані певні економічні інтереси. Тому, вірогідно, його ухвалять в остаточному вигляді.

Президент аналітичного центру «Відкрита політика» Ігор Жданов:

— Десята сесія розглядатиметься як підготовка до виборчої кампанії. Влада робитиме все, щоб забезпечити собі сприятливі умови для проведення волевиявлення. Можливі зміни до виборчого законодавства призведуть до серйозного скандалу.

Очевидно, опозиція намагатиметься створити Тимчасову слідчу комісію щодо парламентських виборів, адже потрібно хоч якось контролювати владу.

Нині немає ніяких підстав говорити про те, що внутрішня політика чи стосунки між більшістю та опозицією зміняться на краще. Я не бачу такого бажання від провладної партії.

Наші стосунки з Європейським Союзом і США можна охарактеризувати як холодний мир. Тому для зовнішньої політики головним буде не прийняття Кримінально-процесуального кодексу, що дуже важливо з точки зору захисту прав, а проведення чесних, прозорих і демократичних виборів.

Записав Сергій ОЛЕКСАНДРІВ.

ФОТОФАКТ

Заступник завідувача секретаріату Комітету з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією Леонід Лебедюк (ліворуч) та завідувач секретаріату Юрій Сорочик під час підготовки до засідання комітету, на якому буде, зокрема, розглянуто проект закону про Національну службу протидії корупції.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Наступного тижня відкривається десята сесія Верховної Ради шостого скликання

Які питання народним депутатам доведеться розглядати першочергово, чи вплинуть на її роботу осінні вибори, економічна світова криза і невизначеність у газових перемовинах з Росією — про це у коментарях представників парламентських фракцій.

Про календарний план

Парламентська постанова «Про календарний план проведення десятої сесії Верховної Ради України шостого скликання» визначає, що сесія триватиме з лютого по липень 2012 року. Після відкриття сесії 7 лютого і до 10 лютого народні депутати працюватимуть у пленарному режимі, далі — з 13 по 17 лютого — в комітетах, комісіях і фракціях. Тиждень з 20 до 24 лютого знову буде присвячено пленарним засіданням, а тиждень з 27 лютого по 2 березня парламентарії присвятять роботі з виборцями.

Аналогічним чином сплановано роботу Верховної Ради й у березні: з 5 по 9 березня — робота в комітетах, комісіях та фракціях; з 12 до 16 березня та з 19 до 23 березня — пленарні засідання; з 26 по 30 березня — робота з виборцями.

Перший тиждень квітня буде відведено роботі в комітетах, комісіях і фракціях, наступний тиждень — з 9 до 13 квітня — пленарні засідання, з 17 по 20 березня парламентарії знову працюватимуть у комітетах, комісіях і фракціях, а з 23 по 27 квітня — в пленарному режимі. Роботі з виборцями буде присвячено тиждень з 30 квітня до 4 травня, а з 7 по 11 травня народні депутати працюватимуть у комітетах, комісіях і фракціях. Далі впродовж двох тижнів знову триватимуть пленарні засідання. Пленарними також будуть тижні з 5 по 8 червня та з 18 по 22 червня, а з 25 по 29 червня народні депутати зустрічатимуться з виборцями.

Закриття десятої сесії Верховної Ради шостого скликання заплановане на 6 липня.

Вл. інф.

Вадим КОЛЕСНІЧЕНКО (заступник голови фракції Партії регіонів):

— Робота Верховної Ради під час десятої сесії шостого скликання буде дуже напруженою. Адже потрібно розглянути понад тисячу законопроектів. До того ж усе це помножиться на вир політичної боротьби, оскільки незабаром стартує виборча кампанія. Це, безумовно, «змаже» якість і кількість роботи самого парламенту.

Проте вважаю, що економічна криза, яка вирує світом, та невизначеність у газових перемовинах на роботу депутатів не вплинуть. Але з огляду на те, що рік виборчий, не виключаю, що ті, хто оголосив себе захисниками національного суверенітету, вчинятимуть дії на кшталт подій, що відбувалися під час ратифікації «Харківських угод». Тобто бійки, димові шашки, організація штурмів парламенту. Загалом усе, аби дестабілізувати ситуацію і знову бути обраними до Верховної Ради, як найбільш кришталево чисті, і як такі, що несуть відповідальність за суверенітет нашої країни.

Партія регіонів, передусім, ініціюватиме розгляд Кримінально-процесуального кодексу, законів про адвокатуру та прокуратуру, щодо яких у нас є зобов'язання перед Радою Європи. А також проектів, які передбачають продовження реформи судової системи, і, безперечно, пакети економічних законопроектів, які ми маємо ухвалити з метою запобігання негативних наслідків світової фінансової кризи на економіку України.

Що стосується соціальних законопроектів, то Партія регіонів ані вносити, ані голосувати за жоден соціальний законопроект, який не буде підкріплений реаліями нашого бюджету, не буде. Бо за останні роки наобіцяли стільки, що кошторис країни цього витримати не може. Тому ПР ставитиме заслін так званому соціальному популізму. Ми маємо виживати у важких умовах економічної кризи і працювати з тими грошима, які можемо заробити.

Не ініціюватиме Партія регіонів і зниження прохідного бар'єра на парламентських виборах.

Андрій КОЖЕМ'ЯКІН (голова депутатської фракції «БЮТ-«Батьківщина»:

— Особливих революційних подій чи перетворень у Верховній Раді на новій сесії не очікуємо. Бо лінія поведінки парламентської більшості зрозуміла й відома, їх тактику та завдання знаємо: всі, хто входить до складу коаліції, координуються Банковою. З іншого боку, все залежатиме від рішучіших, наполегливіших, вимогливіших дій фракцій опозиції.

Перше і головне завдання, з яким фракція «БЮТ-«Батьківщина» піде на нову сесію, — всі свої дії та парламентські можливості, законотворчу діяльність, депутатські ініціативи, роботу в комітетах, участь у політичних акціях, у тому числі й поза парламентом — фракція здійснюватиме насамперед для того, щоб звільнити нашого лідера Юлію Тимошенко. Друге завдання — виконання вимог резолюції ПАРЄ від 26 січня 2012 року щодо України, в якій сказано, що українська влада повинна негайно змінити статті Кримінального кодексу та привести їх у відповідність до європейських стандартів. У парламенті зареєстровані законопроекти про внесення змін до Кримінального кодексу України щодо гармонізації національного кримінального законодавства із Конвенцією ООН проти корупції, щодо декриміналізації відповідальності за політичні рішення (за статтями 364 і 365 Кримінального кодексу), і ми робитимемо все можливе, щоб Верховна Рада виконала ультимативне рішення ПАРЄ та імплементувала його у вітчизняне законодавство. Третє завдання — ухвалення законопроектів, спрямованих на вирішення соціально-економічних проблем, покращення життя людей. Депутатами від нашої фракції внесено понад 120 законопроектів, понад півтори тисячі поправок до законопроектів. Перед депутатами фракції також поставлено завдання активніше працювати у виборчих округах.

Якщо більшість запланує одразу після відкриття сесії розгляд нової редакції Кримінального процесуального кодексу в першому читанні, наша фракція, звісно, вестиме серйозну дискусію з цього питання.

Микола МАРТИНЕНКО (голова фракції «Наша Україна—Народна самооборона»):

— Кажуть, є два види прогнозів — оптимістичні та ті, що збуваються. На жаль, остання сесія Верховної Ради нинішнього складу не дає підстав для оптимізму, бо влада перетворила найвищий законодавчий орган на машину для штамповки законопроектів, написаних в адміністрації Президента та Кабінеті Міністрів. А депутатська більшість це слухняно виконує, навіть не читаючи законопроектів, — за помахом руки механічно тисне на кнопки.

Тому й ухвалюються відверто шкідливі для держави та людей закони. Це і сумнозвісний Податковий кодекс, який убиває малий та середній бізнес, і антисоціальний бюджет-2012, що збільшує видатки на владу і силовиків за рахунок малозабезпечених людей, і так звана пенсійна реформа, внаслідок якої люди виходитимуть на пенсію пізніше, а отримуватимуть менше. Я згадав тут лише найнебезпечніші приклади, а таких рішень — десятки.

Тим часом усі пропозиції опозиції, зокрема й фракції «НУ—НС», відкидалися принципово. Один раз випадково пропустили поправку Арсенія Яценюка, яка давала можливість не знизити, а підвищити пенсії для 10 мільйонів наших пенсіонерів, та й то більшість з подачі уряду оперативно повернулася до розгляду цього законопроекту і демонстративно провалила цю поправку.

На підході чергові антинародні закони — Житловий кодекс, який дозволить викидати людей з їхніх домівок за борги без надання житла, Трудовий кодекс, який встановлює справжнє рабство — ненормований робочий тиждень і дає роботодавцеві можливість легко звільнити неугодного працівника.

Крім того, влада створюватиме законодавче підгрунтя для ще однієї масштабної афери — земельної. Задля скупки нашої землі чиновниками та олігархами і перепродажу іноземцям утридорога. Поки що, перед виборами, влада остерігається ухвалювати закон про ринок земель і на рік продовжила мораторій на продаж землі. Та ми розуміємо, що до цього законопроекту можуть повернутися в будь-який момент.

Олександр ГОЛУБ (фракція КПУ):

— На десяту сесію безпосередньо впливатиме економічна криза, яка дедалі більше охоплює світ, у тому числі й нашу країну. А також парламентські перегони. Тому, на мою думку, слід очікувати радикалізації діяльності депутатського корпусу. З одного боку, будуть намагання зробити певний дисбаланс суто популістськими законами, з другого — влада намагатиметься проводити свою попередню політику, аби за вихід з кризи сплачували прості українці. Загалом, градус політичного протистояння буде значно вищий, ніж у попередні сесії.

Сподіваюся, що за цих умов буде більше можливостей провести соціальні закони. Компартія підготувала цілий пакет законопроектів, які ми вважаємо націленими на вирішення проблем простого українця, що йдуть у розвиток антикризової програми, яку ми запропонували уряду. Комуністи, зокрема, пропонують запровадити мораторій на підвищення житлово-комунальних тарифів, передбачити обов'язковість виконання державою своїх соціальних зобов'язань щодо афганців, чорнобильців тощо. Йдеться і про реальні механізми повернення знецінених заощаджень. А також про продовольчу, економічну та енергетичну незалежність держави.

На жаль, на наші пропозиції ми не дочекалися жодної реакції від уряду. Скидається на те, що нашим опонентам немає чого сказати. Дивно, адже комуністи не лише пропонують, а й вказують, звідки можна взяти кошти на їх реалізацію. Вочевидь, сьогодні уряд не має політичної волі, аби залучити ці кошти на користь держави.

Олег ЗАРУБІНСЬКИЙ (заступник голови фракції Народної партії):

— На одне з перших місць вийде питання енергетичної безпеки України. Мені хотілося б, як автору закону про «зелений тариф», іншими словами — про сприяння розвиткові вітрової, сонячної енергетики, гідроелектростанцій на маленьких річках, використання шахтного газу, продовжити цю тему в плані законодавчого врегулювання, щоб ми вийшли із загрозливої ситуації для національної безпеки. Законодавець має багато зробити для того, щоб диверсифікувати джерела постачання енергії, мають бути створені в тому числі й законодавчі умови для початку розвитку видобутку сланцевого газового палива, бо в Україні є поклади, навіть за найменшими оцінками, два трильйони кубічних метрів сланцевого газу. І, за різними оцінками, посідаємо від першого до мінімум четвертого місця в Європі за запасами сланцевого газу. Тож законодавець має сказати своє слово. Також має бути законодавче сприяння збільшенню видобування природного газу. В Україні є законсервовані ще з радянських часів свердловини, які перестали використовуватися, є свій потенціал.

Ще одним важливим питанням буде ухвалення нового Кримінального процесуального кодексу. Зізнання має бути лише додатковим аргументом, коли зібрана система доказів звинувачення людини. У проекті нового Кримінального процесуального кодексу, який подано до Верховної Ради, є багато позитивів, у тому числі й ті, які я намагався впровадити ще раніше, зокрема й те, що добровільне зізнання не стає основою доказів. Тоді немає смислу бити підозрюваних, тортур, «вибивати» покази, бо треба буде зібрати докази. Позитивом також є зменшення тримання під вартою підсудних, запровадження суду присяжних у складних справах, хоча навколо цього ще буде дискусія. Передбачається і значно більше, аніж сьогодні, можливостей, щоб людина не утримувалася до винесення вироку суду в СІЗО, щоб вона могла давати свідчення, брати участь у судовому процесі, але не позбавлялася волі доти, доки не буде доведено скоєння злочину. Хто протистоятиме ухваленню нового КПК, той, очевидно, зацікавлений у збереженні тієї системи, яку сьогодні всі критикують.

Ігор РИБАКОВ (голова депутатської групи «Реформи заради майбутнього»:

— Чергова сесія Верховної Ради, звичайно ж, проходитиме під знаком виборів. Однак депутати групи «Реформи заради майбутнього» твердо переконані: 2012 рік повинен стати роком реформ, а не передвиборного популізму.

Сьогодні, коли примара другої хвилі світової кризи блукає по Європі, як ніколи нам усім потрібно зайнятися модернізацію країни, а не підготовкою до виборчої кампанії.

Саме тому ми вже зареєстрували кілька законопроектів, які, на наше переконання, зможуть прискорити перетворення в країні.

Про те, що в Україні необхідно створити дієву систему забезпечення належного рівня енергетичної безпеки, йдеться вже давно, так само давно ведуться розмови про необхідність побудови чіткої і надійної системи захисту національних зовнішньополітичних та зовнішньоекономічних інтересів з урахуванням світових тенденцій розвитку енергетики. Саме тому депутатська група «Реформи заради майбутнього» зареєструвала, на наше переконання, вкрай потрібний законопроект — про енергетичний баланс.

Ще одним, не менш актуальним законопроектом, зареєстрованим нами, — є проект закону про внесення змін до Закону України "Про порядок виїзду з України і в'їзду в Україну громадян України" та деяких інших законодавчих актів України (щодо спрощення візового режиму для України).

Сумнозвісний законопроект про біопаспорти, який наша депутатська група «Реформи заради майбутнього» вважала і вважає антиконституційним, цілком справедливо заветовано Президентом. Тому ми розробили альтернативний документ, яким пропонується викласти Закон України «Про порядок виїзду з України і в'їзду в Україну громадян України» в новій редакції, передбачивши у ньому типи документів на виїзд з України і в'їзд в Україну відповідно до стандартів Міжнародної організації цивільної авіації; порядок їх оформлення, а також — чітку інформацію, яка в них міститься.

Рудимент колишньої системи як засіб її продовження в умовах «незалежності»

САМОВРЯДУВАННЯ

Слово рудимент означає пережиток, що залишився від явища, яке вже зникло.

Зокрема, зникло таке явище, як побудована на кістках репресованих колишня імперія, гімн якої починався зі слів, наповнених очевидним абсурдом суперечності: «Союз нерушимый республик свободных навеки сплотила Великая Русь...»

Більшість так званих совєцьких людей, співаючи ці слова, навіть не бралася усвідомлювати їх зміст.

Мало хто розумів, що *республіки* (тобто відповідні національно-державні утворення і їх Нації) ніяк не можуть бути *вільними* (незалежними) в умовах *нерушимості*, причому — *навєкі*, та ще й під опікою когось Вєлікого, для якого всі інші були мізерними.

А ті, хто розумів і вважав за необхідне боротися за незалежність для своїх Націй і Держав, швидко закінчували життя у цій боротьбі...

Настали інші часи, і вже піднімається нове покоління, яке не знає, що таке боятися вночі приходу «доблесних чекістів». Теперішні чиновники у Києві вже не бояться приїзду державного контролю з Москви, а партійні боси не бояться виклику до Москви «на килим».

Єдине, що залишилось незмінним в Україні — це залежність так званих *пересічних* громадян від величезної армії державних чиновників, котрі існують за рахунок цих *пересічних*.

Причому структура армії державних чиновників залишається також незмінною мало не з часів царату, бо й нині, вже у «незалежній» Україні офіційно встановлено і використовується 14 (чотирнадцять!) рангів державних службовців.

І всі вони займаються лише одним: *вилученням* грошей у пересічних і перерозподілом та використанням цих грошей згідно із своїм розумінням, а головне — в своїх інтересах.

Вилучення відбувається на різні способи, серед яких податки і платежі — це лише верхня, видима частина величезного «айсберга» вилучення. Проте основна схема діяльності чиновників у *системі вилучення* залишається незмінною: все забрати у так званий «центр», а потім дещо повернути «на місця».

Відповідно, й засоби масової інформації метушаться у своїй запобігливості допомогти чиновникам у справі «наповнення державної скарбниці» за рахунок спустошення кишень пересічних громадян.

Оце вам вся так звана державна, а по суті — чиновницько-бюрократична ідеологія: будь-що забезпечити «центр» за рахунок «місць».

Але ж люди живуть «на місцях». Передусім живуть для забезпечення свого життя і життя своїх родин, а не для створення комфортних умов для армії чиновників чотирнадцяти рангів.

Здавалося б, якщо виробництво товарів і послуг та їх реалізація відбувається «на місцях», на рівні пересічних громадян, тоді й відповідна частина прибутків (доходів) мала б залишатися за місцем їх утворення. Мала б залишатися для подальшого стимулювання (зокрема, й інвестування) розвитку життя «на місцях».

І не лише для розвитку виробництва і реалізації, а й культури, освіти, благоустрою...

У трьох районах мого виборчого округу знаходиться 320 населених пунктів, в яких проживає 117 758 осіб, 97% з яких мешкає в селах. Люди живуть без міського комфорту, натомість праці й клопотів мають вдосталь, бо працюють на землі щодня, з ранку до вечора. Без перебільшення можна сказати, що створюють все своїм горбом. І просять: «Дайте грошей!». Бо не мають грошей.

Дайте грошей на дорогу до села, на лінію електропередач, на підведення газу, на автобус, що тепер ходить лише два рази на тиждень, на клуб, що давно розвалився, на комп'ютер для бібліотеки, яка ще й не опалюється.

Просять на обладнання фельдшерсько-акушерського пункту, на машину швидкої допомоги для лікарні, на ремонт школи, на церкву, на операцію дитині...

Просять у «центра», бо він майже нічого не залишив їм «на місці».

Випрошування стало невід'ємним елементом організації життя в державі. Пересічні просять у чиновників нижчого рівня; ті, в свою чергу, просять «по інстанції» вище, аж поки справа дійде до включення у «план соціально-економічного розвитку» відповідного рівня (району, області, держави).

Найбільш розвинутою й найефективнішою формою *випрошування грошей* є спілкування з народними депутатами. Особливо, коли депутат приїздить на округ для зустрічі з виборцями. Народ просто не зрозуміє та ще й обуриться, якщо депутат не вийме із кишені кілька тисяч на якісь місцеві потреби.

Ніхто і ніколи не повірить, що у депутата в кишені немає тих кількох тисяч для затикання якоїсь дірки на потреби місцевого електорату. Якщо вже приїхав до людей, то має дати! Бо інакше — чого було їхати?! А особливо, коли наближаються вибори...

Рудимент колишнього минулого — ***«віднімай і поділяй так, щоб вони просили»*** продовжують ефективно використовувати нинішні олігархи та їхні корумповані представники у вищих органах влади, задаючи відповідний тон усій чиновній чотирнадцятиповерховій піраміді.

Бо якщо є слухняні прохачі (а прохачі завжди слухняні й самоприниженні), тоді спокійно і комфортно почуваються «меценати», що можуть собі дозволити «красиві» жести і кинути електорату трохи грошей зі свого панівного плеча.

Це вже стало модним — кинути трохи з тих грошей, що віднято у цього ж електорату і поділено згідно з рудиментом.

Голова сільради — найнижчий і найнародніший щабель державної влади в Україні, Конституція якої стверджує, що саме народ є джерелом влади.

Але яку владу може здійснювати голова сільради, як безпосередній представник народу (і народ, котрий його обрав), якщо не має засобів платежу, тобто звичайних грошей?

Саме про це ми вели конкретну розмову з головами сільрад Городнянського, Куликівського, Ріпкинського і Чернігівського районів, для котрих я організував робочі зустрічі у Верховній Раді України, зокрема у Комітеті з питань державного будівництва та місцевого самоврядування.

Зустрічі були цікавими, а розмови — корисними.

Проте, на жаль, ті розмови ніяким чином не вплинули на усунення рудименту і надання самоврядуванню його визначальної ролі, а людям на місцях — їх конституційних прав і обов'язків.

Один мій близький знайомий значну частину свого життя пропрацював у школі, аж поки його не обрали на посаду голови сільради. Тепер він з особливим завзяттям бореться за здоровий спосіб життя односельців, проти самогоноваріння.

Але каже, що важко боротися. Самогон в умовах браку грошей подекуди стає найбільш надійним засобом платежу. Бо деколи сільській жінці ліпше самогоном розрахуватися з трактористом за обробку городу або за підвезення палива.

Здавалося б, треба взяти і впровадити на місцях хоча б досвід нашої сусідки Польщі, де не менше половини прибутку місцевих підприємств залишається у місцевому бюджеті.

У Польщі місцева влада з власного бюджету фінансує школи й інші дитячі заклади, дофінансовує місцеві заклади медичної галузі, будує власним коштом дороги місцевого значення та іншу інфраструктуру. А головне — місцева влада у Польщі має стимул для заохочення односельців до підприємництва і всіляко сприяє підприємницькій діяльності «на місцях».

Бо ініціатива людей і дух підприємництва наповнює не лише місцевий бюджет, а й кишені тамтешніх пересічних громадян, яких уже й пересічними назвати не можна. Не можна назвати пересічними, бо власне за їх ініціативою, за їхніми проектами місцеві бюджети наповнюються також із численних галузевих фондів Європейського Союзу.

Тому в Польщі (зрештою, так само, як і в інших 28 країнах Євросоюзу) давно є вигідним працювати передусім на себе, а водночас і державу зміцнювати та розвивати.

Бо держава — це не чотирнадцятиповерхова піраміда державних чиновників, а це — ми, якщо працюємо на себе!

У команді моїх депутатських помічників давно підраховано, що для раціонального вирішення проблеми розподілу грошових коштів у державі, було б достатньо з кожного банківського платіжного документа підприємств знімати і перераховувати 8% до державного бюджету і 10% — до місцевого.

Але що тоді робити з величезним військом податківців, які нічого іншого не знають, як тільки вбачати у кожному підприємцеві мало не ворога?!

Як казав один сантехнік, тут не лише прокладку в крані треба замінити, а треба повністю замінити всю систему. А тим паче — корумповану.

Досвід незалежної Грузії довів, що це можливо не лише у принципі, а й цілком реально і практично.

Віталій КОРЖ,
народний депутат України.

Друкується в рахунок квоти Комітету у закордонних справах.

Обвинувачуваний у вбивстві боїться не дожити до суду

На будівлі по проспекту Театральному, де розташовувалося відділення із обслуговування VIP-клієнтів ПриватБанку, сьогодні немає вивіски. Зате на вікні — величезний напис: «Продаж». Про трагедію, яка сталася наприкінці грудня, нагадують зів'ялі букети квітів, припорошені снігом. Відділення, де були вбиті п'ятеро співробітників, закрите. Слідство у справі триває, і днями в цій історії з'явився новий поворот.

Як повідомляла наша газета, за підозрою у скоєнні злочину міліція затримала двох донеччан 32 та 30 років. Відділення обслуговувало певну категорію клієнтів, і просто так, із вулиці, потрапити сюди було неможливо. Тому зловмисників шукали серед тих, хто мав доступ до приміщення або був знайомий зі співробітниками. Один із затриманих, донеччанин Максим Рудичев, свого часу встановлював систему охорони в банку. Як розповідав журналістам начальник ГУМВС України в Донецькій області Віктор Дубовик, напарники мали намір заволодіти грошима банку, а коли одна зі співробітниць увімкнула звукову сигналізацію, занервували і почали стріляти.

Родичі Максима категорично не погоджуються із версією міліції. Днями сестра обвинувачуваного Марина Садигова передала до преси заяву брата, адресовану Президенту України. «Я не скоював цього вбивства, в якому мене обвинувачують, ніколи не стріляв у співробітників ПриватБанку, — ідеться в листі, який займає одну сторінку. — Але якщо я заперечуватиму свою участь у цьому злочині, то можу не дожити до суду, оскільки ті, хто цей злочин розкрив, начебто за моєї участі, будуть винними у незаконному притягненні мене до кримінальної відповідальності. І ви повинні розуміти, що цього ніхто ніколи не допустить будь-якими доступними для них засобами. І з цієї причини, швидше за все, мене позбавлять життя, тому що раніше мене вже змушували оговорити себе». Автор звернення просить голову держави «звернути на це увагу і знайти ту людину, за участі якої і відбувався цей злочин».

На запитання кореспондента "Голосу України», яким чином лист потрапив на волю, Марина Садигова відповіла розпливчасто: «Гарні люди допомогли передати». На момент нашої розмови сестра висловила бажання отримати статус захисника для брата. Рішення за її заявою ще не було прийняте. Молода жінка налаштована рішуче: «Хочу створити сайт, об'єднати всіх людей, які постраждали від беззаконня. Вони (правоохоронці.— **Авт.**) — не Боги, щоб вирішувати долі людей. Я не боюся їх, і немає чого боятися». Раніше Марина заявляла про те, що її брата побили одразу після затримання, вибиваючи зізнання. У міліції цей факт заперечували, посилаючись на результати двох експертиз.

Чому заява Рудичева з'явилася саме в цей момент? За словами Марини, наприкінці січня до неї зателефонував невідомий, який начебто мав інформацію, що зачіпала брата. Невідомий начебто мав стосунок до міліції і розповів, що на одній із станцій поблизу Донецька знайшли смертельно травмованого поїздом чоловіка, який причетний до вбивства у ПриватБанку. Потерпілий нібито був ватажком так званої банди Кульгавого — так умовно називали зловмисників, які протягом трьох років грабували банки в Донецьку. Грабіжники завжди брали великі суми грошей, мали при собі зброю, а особливою прикметою одного з них була кульгавість. Востаннє про банду міліція говорила після пограбування відділення банку «Креді Агріколь» у Донецьку у грудні минулого року. Тоді троє відвідувачів отримали поранення, один із них згодом помер від травм. Родичі Рудичева упевнені, що саме це угрупування насправді діяло і в ПриватБанку. «Незнайомець попросив, щоб я, як могла, убезпечила брата, — каже Марина. — Не дай Бог, із Максимом трапиться щось. У їхніх (правоохоронців. — **Авт.**) інтересах дбайливо ставитися до нього».

Про смерть ватажка «банди Кульгавого» написали деякі місцеві видання. Підтвердити чи спростувати версію, викладену сестрою, у міліції не вдалося. В ГУМВС України в Донецькій області обмежилися офіційним повідомленням. «Інформація в черговий раз буде перевірена слідчим шляхом. Проте, за даними слідства, у справі зібрано достатньо доказів, що викривають автора листа у скоєнні інкримінованого йому тяжкого злочину. Після закінчення слідства вони будуть надані суду, який і дасть їм об'єктивну оцінку», — йдеться у повідомленні. На початку цього року під час колегії обласної прокуратури перший заступник Генерального прокурора України Ренат Кузьмін вручив трьом співробітникам цінні подарунки — за «високу професійну майстерність, ініціативу та наполегливість під час розслідування умисного вбивства п'яти працівників ПриватБанку в Донецьку».

Дружина Максима Рудичева, Ольга, розповіла «Голосу України», що не бачилася з чоловіком із часу його арешту і не просила про таке побачення. «У нього дуже суворий слідчий, боюся зайвий раз його дратувати», — пояснила жінка. Автор зв'язалася із адвокатом обвинувачуваного, Володимиром Моїсеєнком, і спитала, чи має він документи, які б підтверджували викладене в заяві його підзахисного на ім'я Президента. Спочатку захисник запропонував зателефонувати за годину і пообіцяв надіслати документи ввечері. Але потім адвокат перестав відповідати на дзвінки кореспондента.

Ліна КУЩ.

Донецьк.

Плями на землі

Пропоновані правила купівлі–продажу сільгоспгектарів можуть сприяти їх тіньовому обігу

ОБГОВОРЮЄМО ПРОЕКТ ЗАКОНУ

Найближчим часом Верховна Рада планує розглянути законопроект про ринок земель. Документ непересічний, адже його прийняття — необхідна умова для запровадження в Україні купівлі-продажу сільгоспземель. Тож від того, яким буде цей закон, залежить не лише аграрне майбутнє, а й, без перебільшення, майбутнє країни. Разом з тим народний депутат України, секретар парламентського Комітету з питань аграрної політики та земельних відносин Роман ТКАЧ (на знімку), інтерв'ю з яким пропонуємо увазі наших читачів, переконаний: якщо закон буде поспіхом прийнято в нинішній редакції, то набиратиме обертів тіньовий ринок земель сільськогосподарського призначення, який існував дотепер.

Очікування поки що не справджуються

— Романе Володимировичу, наскільки я розумію, ви — в опозиції. І багато в чому не згодні із земельною політикою, яка проводиться нинішньою владою. Не могли б ви дати оцінку вже прийнятого Верховною Радою законодавства щодо врегулювання земельних відносин.

— Як на мене, в переддень запровадження відкритого ринку земель сільськогосподарського призначення відповіді на найболючіші питання для всіх категорій, що працюють на землі, мали б міститися у профільному законодавстві. Наприклад,

близько семи мільйонів людей одержали від держави безплатно землю.

Це так звані власники земельних паїв. Ці люди одержали унікальний ресурс від держави. І тому держава мала б у своїх правилах гри дати відповіді, що цей власник має право з своєю власністю робити. Так, він може працювати на ній, харчувати себе, лишки продукції продавати. Врешті-решт, це його актив, а тому він може і продати її, подарувати, отримати кредитний ресурс тощо. Але і користь суспільству мала би бути від цього. Однак законопроект про ринок земель таких відповідей не дає.

Наступне питання — потужні агрофірми, так звані агрохолдинги. В Україні вони вже є, хочемо ми того чи ні. Сьогодні йти шляхом будь-якої заборони щодо їхньої організації виробництва — смішно, шкідливо для держави і неправильно. А от врегулювати деякі моменти — треба.

І власне сама держава. Залишається значна частина земель державної і комунальної власності. Що далі? Хто буде нею розпоряджатися. Знову ж таки — який кінцевий результат? Це так, якщо у загальному вигляді картину сформувати.

Роботу в цьому плані вже розпочато. Торік ми ухвалили Закон «Про Державний земельний кадастр», одним з авторів якого є й я. Коротко, державний земельний кадастр — це система відомостей про всі землі держави. Облік, де чітко визначено, чи вона приватна, чи державна, вказано місце її розташування, якість... Усе, що стосується ділянки. З великими труднощами нам вдалося прийняти цей закон. Але все-таки прийняли, і це велика перемога!..

Який ринок без інвентаризації?

— Виходить, ви прийняли закон про кадастр в такій редакції, як хотіли? Тобто там положення прописані правильні?

— Відсотків на 85—90 — правильні. Є такі процедурні моменти, на яких я б не хотів наголошувати... Наприклад, окремі положення ми хотіли б виписати інакше. Але раніше було прийнято закон про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень. Усе, закон є, він працює. І тому ми мусили ті наші моменти коригувати відповідно до цього закону. Але знову ж таки: теперішня влада — хоч вона й пішла на те, щоб прийняти закон про кадастр, однак гірко констатувати, що немає його реального наповнення, немає тієї автоматизованої системи державного земельного кадастру, яка мала бути! Хоча нам Держземагентство обіцяло, що протягом півроку після прийняття вони його введуть.

— Тобто кадастр мав бути з 1 січня 2012-го?

— Нам обіцяли, що буде введена автоматизована система державного земельного кадастру. Однак за півроку — фінансування нуль. Та я не хотів би казати, що результатів зовсім немає. Вони є. Але це результат на рівні органів земельних ресурсів в областях і районах — за рахунок внутрішніх ресурсів, щось трошечки виділяв і центр. У міру того мінімального ресурсу вони щось почали робити. Але тільки почали....

Тобто, вступаючи в ринок земель, ми не маємо повністю систематизованих відомостей про ділянки. Це — абсурд і нелогічно.

Крім того, в ринок ми вступаємо і без належно проінвентаризованих земель. Це, якщо простіше, візьмемо будь-який, приміром, сільський населений пункт, Умовно, держава каже: ці землі мої, приватник каже: ці — мої, територіальна громада — це наше, це, наприклад, — землі оборони, це — транспорту.., а це землі — що не використовуються. Однак цього не зроблено. Хоча значна частина землі, напевне, проінвентаризована, бо все одно місцеві ради функціонують. Але це все не зведено в єдину систему. Немає єдиного — що ти, як користувач, підійшов до комп`ютера, натиснув на клавішу і взяв інформацію. Цього немає. Тож про який повноцінний ринок землі будемо говорити, якщо немає об'єкта ринку землі?

— Тобто, виходить, продовжений до 1 січня 2013-го мораторій на купівлю-продаж земель сільгосппризначення доведеться знову пролонгувати. Адже, якщо в земельних відносинах у нас хаос, а ми додаємо нові правила — ще один закон, то цим можемо тільки збільшити безлад. Тобто він абсолютно нам нічого не дає...

— Абсолютно. З одного боку, я підтримую дії влади у питанні запровадження ринку земель — передусім задля упорядкування усіх земельних відносин на селі. Але не треба поспішати. Адже я перескочу вперед. Бо коли, наприклад, той закон про ринок земель, який нібито пройшов перше читання, накладається на реалії, то в мене тоді складається таке враження: хтось хоче в цьому хаосі (той, хто володіє інформацією) скористатися.

Доки суспільство усвідомить, що таке ринок землі, поки власники земель зрозуміють, за якою процедурою їм жити, як відчужувати, як робити інші трансакції, то хтось у той час почне робити те, що було дотепер. А саме: переводити землю із сільськогосподарського призначення у несільськогосподарське, і так далі...

Просто набиратимемо обертів тіньовий ринок, який був досі.

— Можливо, навіть у більших масштабах...

— У значно більших. Бо з'являється можливість офіційно торгувати сільгоспугіддями. Бо дотепер все-таки використовувалися тіньові схеми — землі через особисте селянське господарство, через інші схеми виводилися із товарного сільгоспвиробництва.

Коли ж об'єктом продажу стануть усі землі сільгосппризначення, тоді значно збільшиться простір для махінацій.

Виграють ті, у кого ручка і право розпоряджатися

— На початку нашої розмови, ви поставили гарне питання: хто від цього виграє? Так от — програють усі: від держави до приватного власника, а виграє чиновник. Маленький чиновник районного відділу земельних ресурсів, десь — голова районної адміністрації, десь — начальник земельних ресурсів і так по ланцюжку аж догори. Хто виграє? Той, у кого ручка, у кого — право розпоряджатися цими землями.

Що мені, як селянину, потрібно знати, йдучи в ринок?

Перше, яка ціна землі? Ціну формуватиме ринок, ціна залежить від попиту і пропозиції. Законопроект не дає відповіді, хто встановлюватиме, і як буде встановлюватися ціна.

Як на мене, найправильніше було б записати: за експертною, але не нижче від нормативної оцінки. Знову ж таки — нині в державі проходять якісь, не хочу називати — маніпуляції, але якась недомовленість: нібито Кабінет Міністрів прийняв постанову про збільшення нормативної вартості з коефіцієнтом 1,75. Ви були на засіданні, коли ми запитували представників Держземагентства: діє ця постанова? Сказали, не діє. Доки вона не діятиме?

Здавалося б, якщо ви говорите про захист селян, то збільшіть нормативну оцінку. Не збільшуєте. Чому? Я не можу дати відповіді. Я вже не кажу про коефіцієнт 1,75, звідки він узявся?

Друге. Я хочу знати — кому моя земельна ділянка потрапить.

— Знову ж таки у нас у Комітеті з питань аграрної політики та земельних відносин у першому читанні, коли розглядався законопроект, було таке поняття — переважного права. Казали, що там переважне право має держава в особі органів місцевого самоврядування, органів державної влади, орендарі, суміжники тощо. Однак згідно з останньою редакцією законопроекту переважне право матимуть тільки співвласники. Це ж неправильно! Чинний закон «Про оренду землі» просто нехтується. А там переважне право на викуп мають також і орендарі таких земель.

Серед орендарів таких земель — багато фермерів. Узагалі фермери — це окремий блок питань. У нас щодо фермерського руху були такі два піки: злети і падіння — початок 90-х: фермери нас нагодують. І пішла розробка законодавства. І зараз: то є пусте, то є нічого. І ось така у нас крива. Я думаю — і зустрічаюся дуже часто з фермерами — треба було б до них все-таки особливо підійти. До тієї категорії, які працювали, наприклад, до 1 січня 2008 чи 2009 року. Таких — близько 40 тисяч фермерських господарств. Усе-таки до них треба було підійти чутливіше, поважніше і просто послухати їх.

Вважаю, що цим законопроектом і загалом зараз держава ставиться (у даному разі скажу) по-свинськи до фермерських господарств.

Обмеження є, шукають автора

Щодо обмежень для агрохолдингів, то тут я просто скажу таке: назвіть мені країну, де орендні стосунки між двома суб'єктами регламентуються державою. Що таке оренда? Ви знайшли мене, ви власник, я — орендар, ми собі уклали договір, який визначає нашу спільну зацікавленість. І працюємо. Я перед вами виконую всі зобов'язання, ви — переді мною, ми враховували форс-мажор... Для чого тут якісь обмеження! А законопроектом пропонуються такі поняття: в одному районі треба обмежити розміри орендованих площ і так далі. Врешті-решт це не питання закону про ринок земель.

Я два місяці намагаюся дізнатися, хто автор обмежень площі оренди в 10 відсотків сільгоспугідь по району — і всі ховаються, ніхто не хоче сказати. А чому не двадцять відсотків? Чому не п'ять?

Це все смішно. Бо коли немає кінцевої інвентаризації, сьогодні може проходити по звітах одна площа як 10 відсотків сільгоспземель району, завтра буде друга. А ще — хто як трактуватиме: хтось вирішить, що мається на увазі 10 відсотків від загальної площі сільгоспугідь району, хтось — лічитиме тільки ріллю, хтось — загальну площу. І доки дійдуть органи перевірки туди, аж у село — там такого накоїться.

У мене зараз таке враження складається, що хтось у цій каламутній водиці через оці всі обмеження хоче зловити рибку.

Отакий законопроект про ринок...

Розмовляла Галина КВІТКА.

В НОМЕР

Національна безпека — неможлива без існування нації

Днями в Університеті «Україна» відбулася науково-практична конференція «Актуальні проблеми національної безпеки та шляхи їх вирішення», організована разом з Комітетом Верховної Ради з питань європейської інтеграції, Інститутом проблем державної безпеки, Всеукраїнською асоціацією політичних наук та Товариством військових істориків.

Відкрив конференцію, зробивши ґрунтовний аналіз проблем національної безпеки, голова Комітету Верховної Ради з євроінтеграції, лідер Народного руху України Б. Тарасюк (**на знімку**).

Під час виступів учасників конференції — проректора Університету «Україна» В. Бебика, першого заступника голови НРУ В. Куйбіди, заступника директора Інституту проблем державної безпеки М. Дмитренка, експертів з питань міжнародних відносин та національної безпеки П. Масляка, В. Лазоркіна, А. Грищука, П. Процика, С. Соколяка, І. Хижняка та ін. — викристалізувалося розуміння того, що без правового визначення терміна «нація» неможливо розвивати й національну безпеку як таку. Тож в умовах інформаційно-культурних війн, які ведуться проти України, нам потрібно ґрунтовно займатися націєтворенням та захистом національних інтересів, а під національною безпекою розуміти не тільки безпеку держави, а й безпеку нації та особистості.

Монетизація пільг уже на підході?

За приблизними розрахунками, зараз перевізникам за рахунок державної дотації компенсується лише близько 30 відсотків від заявленої вартості проїзду пільговиків. Про це під час прес-конференції у Чернігові повідомив народний депутат, в. о. президента Всеукраїнської асоціації автомобільних перевізників Ігор Шкіря (на знімку).

На його думку, ця проблема з кожним роком набуває дедалі серйознішої гостроти. Приміром, навіть з ухваленого бюджету країни важко дізнатися, скільки коштів планується спрямувати на компенсацію пільгового проїзду на залізничному чи автомобільному транспорті. До того ж, як зазначив політик, на місцях, на жаль, існує практика непрозорого розподілу дотаційних коштів. Зокрема, міські голови насамперед намагаються задовольнити потреби громадського електротранспорту.

«Для того щоб відійти від цих проблем, ми виступаємо за монетизацію пільг, запровадження адресної дотації кожному пільговику, — зазначив народний депутат України. — З цією метою до Верховної Ради мною та іншими депутатами цього року буде внесений відповідний законопроект». Політик упевнений, що закон про монетизацію пільг зніме чимало проблемних питань із порядку денного, а перевізники перестануть скаржитися, що їм мало чи недостатньо дають компенсацій.

І. Шкіря сподівається, що цей закон буде ухвалено ще в цьому році та що чинності він набере в 2013—2014 роках.

«Росія вже перейшла на це, — сказав він. — Там були суперечки, звинувачення, протести, та через півроку все затихло». Розмір адресної допомоги пільговикам, вважає народний депутат, треба визначити так, щоб він був справедливий і об'єктивний.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігів.
Фото автора.

Вступаючи в ринок земель, ми не маємо повністю систематизованих відомостей про ділянки

У Полтавській області вже близько третини посівів озимої пшениці в незадовільному стані. Є побоювання, що морози погіршать ситуацію. Адже через сильні вітри сніжний покрив на полях нерівномірний, і його недостатньо для захисту рослин, *повідомляє «АПК-Інформ»*

На дорозі Алушта—Судак—Феодосія у зв'язку зі значними поздовжніми ухилами та недостатньою шириною проїжджої частини на період снігопаду й ожеледиці заборонено рух для всіх видів транспорту, *повідомляє прес-служба Міністерства інфраструктури*

Театр починатиметься не з вішалки, а з Інтернету!

Міністерство культури України запроваджує електронні квитки. З 8 лютого у три національні театри: опери і балету імені Т. Шевченка, російської драми імені Лесі Українки та драматичний імені Івана Франка — квитки можна буде придбати не лише в касах, а й через Інтернет.

Експеримент запроваджують у рамках підготовки до Євро-2012. Він триватиме півроку, а якщо виявиться вдалим, така практика стане традиційною. Ініціатори проекту вважають, що це створить зручніші умови не лише для іноземних гостей, яких, за прогнозами експертів, у черві буде більше мільйона, а й для самих киян.

Чи справді це додасть зручності, і як усе відбуватиметься на практиці? Щоб це зрозуміти, ми прийшли до театру імені Лесі Українки. Заступник генерального директора з роботи з глядачами Валентин Макаренко завів нас у приміщення, відведене під касу. Серед найнеобхідніших предметів інтер'єру — невисока шафка з відкритими нішами. На кожній полиці лежать папки з білетами на всі репертуарні спектаклі. Раніше доводилося йти до театру і замовляти квитки на певну дату. Касир прямувала до шафи і, якщо у папці цієї постановки були квитки, пропонувала їх. Тепер схема дещо зміниться.

— Не виходячи з дому, ви матимете змогу зайти на сайт театру, там придбати квиток і роздрукувати його вдома на принтері, — говорить генеральний директор Національного драматичного театру імені І. Франка Михайло Захаревич.

Квитки, які продаватимуться в касах, так само друкуватимуть з комп'ютера. На кожному буде персональний штрихкод. При вході білетер за допомогою невеличкого сканера перевірятиме ваш квиток, а техніка виявлятиме підробку. Хоча, як зазначив Михайло Захаревич, фальсифікувати їх буде складно — перш за все, через персональний штрих-код.

Тож старенька шафка з папками зовсім скоро зникне з тісної кімнатки касира. Як нам повідомив головний адміністратор київської опери Володимир Миколайович Гребініченко, технічне і фінансове забезпечення проекту бере на себе компанія «Фронт Менеджер». Вона встановлює комп'ютери і сканери в усіх передбачених програмою театрах. Видатки фірми компенсуватимуть за рахунок відсотків з продажу квитків (це близько 3 %). Приємно, що на їх ціні це жодним чином не позначиться.

Така прогресивна форма продажу давно прижилася в Європі, використовується вона і в сусідній Росії.

Оксана МАЦУНИЧ.

Колаж Олексія **КУСТОВСЬКОГО.**

Запорізькій АЕС російські ЗМІ «добудували» чотири енергоблоки

РЕПЛІКА

«На ЗАЕС всього шість блоків. Крім того, за три години до подібного «сенсаційного» повідомлення (2 лютого), енергоблок №6 було підключено до об'єднаної енергосистеми України. Про що ми сповістили всі засоби масової інформації», — повідомили «Голосу України в інформаційному центрі Запорізької АЕС.

Така реакція викликана тим, що, починаючи із середи, російськомовний сегмент Інтернету був буквально підірваний низкою повідомлень, зокрема про те, що зупинено десять енергоблоків ЗАЕС:

«Аварія на Запорізькій АЕС, що сталася через морози і призвела до зупинки енергоблоків, спричинила форс-мажорні обставини, змусивши українську сторону не тільки розпочати імпорт електроенергії з Росії, а й збільшити відбір російського газу з газопроводів...»

Як помітив читач, усе почалося з якоїсь аварії, а зрештою дійшло до Запорізької АЕС, десяти зупинених морозом її енергоблоків та збільшеним відбором російського газу.

Останнім часом крайньою у низці досить сумнівних пропагандистських кампаній стає і Запорізька АЕС. Після трагедії на японській Фукусімі якийсь дніпропетровський «оракул» прогнозував цунамі... в степах України. Новина стала безперечним хітом, допоки на АЕС не здогадалися оприлюднити деталі проекту станції: коли (не доведи, звичайно, Господь) впали б усі греблі Дніпровського каскаду, то рівень води в районі АЕС піднявся б на 19 метрів за Балтійською системою висот. А проммайданчик станції розташований на висоті 21 метр...

Тоді заспокоїлися, та ось ЗАЕС знову стала інформаційним хітом. 27 січня троє молодиків, які збирали метал на брухт, своїми діями спричинили падіння опори ЛЕП біля села Качкарівка (це за 40 кілометрів на південь від станції). Подія спричинила аварію енергоблока №6 (з'явилася нещільність у системі водяного охолодження генератора). Зрозуміло, що вихід із ладу одного енергоблока із п'яти працюючих — це проблема. Але не катастрофа... Вихід із ладу частини потужної лінії електропередач — це теж проблема. Але вже для самих енергетиків, і, як виняток, для якогось споживача чи навіть цілої території. Це вирішується за рахунок і міждержавної кооперації теж — адже енергосистеми України та Росії залишаються об'єднаними. Тому, здавалося б, не потрібно робити із цього сенсації. Але як же без цього в тотальних інформаційних війнах та обійтися?

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Принесемо час у жертву футболу

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Тим часом медики попереджають: будь-які переведення годинників, байдуже в який бік, шкодять здоров'ю українців, зменшують тривалість життя, провокують збільшення кількості суїцидів та загострення серцево-судинних хвороб. Впливає це, буцімто, і на нашу працездатність.

Подібні аргументи лікарі наводять щороку перед черговим переведенням годинників. Цього разу, здається, їх таки почули. Оскільки понад 90% території нашої країни знаходиться саме в другому часовому поясі, в ньому ми й житимемо. Щоправда, існують певні нюанси. Якщо Україна таки відмовиться від переведення годинників і з наступного року залишиться жити за зимовим часом, то в Луганську сонце влітку сходитиме о пів на четверту ранку. Під дією природних факторів приблизно о цій самій порі прокидатимуться і люди. Маємо проблему... Як вихід із ситуації Ярослав Яцків, директор Головної астрономічної обсерваторії НАНУ, пропонує запровадити регіональні графіки роботи. Приміром, щоб у Луганську робочий день починався о 7-й годині, а в Ужгороді — о 9-й. Тож над вирішенням часового питання ще треба буде попрацювати.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

ФОТОФАКТ

Український байбак Тимко-2 в Харкові передбачає не тільки погоду, а й результати Євро-2012. Якщо вірити байбаку, до фіналу чемпіонату вийдуть збірні України та Польщі.

Фото **В'ячеслава МАДІЄВСЬКОГО (Укрінформ).**

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Тих, хто обклеює Житомир оголошеннями, поставлять на автододзвін

Житомирський міськвиконком прийняв рішення впровадити автоматизовану комп'ютерну програму «Автододзвін». Мета — боротьба з оголошеннями та рекламою, що їх самовільно розклеюють на стовпах, деревах, огорожах, фасадах будинків. І це при тому, що в Житомирі видається ціла низка тижневиків, які вміщують приватні оголошення безплатно.

Суть програми проста: з вулиць міста збирається контактна інформація і заноситься в чорний список, потім телефонні номери, вказані в оголошеннях, цілодобово в автоматичному режимі набиратимуться з коротким інтервалом. Посилаючись на досвід інших міст, директор інспекції з благоустрою Житомира Юрій Самборський запевнив, що ця програма дає позитивні результати.

Олексій КАВУН.

Подолати кір покликані пункти щеплення

На Хмельниччині зареєстровано 14 випадків захворювання на кір, половина з яких виявлена в Городоцькому районі. За словами головного епідеміолога обласного управління здоров'я Ніни Радзівілюк, у лікарів є достатній запас медикаментів, область готова до боротьби з інфекцією, повністю забезпечена вакцинами проти кору для проведення щеплень дітей до одного року. В медзакладах працює 68 кабінетів профілактичних щеплень та 1102 тимчасові пункти вакцинації, які мають відповідне обладнання.

Ірина КОЗАК.

ЦИФРА

18 тисяч гривень

На таку суму «розвели» тернопільську студентку дві шахрайки. Помітивши похнюплену дівчину, вони почали її «обробляти», погрожуючи різними лихами. Щоб їх «відвести», треба здійснити обряд відмолювання гріхів, а для цього — мати гроші або прикраси. Студентка побігла додому і все принесла. Жінки мали тричі обійти з тим усім навколо будинку. Під час «обряду» вони зникли. Студентка розповіла міліції, що робила все ніби під гіпнозом.

Любов **ЛЕВИЦЬКА.**
Тернопільська область.

Готуються до «Лютневих пригод»

У Кам'янці-Подільському готуються до фестивалю «Лютневі пригоди», який відбуватиметься 23—26 лютого. Дійство організовують уже не вперше і присвячують Дню захисника Вітчизни. Екіпажі повітряних куль та позашляховиків з усіх куточків України змагаються в перегонах. Виграє команда, котра всім складом першою прийде до місця призначення. Оригінальне поєднання повільного повітряного транспорту зі швидким земним додає адреналіну.

Віра ШПИЛЬОВА.

Псевдоліквідаторами зацікавилися правоохоронці

Прокуратура Сумщини розслідує п'ять кримінальних справ, порушених нинішнього року проти псевдоліквідаторів аварії на Чорнобильській АЕС.

Один з «чорнобильських героїв», мешканець Лебедина, посвідчення ліквідатора отримав за підробленою довідкою. Це дозволило «рятівнику» оформити пенсію у 50-річному віці — на 10 років раніше визначеного законом терміну. Він незаконно встиг отримати від держави 63 тисячі гривень.

За аналогічні дії притягнуті до кримінальної відповідальності ще четверо «ліквідаторів-чорнобильців» із того ж таки Лебединського та сусіднього Тростянецького районів.

Владислав ЖМУРКОВ.

Через кордон на Євро–2012 пропускатимуть по–новому

В адміністрації Державної прикордонної служби України відбулася розширена колегія, під час якої обговорювали питання підготовки державного кордону до проведення в Україні фінальної частини чемпіонату Європи з футболу 2012 року. Учасники зустрічі розглянули стан підготовки Державної прикордонної служби України до виконання завдань з охорони кордону та запровадження нової моделі пропуску через державний кордон під час проведення Євро-2012. Зокрема, йшлося про те, що за оцінками УЄФА у червні Україну і Польщу відвідають 1,6 мільйона футбольних уболівальників. Тому особливу увагу приділятимуть спрощенню та пришвидшенню для них процедур перетину кордону, **повідомляє прес-служба адміністрації Держприкордонслужби.**

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Зліва направо: перший заступник голови Нацагентства з питань підготовки та проведення в Україні фінальної частини чемпіонату Європи 2012 року з футболу та реалізації інфраструктурних проектів Олександр Бірсан, перший заступник голови Держприкордонслужби України Павло Шишолін, голова Держприкордонслужби України Микола Литвин, директор турніру УЄФА Євро-2012 в Україні — керівник місцевого організаційного комітету «Євро-2012 Україна» Маркіян Лубківський.

Пожежа на копанці з гірниками. Трьох ще намагаються знайти

До міліції Свердловська (Луганська область) надійшло повідомлення про те, що на нелегальній шахті почалася пожежа, а там працюють люди. На місце пригоди виїхали гірничорятувальники, фахівці й техніка МНС. Вони розпочали ліквідацію пожежі та пошук гірників — жителів Червонопартизанська й Свердловська. Нелегальна копанка біля села Павлівка з'явилася на місці колишньої шахти імені Володарського, закритої 1998 року. Але недавно її відкрили й почали незаконний видобуток вугілля.

Як розповів начальник відділу зв'язків із громадськістю ГУМВС України в області Тетяна Погукай, правоохоронці побували тут напередодні — 29 січня. Власник ділянки запевнив, що землю взяв під фермерське господарство. Отвір у скелі, на який звернули увагу правоохоронці, назвав кошарою, при цьому на територію нікого не пустив. Прокуратура Свердловська вже порушила кримінальну справу, а обласна взяла її на особливий контроль.

Голова Луганської ОДА Володимир Пристюк очолив штаб з ліквідації наслідків загоряння на колишній шахті ім. Володарського. Всі сили в першу чергу спрямовані на порятунок людей, хоча надії на те, що вони живі, майже немає. За словами представників МНС, у копанці занадто сильне задимлення й висока температура. Припускають, що спочатку зайнялися дерев'яні опори, а тепер уже горить вугілля, погасити яке поки що не вдається.

Стало відомо, що одному із чотирьох гірників — 30-річному Олексію С. — вдалося вибратися з палаючої копанки, але з невстановленої причини він зник. Родичі кажуть, що Олексій прийшов додому о п'ятій ранку з обгорілими руками, зібрав речі й пішов. Міліція почала шукати його та власників шахти. Уночі двох організаторів незаконного видобутку вугілля було затримано. Встановлено особи трьох шахтарів, які перебувають під землею, і тих, хто безпосередньо причетний до організації роботи незаконного підприємства. Коли верстався номер, доля гірників залишалася невідомою.

Алла АНТІПОВА.

ФОТОФАКТ

На території столичного спортивно-розважального комплексу «Екстрим-парк» триває фестиваль сніговиків, участь у якому беруть представники підприємств та установ, політичних партій, учні не лише Києва, а й інших областей України.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Інші фото з цієї події шукайте в фотомагазині на сайті www.golos.com.ua.

Черниці врятували від загибелі 35 чоловік

Сильні снігопади на півдні Одеської області призвели до утворення заметів заввишки два метри. Сніг, шквалистий вітер відрізали від цивілізації десятки населених пунктів. У зону лиха потрапили 35 пасажирів рейсового автобуса Дмитрівка—Одеса.

Транспортний засіб заглух. Його замело снігом, і пасажири опинилися в полоні стихії.

За розпорядженням начальника головного управління МНС в Одеській області Володимира Боделана в район лиха було спрямовано важку інженерну техніку, яка пробивала трасу для автомобілів. Евакуювали пасажирів рятувальники. Вони розмістили їх у Свято-Різдво-Богородичному Олександрівському жіночому монастирі, розташованому в селі Олександрівка Болградського району.

Черниці відігріли й нагодували всіх пасажирів, надали тим, кому було потрібно, необхідну медичну допомогу.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеська область.

ВІСТІ З ВОЛИНІ

Газовий балончик спалив автомобіль

На міжнародному автопереході «Ягодин», що на кордоні з Польщею, вогонь значно пошкодив вантажний автомобіль «МАН» з київськими номерами. Попри намагання рятувальників загасити вогонь, пожежа повністю знищила кабіну. Від неї залишилося лише кермо. 52-річного водія Миколу Р. з опіками обличчя, рук та ніг доправлено до реанімаційного відділення Любомльської центральної районної лікарні. За попередніми даними, пожежу спричинив невеличкий газовий балончик, яким водій зігрівався під час лютого холоду. Постраждав і автомобіль, що стояв поруч у черзі на пункті пропуску.

Іномарка проти поїзда

На залізничному переїзді перегону Володимир-Волинський—Іваничі, що не охороняється, автомобіль «Ауді» врізався у колеса маневрового тепловоза. На щастя, 41-річний водій Ігор П. та його пасажир у цій автопригоді не постраждали. Іномарку ж з місця аварії доправили на станцію технічного обслуговування.

Що спонукало так ризикувати водія своїм життям і життям пасажира, поки що достеменно невідомо. Адже пригода сталася в погодну пору, а на переїзді була ввімкнута звукова сигналізація. Порушник не міг не помітити вантажного поїзда, що наближався. Вочевидь, водія підвела елементарна недисциплінованість.

Микола ЯКИМЕНКО.

Зі співами тепліше навіть у люті морози

У Кіровограді відбувся концерт акустичної музики в рамках щорічного фестивалю «Монотипія духу — легенда про студентське військо». Це ще одна згадка про бій під Крутами. Тож цілком зрозуміло, чому концерт розпочався з перегляду документально-історичної короткометражної стрічки «Боги вирішили інакше».

Валентин Поворозник, колектив «Культ» та столичний гурт «Телері» виконували виняткові українські пісні. Зокрема, історичні, рекрутські, стрілецькі, а також на тексти Олени Теліги та Тараса Шевченка.

Лариса РОМАНЮК.

На знімку: киянці Лесі Рой сподобалася кіровоградська публіка.

Фото Артема ДУБОВИКА.

СПОРТ

Турнірна хроніка

Біатлон. Орсблі (Словаччина). Чемпіонат Європи. Жінки. Естафета, 4 х 6 км. **1. Україна — 1:15:14.3 (0 +7) — Юлія Джима (0+1), Валентина Семеренко (0+3), Віта Семеренко (0+0), Олена Підгрушна (0+3).** 2. Росія — +1:18.1 (0+7). 3. Німеччина — +1:52.7 (0+9).

У загальному заліку Україна, здобувши чотири золоті (три з них в активі Підгрушної), шість срібних та одну бронзову нагороди, поступилася лише Росії (5-4-4).

Футзал. Загреб (Хорватія). Чемпіонат Європи. **Україна — Словенія. 6:3. Голи:** Клочко, 6, Легчанов, 8, 21, 29, Журба, 10, Павленко, 17 — Легчанов, 27 (автогол), 38 (автогол), Уршич, 34.

Сьогодні наша команда зіграє проти збірної Іспанії — п'ятиразового чемпіона Європи, котрий в своєму активі вже має перемогу над словенцями — 4:2.

Футбол. Іспанія. Кубок Сонця. **«Тромсе» (Норвегія) — «Шахтар» (Донецьк). 0:1. Гол:** Едуардо, 25. **«Шахтар»:** П'ятов, Срна, Кучер, Ракицький, Шевчук, Мхітарян (Ілсіньо, 61), Гюбшман, Фернандіньо (Гай, 71), Тейшейра (Коста, 61), Едуардо, Адріано (Селезньов, 83).

Контрольний матч. **«Таврія» (Сімферополь) — «Віторул» (Румунія). 4:2. Голи:** Фещук, 12 (п), Платон, 40, Калиниченко, 61, Аделейє, 87 — Русу, 5, Діке, 53 (п).

Хокей. Чемпіонат ПХЛ України. «Леви» (Львів) — «Донбас» (Донецьк). 3:2 (1:1, 1:0, 1:1). «Гайдамаки» (Вінниця) — «Харківські Акули». 2:3 ОТ (1:0, 0:1, 1:1, 0:1).

Баскетбол. Чемпіонат країни. Суперліга. «Донецьк» — «Ферро-ЗНТУ» (Запоріжжя). 81:91 (25:9, 17:31, 21:25, 18:26).

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...за неякісний газ доводиться платити більше

Голова Луганського обласного територіального відділення Антимонопольного комітету України Сергій Захаров припускає, що ПАТ «Луганськгаз» постачає споживачам природний газ, якість якого не відповідає ГОСТу.

Мешканці регіону, які користуються природним газом, дивуються: чому при використанні нагрівальних приладів за той самий проміжок часу в тому самому температурному режимі лічильник іноді показує більші витрати газу? У такому разі, зрозуміло, за послугу доводиться більше платити.

На думку голови територіального відділення, найімовірніше, йдеться про невідповідність якості газу ГОСТу. «У результаті виходить перевитрата продукту, оскільки теплотворність за рахунок незбалансованості хімічного складу поданого газу падає, і потрібен більший обсяг, щоб виконати те саме завдання — скип'ятити воду чи обігріти будинок», — пояснює Сергій Захаров. На його думку, ситуацію значно ускладнює той факт, що «не зрозуміло, з яких причин» у споживачів сьогодні немає вільного доступу до лабораторій, де можна дослідити поданий газ і перевірити, чи не порушуються права громадян на одержання якісної послуги.

Луганське тервідділення АМКУ має намір поставити це питання перед постачальником газу, «щоб процеси були відкритими, прозорими і зрозумілими всім споживачам».

Вл. інф.

...замість води в котел залили... антифриз

Вибух опалювального котла в магазині «Меблі» у Лохвиці забрав життя 35-річного жителя міста Червонозаводське, який працював тут пічником. Щоправда, його ще живим встигли доправити до Лохвицької ЦРЛ. Та невдовзі чоловік помер у реанімації від внутрішньої кровотечі.

Працівники МНС кажуть, що вибух стався через неправильну експлуатацію системи опалення. Розслідуючи цей випадок, вони з'ясували, що замість води туди залили... антифриз («Тосол»). Від перегріву котла клапан надлишкового тиску не спрацював, і через це стався вибух.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.
Полтавська область.

За незаконне зберігання зброї затримано 19 осіб. У правопорушників вилучено три пістолети, дві одиниці саморобної вогнепальної зброї, 700 г вибухівки, електродетонатор та 447 набоїв, *повідомляє прес-служба МВС*

Ігоря КАЛІНІНА указом Президента України призначено главою Служби безпеки України. Указ про призначення опубліковано на сайті глави держави *(Укрінформ)*

Ex.ua: дуже хочеться, але не можна

Від прикриття файлообмінника постраждали близько 200 тисяч людей, які зберігали там особисті архіви

ІНТЕРНЕТ-ЖИТТЯ

На момент здачі номера скандальний сайт запускався, але дані з нього не завантажувались. Учора на головній сторінці Ex. ua світився напис: частина інформації тимчасово недоступна, ресурс відновлюють. За даними Всеукраїнської ліги авторів, на сайті зберігали особисті архіви близько 200 тисяч людей. Усі вони постраждали внаслідок дій міліціянтів (вилучення серверів) і можуть подавати до суду. Юристи певні: власників і користувачів Ex.ua не можна притягнути до відповідальності. Адже інформацію викладали для обміну, а не отримання прибутку.

Директор Центру політичного аналізу «Стратагема» Юрій Романенко зауважив: такий масовий наступ на владні сайти відбувся чи не вперше у світі. Донині нападали епізодично — скажімо, на сайт ЦРУ.

— Це були не хакерські атаки, а одночасний захід сотень тисяч користувачів, — сказав він на прес-конференції, що відбулася вчора в Києві. — А сайти влади не пристосовані для такої кількості відвідувачів, тому і «впали». Ми побачили банальне неефективне використання грошей. На підтримку, наприклад, сторінки Кабміну щороку витрачають кілька сотень тисяч гривень.

Експерт висловив дві версії подій. Перша: відбувається величезний переділ бізнесу. Ex.ua займає значну частину інтер-нет-ринку. Схема стандартна: «наїзд» міліції, вилучення серверів, далі сторони домовляються. Друга версія: хтось із міліцейських чиновників вислужується і закриває сайт через кілька піратських роликів, знайдених там. У те, що ресурс притисли через видалене відео з Януковичем (новорічне привітання), спеціаліст не вірить.

— Люди, які закрили Ex.ua, не прорахували наслідки. Вони не розуміють, як усе це працює, і не очікували стихійної реакції людей. Середній українець не має стільки грошей, щоб кожного тижня ходити в кіно і купувати дорогі книжки. Файлообмінник був не тільки розвагою, а й способом саморозвитку. Усе це посилить ненависть людей до правлячого режиму. Політики мають зробити дуже серйозні висновки, — додав Юрій Романенко. На його думку, напад на владні сайти може мати сумні наслідки. Чиновникам випаде можливість освоїти великі кошти на «боротьбу з кіберзлочинністю».

Винним не зроблять нікого

Торік на вимогу правовласників із Ex.ua було вилучено понад 120 тисяч документів. Натомість додано близько півмільйона музичних файлів — легально. Порно з ресурсу одразу видаляли. Користувачі могли його зберігати тільки в закритих архівах. Такі дані навів директор Всеукраїнської ліги авторів Микола Сосновський. Усі документи цієї організації «висіли» на файлообміннику. Попри це, експерт має оптимістичний настрій.

— Слідчі самовільно, без рішення суду обмежили доступ до інформації дуже багатьох людей. Це порушує ст. 134 Конституції України, Закон «Про інформацію» та багато інших, — прокоментувала президент «Асоціації медіа-юристів» Тетяна Котюжинська. — Обмін інформацією — фундаментальне право людини, яке ніхто не має права порушувати. Версія, що в Україні вирішили терміново побороти-ся з піратством, не витримує критики. А щоб судити хакерів, немає підстав.

Нагадаємо: збитки, завдані діяльністю обмінника, слідчі оцінили у 180 тисяч гривень.

Зводять порахунки

Запуск Ex.ua користувачі та низка ЗМІ назвали перемогою: мовляв, подія-ла народна помста — атаки на владні сайти. Показово, що після закриття обмінника обсяг українського трафіка у Всемережжі скоротився на 5—15%, повідомляє УНН. Деякі мас-медіа трактують подію як «українську інтернет-кризу» та навіть «першу українську інтернет-революцію». Схоже, небезпідставно.

Так, пошукова стрічка соцмережі «Вконтакте» видає понад 400 віртуальних груп, які утворилися лише за кілька днів на підтримку файлообмінника. Одна з найбільших спільнот «Свободу Ex.ua» учора налічувала більш ніж 40 тисяч користувачів. За оцінками інтернет-компаній, щомісячна аудиторія ресурсу була від п'яти до шести мільйонів користувачів. Закривши сайт, влада зачепила за живе надто багатьох.

Реакцію людей на Ex.ua вимірюють і порівнюють із реакцією на дії політиків. Після ув'язнення Юлії Тимошенко теж були вуличні й віртуальні протести. Тільки, за повідомленнями ЗМІ, обурених коментарів у соцмережах виявилося значно менше. Підтекст такий: на відміну від чиновників, країну об'єднав зручний безкоштовний сайт. Відповідь людей можна назвати бліцкригом.

Аніта ГРАБСЬКА.

Ми все ще живемо в епоху «бетону і заліза»

Недавнє закриття популярного файлообмінника ex.ua за звинуваченням в інтернет-піратстві нагадало, що є важливі проблеми, про які варто думати. Про це — розмова з Артуром Лі, магістром права інтелектуальної власності.

— Наскільки інтелектуальна власність сьогодні важлива для людей?

— Надзвичайно важлива, бо більшість інформації у світі — це саме інтелектуальна власність. Це те, чого не можна торкнутися, але завдяки таким продуктам практично й існує світова економіка розвинених країн. Це фотографії, літературні й музичні твори, передові винаходи, той самий Інтернет. Ці новації є в будь-якій сфері: у промисловості, торгівлі, культурі. Художники малюють картини, журналісти пишуть статті. А інші люди цими продуктами користуються.

— У чому проблема інтелектуальної власності України?

— У тому, що за свою інтелектуальну власність українські автори отримують фактично копійки. Робота людей так просто не зникає, нею потім користуються. Тож за це користування авторам мають сплачувати роялті — відсоток від проданого товару, плата за користування товаром. Проте сплата роялті у нас рідкісне явище.

Україна досі живе в епоху «бетону і заліза», тоді як Європа давно визнала економічним пріоритетом інтелектуальну власність. Це різні економічні моделі. За законом у нас ніби закріплена сучасна Європейська модель, а на практиці все залишається застарілим, притягнутим з СРСР, де поняття інтелектуальної власності навіть не існувало.

— Як роялті впливає на ринок робочої сили?

— У Європі, де виплачують роялті за використання інтелектуальної власності, створюються не менше 100000 нових робочих місць щороку, а в США — більше 400000. Це також надає державам—членам ЄС не менше 5% ВВП, а у США 6% ВВП, — більш ніж 600 млрд. доларів. Щороку в Європі відрахування для авторів збирають 25 мільярдів доларів. Колосальні гроші. Такий механізм називається реінвестиція — люди створили продукт, і кошти за користування ним до людей згодом повертаються. Пізніше автори створюють на ці гроші щось нове, а фінанси допоможуть зробити це якісно. Це дає економіці можливість розвиватися.

— Але ж у нас не перший рік діють закони, що регулюють права інтелектуальної власності.

— У 1994 році укладено Угоду про партнерство та співробітництво між Європейськими співтовариствами і Україною. Тобто Україна привела своє законодавство до європейських вимог. Наші норми закону цілком відповідають європейським, але ж ніяк не виконуються. Це і є головна проблема.

— Це — компетенція державної служби інтелектуальної власності України.

— Але там немає жодного спеціаліста з торгівлі об'єктами права інтелектуальної власності. Діяльність тієї служби спрямовується і координується міністром науки та освіти Табачником. Але ж він до інтелектуальної власності не має жодного стосунку. Не має навіть належної освіти, щоб цю службу спрямовувати та координувати. В МОН навіть відсутні штатні фахівці з питань інтелектуальної власності, які б підказували пану міністру, що робити.

— Виходить, грошей не отримують не лише автори, а й держава?

— Звичайно. Держбюджет втрачає величезні кошти. Автори не отримали роялті, а держава — податку з цих доходів. Я прорахував, що лиш за використання аудіовізуальних творів в Україні бюджет країни щороку не отримує податків на 1 мільярд 300 мільйонів гривень. І то ця сума дуже занижена, реальні цифри набагато вищі. Здавалося б, не так і багато грошей недоотримують автори. Та це лише на перший погляд. Нині в Україні 33% дефіциту спеціалістів IT-ринку. А де вони? Їдуть з України туди, де найголовніший капітал — людський. У такій економіці люди реалізують знання на практиці й ніколи не сидять без копійки в кишені. Таких професіоналів цінують за кордоном, але не у нас.

— Які ще сфери мають проблеми через недосконалу систему виплат роялті?

— Через проблеми з інтелектуальною власністю Україна не цікавить іноземних інвесторів. Бо перше, на що звертає увагу інвестор з Європи, — це те, як у країні захищають інтелектуальну власність. Тому інвесторів у нас бракує.

— Раніше науковий потенціал України був набагато потужнішим.

— До 90-х років усі наукові відкриття СРСР мали українське походження. Наша країна тоді за кількістю винаходів не поступалася західним сусідам. Скажімо, флешку і плазмовий телевізор винайшли в Україні. А який винахідник не хоче, щоб його продуктом користувалися всюди у світі? Я впевнений, автор плазмового телевізора скрізь намагався «просунути» свій винахід, але в Україні нікому він не був потрібний. А іноземці просто вкрали ідею і почали масово виробляти цю прибуткову техніку. В Україні авторські права винахідника ніхто не захистив. Гігантські корпорації Японії мають величезні виробництва, але навколо кожного з них — дуже багато малих фірм. Кожна з них виробляє певні окремі деталі, мікросхеми для продукту головного виробника. На цьому будується малий і середній бізнес. Малі і середні підприємці за кордоном виробляють товари, а в Україні малими підприємцями є ті, хто стоїть на базарі, нічого не виробляють, а лише продають. У нас маленьких фірм, які б виробляли щось своє, одиниці.

— З цього приводу ви писали відкритого листа до Президента України. Є якісь результати?

— Я двічі надсилав листа Президентові, останній № 09/10/11-1 від 09.10.2011 року. Запитав, хто тепер в Україні забезпечує єдину економічну, фінансову, торговельну політику у сфері інтелектуальної власності? Відповіді мені ніхто не дав. Отримав, правда, недолугого листа. Мовляв, мені відповість Кабінет Міністрів. Минуло більше двох місяців, а Кабмін мовчить. Гаяти часу не можна, бо зневажена ситуація ще більше погіршилася. З колишнього Держдепартаменту інтелектуальної власності зняли усю відповідальність. Немає відповідальності — немає проблем. Закони можна не виконувати, бо в Україні просто немає державної служби, яка має нести відповідальність за прямі порушення законів України та Угоду про торговельні аспекти прав інтелектуальної власності (Угоди ТРІПС).

— Як же зробити, щоб автори і держава отримували належні їм гроші?

— Передусім, треба повністю відокремити Державну службу інтелектуальної власності від інших установ і покласти на неї відповідальність, яка була у Державного департаменту інтелектуальної власності. Це може вивести з «тіні» 50—80% ринку інтелектуальної власності.

— Але ж є й інші причини, чому ці гроші не виплачують.

— Звісно, не все так просто. Але, передусім, річ у тім, що творці самі не знають своїх прав та обов'язків. Звісно, є й махінації. Наприклад, у 2007 році Державна агенція з авторських суміжних прав «випадково» перевела кошти авторів у розмірі 13 мільйонів гривень у Європейський банк розвитку і заощаджень. А через півроку цей банк оголосили банкрутом. Так кошти авторів, навіть без їхнього відома, нещадно вимивають з економічного простору України.

Інтерв'ю взяла Катерина ГОНЧАРЕНКО.

Мал. Костянтина КАЗАНЧЕВА.

ІЗ ДОСЬЄ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

Лі Артур Костянтинович, 51 рік, — магістр права інтелектуальної власності, член робочої групи з проведення комітетських слухань Верховної Ради України Комітету з питань науки і освіти «Про питання ефективності застосування законодавства України у сфері авторського права і суміжних прав в Україні» 3 вересня 2008 року, член редакційної колегії «Біла Книга-2», член робочої групи з проведення засідання РНБО України «Про право і захист інтелектуальної власності та посилення її ролі у формуванні національного багатства України» 21 листопада 2008 року, за участь у цьому заході отримав офіційну Подяку (Розпорядження Секретаря РНБОУ №542/2009-к від 7 серпня 2009 р.). Президент Всеукраїнської професійної спілки «Гільдія акторів кіно», голова Всеукраїнської професійної спілки «Гільдія майстрів екрана», секретар Всеукраїнської професійної спілки «Гільдія творців комп'ютерного програмного забезпечення».

До 90-х років усі наукові відкриття СРСР мали українське походження

ЗА І ПОЗА ЗАКОНОМ

Викрито правоохоронців–хабарників

МІЛІЦЕЙСЬКІ ІСТОРІЇ

Цікавий випадок на Закарпатті: на листках квітки в коридорі райвідділу міліції начебто «вели облік» заробленого на хабарах, записуючи суми «зелених». Поки що не доведено, хто саме це робив. Але факт є фактом: записи наявні. Згодом співробітники СБУ викрили протиправну діяльність двох працівників саме цього, Виноградівського, РВ УМВС України в Закарпатській області.

Встановлено, що вартові порядку вимагали від місцевого мешканця хабар у розмірі 2,5 тисячі американських доларів, щоби не притягувати його сина до кримінальної відповідальності за зберігання наркотиків. Днями співробітники СБУ затримали на гарячому одного з правоохоронців під час одержання ним усієї суми хабара в одній з кав'ярень райцентру. За цими матеріалами прокуратура стосовно зловмисників порушила кримінальну справу. Затримані перебувають під вартою. Триває досудове слідство.

На жаль, такі випадки в країні не поодинокі. Нещодавно на Черкащині затримали майора та старшого лейтенанта міліції, які вимагали хабара в сумі 8 тисяч гривень.

Про це повідомила прес-служба СБУ. «Встановлено, що начальник слідчого відділення та старший слідчий Звенигородського райвідділу міліції вимагали від місцевої мешканки гроші за звільнення її сина від кримінальної відповідальності та закриття кримінальної справи», — йдеться в повідомленні.

Суми хабарів записані на листках квітки.

Співробітники СБУ затримали правопорушників поблизу однієї із станцій технічного обслуговування автомобілів м. Звенигородка після одержання через посередника всієї суми хабара. За матеріалами СБУ прокуратурою Черкаської області стосовно міліціонерів порушено кримінальну справу за ознаками злочину, передбаченого ч. 3 ст. 368 «Вимагання та одержання хабара» Кримінального кодексу України. Зловмисникам, які перебувають під вартою, загрожує позбавлення волі строком до 12 років.

Тим часом у Херсоні оголошено в розшук... майора міліції. Начальника відділу по боротьбі з наркотиками Суворовського району міста запідозрили в тому, чому він згідно зі службовими обов'язками повинен був протидіяти, а саме — в збуті отруйного зілля. Працівники відділу внутрішньої безпеки при УМВС Херсонщини встановили за перевертнем у погонах негласне спостереження, потім підвели до нього по черзі трьох підставних покупців. Кожному з них він продав по склянці марихуани, після чого все стало остаточно зрозуміло, і «борця з наркобізнесом» вирішили затримувати на місці злочину.

Однак на зустрічі, призначеній нібито для переговорів про продаж великої партії «зілля», майор щось запідозрив. І кинувсвій «Хюндай» просто на машину опергрупи відділу внутрішньої безпеки. Ударом об бампер він здвинув її убік і прорвався — заблокувати йому дорогу просто не встигли, тож наркоторговця з міліції довелося оголошувати в розшук.

У нього вдома й у службовому кабінеті провели обшуки, але нічого компрометуючого не виявили. Не відомо також, звідки він брав наркотики для продажу: чи то пускав наліво конфіскат, чи то сам закуповував оптові партії «товару» на чорному ринку й потім торгував їм у роздріб.

Вл. інф.

Фото прес-центру Служби безпеки України.

Таксист поплатився життям через чиїсь проблеми

61-річний житель Снігурівки був працелюбною людиною і гарним сім'янином. Утримував родину завдяки тому, що мав власну машину та працював у райцентрі таксистом.

З роботи, як правило, повертався не пізніше десятої вечора, тож стривожена пропущена опівночі відсутністю дружина не зімкнула очей аж до ранку. А вдосвіта зателефонувала знайомому колезі-таксисту, щоб бодай щось дізнатися про долю зниклого чоловіка. Через деякий час товариш передзвонив та повідомив, що щойно побачив їхній автомобіль у центрі міста: він стоїть там із увімкненою сигналізацією. Далі за пошуки таксиста взялися правоохоронці.

Як інформує УМВС України в Миколаївській області, нині затримано двох молодих чоловіків (віком 20 і 19 років), які підозрюються у скоєнні жорстокого вбивства водія.

Так, під час слідства обидва зізналися у скоєному злочині. Один із підозрюваних не мав власного житла, а мешкав із дружиною та малою дитиною у гуртожитку. Втілити мрію про оселю він вирішив за кошти від крадіжки автомобіля земляка. Своїми намірами поділився із сусідом по гуртожитку, але той не лише не відговорив його від такої жахливої ідеї, а ще й зголосився допомогти.

Молодики викликали таксиста по телефону начебто для поїздки до сусіднього селища. Проїжджаючи неподалік покинутої криниці, один із них зімітував, що йому зле. Тільки-но сердешний водій зупинився, душогуби накинулися на нього, почавши душити та жорстоко бити. Далі замордоване тіло витягли з машини та кинули в колодязь.

На вкраденому автомобілі злочинці дісталися до одного з міст сусідньої області, де й сподівалися його продати. Але їм не вдалося збути машину, тому того ж дня вони повернулися додому та кинули її буквально в центрі міста. Проти підозрюваних слідчими Снігурівського райвідділу міліції порушена кримінальна справа. Стаття, яка інкримінується за ознаками цього тяжкого злочину, передбачає покарання у вигляді позбавлення волі на строк від десяти до п'ятнадцяти років або довічне позбавлення волі з конфіскацією майна. Нині ведеться слідство.

Олександра МЕНТЕЛЬ.
Миколаївська область.

Втікач із пекла

У Дніпропетровську за матеріалами СБУ засуджено шістьох мешканців Першотравенська, причетних до скоєння тяжких злочинів.

Тепер достеменно відомо, що 7 березня 2009 року громадяни Кисельов, Глазуєв, Шматченко, Алін, Багрій та Вихарев посеред білого дня практично в центрі міста Першотравенська заштовхали в автомобіль 34-річного Руслана Т. і відвезли його до спортзали, що належала одному з охоронних агентств області...

Потім для молодого чоловіка настали дні пекла. Прикувавши потерпілого наручниками до металевої балки, озброєні злочинці постійно знущались над ним, вимагаючи гроші. Заручника навіть примусили написати розписку за неіснуючий борг у 50 тисяч гривень, які він нібито позичив рік тому. У такий спосіб намагалися заволодіти житлом потерпілого. Але, навіть отримавши документи, необхідні для приватизації квартири, його знову відвезли до спортзали та продовжили катувати.

Після тижня жорстоких знущань вони натягли постраждалому мішок на голову та відвезли в гараж, щоб остаточно вирішити його долю. Але ввечері чоловікові вдалося втекти з полону через дірку в даху.

На початку липня 2009 року під час спецоперації співробітники СБУ та міліції затримали чотирьох зловмисників. Пізніше за гратами опинилися ще двоє співучасників злочину. Під час обшуку в приміщенні, де тримали заручника, було вилучено два мисливські карабіни «Сайга», помпову рушницю, два пістолети, набої, гумові палиці, наручники, бронежилети, документи потерпілого тощо.

Вироком суду всіх членів злочинного угруповання визнано винними у вчиненні таких злочинів: вимагання, катування, крадіжка, незаконне поводження зі зброєю та призначено покарання у вигляді позбавлення волі від 3 до 7 років. Днями вирок набув чинності.

Тетяна ВАЛІГУРСЬКА.
Мал. Олексія **КУСТОВСЬКОГО.**

СЛУЖБА 102

Заробив 300 гривень і 5 років ув'язнення

До п'яти років і трьох місяців позбавлення волі засудив Корольовський районний суд Житомира 23-річного жителя обласного центру, який у шахрайський спосіб заводолів чужим мобільним телефоном.

Як розповів тимчасово виконуючий обов'язки начальника Корольовського райвідділу міліції Олег Марковський, до потерпілого підійшов молодий чоловік і попросив зателефонувати. Увагу власника телефону, котрий працює продавцем, відволікли покупці, а коли він спохопився, було пізно: житомирянин, якого знав лише в обличчя, зник разом із апаратом.

Коли сподівання на те, що повернеться, розтанули, звернувся до міліції. Шахрая вдалося розшукати. З'ясувалося, що термінал, який коштує 1300 гривень, він одразу ж продав за 300 гривень. Такі дії суд оцінив у два з половиною роки позбавлення волі. Але молодика раніше вже визнали винним у вчиненні грабежу й незаконному заволодінні транспортним засобом, і йому було винесено вирок у вигляді позбавлення волі з випробним терміном у три роки. Тому разом і вийшов такий довгий строк.

Олексій КАВУН.
Житомир.

Напад на контролера

Контролер «Луганськводи» у місті Первомайську Галина Шевцова вважає, що її професію варто внести до розряду небезпечних. Такої думки вона дійшла після того, як зазнала нападу з боку абонента.

Той день для співробітниці водоканалу починався нічим не примітним, цілком звичайним обходом квартир мешканців і зняттям показань їхніх водомірів. «Доброго дня! — зверталася Галина Шевцова до тих, хто відчиняв їй двері. — Компанія «Луганськвода». Скажіть, будь ласка, показання вашого водоміра». Зазвичай люди запрошували її увійти й диктували показання лічильників. Але в одній з квартир багатоповерхового будинку на вулиці Леніна господарка квартири зустріла її досить непривітно й свого роздратування не приховувала: «Вам треба — самі й дивіться!» Галина Шевцова зняла показання лічильника води й стала заносити їх до журналу. До передпокою їй довелося вертатися потемки, оскільки господарка скрізь виключила світло. «Скажіть, а де у вас тут замок?» — запитала контролерка, намагаючись намацати цей механізм на вхідних дверях. Але замість відповіді на голову жінки обрушився сильний удар дерев'яною палицею довжиною близько метра. Потім ще один, ще й ще... Б'ючи контролера, господарка кричала: «Ви обікрали мою дочку!» Закриваючись від ударів, Галині вдалося намацати замок і, відчинивши двері, вирватися назовні...

За багато років сумлінної роботи в «Луганськводі» Галина Шевцова вперше зазнала такого нападу з боку абонента. Чому жінка виявилася настільки агресивною? Як потім з'ясувалося, свого часу господарка квартири пропустила момент перевірки водоміра, яку треба робити раз на три роки, і водоканал став нараховувати споживання води за нормою. Незабаром її донька виправила цю помилку, перевірила водомір, оплатила заборгованість. На цьому, здавалося б, проблему було розв'язано. Але господарка квартири думала інакше. З появою контролера жінка вирішила відновити справедливість у свій спосіб. У результаті Галина Шевцова одержала забиття м'яких тканин голови, ліктьового суглоба правої руки й обох передпліч. Сьогодні вона не може працювати через головні болі й проблеми з артеріальним тиском.

Алла АНТІПОВА.
Луганськ.

У Луганську в університеті імені Даля продовжили спричинені морозами «канікули» до 12 лютого. В Івано-Франківську через сильні морози припинено навчання у кількох вищих навчальних закладах *(УНІАН)*

Кабінет Міністрів України присвоїв ім'я льотчика-космонавта Георгія Берегового Донецькому ліцею з посиленою військово-фізичною підготовкою, *повідомляє прес-служба КМУ*

Про бідного робітника замовте слово

Пригадую нещодавню бесіду з одним із керівників Грузії. Йшлося про успішні реформи, боротьбу з корупцією. Наприкінці розмови я поставив запитання, а чому немає очікуваного економічного підйому, чому економіка країни не реагує на всі позитивні зміни. Відповідь була проста: у Грузії немає хороших інженерних, робітничих кадрів!

Перекіс

Проектуючи все, що відбувається у Грузії, на нас, можна з великою впевненістю те саме сказати і про Україну. У нас удень зі свічкою не знайдеш нині кваліфікованого зварника чи фрезерувальника, столяра чи плиточника, електрика і навіть тямущого водія. Адже ті, хто їздить на маршрутках або прибирає тракторами сніг на вулицях, — це потенційні порушники правил дорожнього руху.

За статистичними даними, в Україні за 2010—2011 роки число студентів на 10 тисяч населення становило 550 осіб, а учнів профтехучилищ — майже в 6 разів менше.

У Харкові на одного майбутнього молодого робітника припадає 14, а в Києві — 28 студентів. Такий перекіс чреватий наслідками. Нестрашно, якщо людина з вищою освітою виконує кваліфіковану робочу працю. Багатьом професіям (наладник ЧПУ, програміст, комп'ютерник-діловод, електрик-монтажник) це на користь. Але справа виявляється складніша. Випускники багатьох вузів не можуть працювати робітниками, а за професією їм нікуди влаштуватися.

Наявна система профтехосвіти втомилася боротися з державою за виживання, проти розгарбування. У державних профтехучилищ застаріла база. Нині їх взагалі держава сплавила на місцеві бюджети. Зношеність устаткування в машинобудівних, аграрних, поліграфічних, транспортних та інших училищах становить 96 відсотків. **За останні два роки в Україні не видано жодного підручника для майбутніх робітників!**

Приватні професійно-технічні навчальні заклади, не маючи ні кадрів, ні бази штампують низькокваліфікованих робітників, у тому числі водіїв, що особливо видно із ДТП на дорогах. Державна служба зайнятості паразитує на процесах перепідготовки кадрів, збільшуючи проблеми в цій системі. Про повне нерозуміння ролі професійно-технічної освіти в державі свідчить і той факт, що уряд, усупереч Закону "Про освіту" в новій редакції Закону «Про вищу освіту» хоче позбавити вищі професійно-технічні училища можливості готувати молодших фахівців. Ідеться про бригадирів, техніків, виконробів з високою робочою кваліфікацією.

Проблема

Висновок напрошується простий. **Держава не здатна розв'язати проблему підготовки робочих кадрів.** А це чревато глибокою соціально-економічною кризою. Бо доведено, що **декваліфікація на один робітничий розряд у виробництві призводить до 10-відсоткового зменшення продуктивності праці.** У нас цей процес поглибився вище цих показників.

Що ж робити? Потрібна радикальна революція в системі підготовки кадрів. Треба на законодавчому рівні здійснити перехід від суто державної до дуальної системи підготовки робітників. Така система діє в Німеччині та інших країнах. Держава фінансує теоретичну підготовку і соціальний захист майбутніх робітників, а бізнес — практичну підготовку. Учні три дні вчать теоретичні предмети в ліцеях, а решту часу відпрацьовують практичні вміння й навички на виробництві.

Для цього до Податкового кодексу потрібно внести зміни, які дадуть змогу бізнесу суми до 5 відсотків фонду зарплати спрямовувати на підготовку кадрів і водночас зараховувати їх до валових витрат підприємств.

Сума за рік набіжить по країні чималенька — близько 15 мільярдів гривень. Нині на всю систему профтехосвіти витрачається мізер — близько половини цієї суми. Звідси тяжке становище профтехучилищ та й вузів теж. Законодавчо потрібно зобов'язати підприємства створювати робочі місця для проходження практики і для робітників, і для студентів.

Упевнений, що позитивних змін не досягти, якщо проблемою підготовки робочих кадрів опікуватиметься нинішнє інтегральне Міністерство освіти, створене за принципом: у сімох няньок дитя без ока! Нові програми, утримання освіти, сучасні методи, прямі договори з підприємцями — все це застаріло на століття. Потрібно створювати Національне агентство з підготовки робочих кадрів. Стратегічне керівництво агентством має здійснювати наглядова рада із представників роботодавців, навчальних закладів, держави та профспілок.

Оплата

І ще про одне. Про центральну фігуру в підготовці робітників. Про фігуру майстра-наставника, професіонала, здатного «блоху підкувати». Якщо держава не знайде способу їх стимулювати, дбайливо ростити й підтримувати, нічого путнього з цієї затії не вийде. Нині в Україні в системі профтехосвіти працюють трохи більш як півтора десятка тисяч педагогів виробничого навчання. Потрібні сучасна оплата праці й система їхнього стимулювання. Тому що за зарплату в 1,5 тисячі гривень на ці посади нікого путнього не знайдеш.

І хоч би там як, шановний читачу, ми ніяк не оминемо **проблему оплати праці** в Україні. Те, що зарплата становить близько 32 відсотків від ВВП країни, — це біда! У США, Європі цей показник більш як удвічі вищий. Отож виходить, що за рік в Україні найманим робітникам не доплачують близько 500 мільярдів гривень. Звідси й популярність усіх робочих та інженерних професій!

Підсумовуючи цю статтю, скажу, що проблема підготовки якісних робітників, інженерно-технічних кадрів — це проблема номер один для економіки країни, її національної безпеки.

Потрібні конкретні кроки, потрібна державна воля. А чи є вона — поживемо-побачимо.

Станіслав НІКОЛАЄНКО,
народний депутат чотирьох скликань, доктор педагогічних наук, голова партії «Об'єднані ліві та селяни».

Передача системи профтехпідготовки в регіональне управління — це шлях в нікуди

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

Ще двадцять років тому виникла диспропорція між рівнем економіки та рівнем розвитку системи професійно-технічної освіти, який навіть за незадовільної матеріальної бази навчальних закладів значно випереджає економічний розвиток держави. Що слід негайно зробити, щоб виправити ситуацію?

З цим та іншими запитаннями кореспондент «Голосу України» звернувся до віце-президента Всеукраїнської асоціації працівників професійно-технічної освіти (ВАППТО) Лідії БРЖЕСТОВСЬКОЇ (на знімку).

— Лідіє Олексіївно, у 1988 році ліквідували Державний Комітет ПТО. Відтоді маємо парадоксальну ситуацію: організаційні, навчально-методичні та фінансові питання сконцентрувалися у профільному міністерстві, а замовляють робітничі кадри, планують, виділяють кошти тощо інші відомства. У дитяти з'явилося сім няньок?

— Схоже на це. І все-таки з гордістю констатую: сьогодні йдеться не про виживання системи, а про її успішний подальший розвиток. Профтехосвіта вистояла і вистояла завдяки зусиллям та ентузіазму всіх колективів ПТНЗ.

Мої колеги розуміють: щоб рухатись уперед, слід *оновити зміст* професійної освіти. А це можна зробити, терміново розробивши *державні стандарти професій* нового покоління.

Асоціація сприяла тому, що уряд затвердив «Державну цільову програму розвитку професійно-технічної освіти на 2011—2015 роки», якою передбачена розробка та впровадження близько 300 державних стандартів із сучасних робітничих професій (сьогодні маємо 2800). Двадцять з них уже запроваджуються на виробництві. Зокрема, стандарт спеціальностей зварник, оператор з обробки інформації і програмного забезпечення, оператор телекомунікаційних послуг, майстер готельного обслуговування, офіс-адміністратор, асистент керівника тощо.

Нещодавно Кабінет Міністрів утворив міжвідомчу робочу групу з питань розроблення та впровадження державних стандартів ПТО. До її роботи долучилась і Асоціація, яка подала 17 пропозицій. Спільно з Інститутом професійної освіти Національної академії педагогічних наук та активістом А. Сімаком завершуємо розробку ще 16 стандартів.

— Чим, на вашу думку, може допомогти Верховна Рада в реалізації ідей ВАППТО?

— Передусім треба законом закріпити за вищими професійними училищами право випуску *молодших спеціалістів*. До речі, намагання окремих ректорів університетів перетягнути ковдру на себе, вважаю, безперспективними: вони не зацікавлені і неспроможні готувати робітничі кадри.

Ми виступаємо за *автономію та фінансову самостійність* ПТНЗ. На порядку денному також підвищення *соціального статусу* працівників закладів ПТО.

Ми за стимулювання *роботодавців*, які беруть участь у підготовці робітничих кадрів. Варто, гадаю, перейти на спільне фінансування системи ПТО (50х50) підприємствами різної форми власності.

Асоціація закликає парламентаріїв не приймати законопроект про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо державних закупівель освітянських послуг. Його прийняття вважаємо передчасним. Слід спочатку глибоко проаналізувати суть законопроекту і прислухатися до наших пропозицій, поданих до профільного Комітету Верховної Ради та у фракції. Освітянські послуги закупити неможливо.

Відповідні зміни необхідно внести у Закон України "Про професійно-технічну освіту». Варто говорити не про державне замовлення, а про соціально-державне, бо система ПТО виконує, крім основної, і соціальну функцію. Серед 400 тисяч дітей у нас навчаються багато інвалідів, хворих. Є й такі, хто у загальноосвітній школі не вивчив навіть таблицю множення. Уявіть собі цих дітей поза ПТНЗ...

— І Президент України, і Прем'єр-міністр з тривогою відзначають диспропорцію, що виникла у співвідношенні підготовки робітничих кадрів та спеціалістів ВНЗ III—IV рівнів акредитації. Що пропонує Асоціація для розв'язання цієї проблеми?

— Хіба є майбутнє у держави, коли на одного учня ПТО маємо в середньому шість студентів? У Харкові співвідношення один до 14, у Києві — один до 28... А щоб підняти економіку, треба випускати одного спеціаліста з вищою освітою і трьох робітників. Так у всьому світі.

Пропонуємо зробити це через регулювання заробітної плати як одного з основних мотиваційних чинників; отримання пільгових кредитів на житло з відстроченням на десять років їх повернення; участь центральних та регіональних органів влади, роботодавців у плануванні, фінансуванні та професійній підготовці робітничих кадрів тощо.

— Лише в Києві за роки незалежності зникли 20 ПТНЗ. Восени 2011-го МОНмолодьспорту об'єднало три досить потужні заклади в один. Унаслідок такої оптимізації зникло училище дизайну та будівництва.

— Зверніть увагу: всі заклади — будівельного спрямування. Тепер уже не готують у столиці дизайнерів, нема майстерні, а відібрані приміщення наполовину порожнє. А училище будівництва і автотранспорту, до якого приєднали два ліквідовані — вдвічі перевантажене. Частина учнів кинули заклад. Були проблеми з працевлаштуванням викладачів та майстрів виробничого навчання.

Нині у напрямку такої «оптимізації» закладів активно рухається Академія водного господарства. Рік тому вона приєднала до себе столичне Вище професійне училище водного господарства та Ізмаїльське ВПУ №9 Одеської області без згоди колективу, батьків учнів, громадськості.

Прагнуть захопити і єдине в Києві деревообробне ВПУ та ВПУ архітектури і будівництва. Це — комплекси на великій території, чотири-шість добротних приміщень, обладнані майстерні, спортивні майданчики. Директору одного з училищ уже запропонували віддати новим господарям печатку... У разі реалізації цих намірів фінансування погіршиться, учні втратять пільги, викладачі, науковці позбавляться перспективи. Хіба є у цьому державницька логіка?

А чи є вона в передачі всієї системи профтехосвіти на місцеве утримання? Вважаю, це шлях в нікуди.

АВТОРИТЕТНА ДУМКА

***Євген ПАТОН**, президент НАНУ:*

«Надзвичайно актуальним для професійно-технічних навчальних закладів є перехід до підготовки робітників за інтегрованими професіями широкого профілю з цільовою спеціалізацією».

Наступ на ПТНЗ триває і на іншому фронті. Асоціація не один місяць прагне захистити директорів училищ. Багатьох із них намагаються притягнути до відповідальності за те, що роботодавці не сплачують кошти учням під час виробничої практики. Не пройде її учень — винен директор, пройде, але йому не заплатить роботодавець — знову він винен. Це знущання треба припинити.

Іван ІЛЛЯШ.

Фото з архіву «Голосу України».

ПРОПОЗИЦІЯ

ВАППТО протягом п'яти років пропонує створити державний орган, який підпорядковувався б безпосередньо Кабінету Міністрів і займався стратегічним питанням — формуванням робітничого потенціалу країни. Для цього не потрібно додаткових коштів, потрібна політична воля влади.

Сьогодні — Всесвітній день боротьби проти раку

Головне — своєчасна діагностика та платоспроможність

Щорічно онкологічні захворювання на різних стадіях виявляють у 160 тисяч українців. За прогнозами директора Національного інституту раку Ігоря Щепотіна, до 2020 року кількість нових випадків зросте до 200 тис. за рік. Водночас фахівець зазначає: показники смертності в країні від онкозахворювань знизилися на 1%. Мовляв, цей позитив обумовлений застосуванням нових, ефективніших, лікарських препаратів і сучасних медичних розробок.

Рак молодшає. Колись вважалося, що в групу ризику входять люди за 60—70 років. Зараз особлива увага тим, кому за 40. Навіть якщо людина дожила до цього віку без онкопроблем, їй все одне варто пройти медогляд, радять медики. Мовляв, беріть приклад з автомобілістів: кожні 15—20 тисяч кілометрів пробігу ставити машину на станцію техобслуговування. Такий алгоритм поведінки потрібно виробити й щодо свого здоров'я. Успіх лікування та повного одужання залежить від ранньої діагностики. Будьте уважними до себе! Принаймні раз на рік треба в поліклініці зробити флюорографію, перевірити легені. Жінкам відвідати гінеколога і зробити мамографію. А чоловікам — дослідження прямої кишки. Адже, за даними медичної статистики, представники сильної статті найбільше хворіють на рак легень, шлунку, передміхурової залози, товстої кишки та підшлункової залози, а слабкої — на рак молочної залози й шийки матки.

ЦИФРА

В Україні ризик захворіти на рак упродовж життя має кожен 3—4 чоловік і кожна 5—6 жінка. За даними 2011 року, на обліку в онкологічних установах країни перебуває понад 960 тис. онкологічних хворих, зокрема 5,5 тис. дітей. Вмирають в Україні від раку щодня 239 осіб, або десять — щогодини.

І хоча онкологи стверджують, що рак — не вирок, а виліковна хвороба, але про те, що вона — дуже вартісна, і щоб одужати, треба вкласти в лікування купу своїх грошей, цю проблему на офіційному рівні не дуже афішують. А пацієнти онколікарень змушені купувати ліки за власний рахунок: усе — від перев'язочного матеріалу до знеболювальних. Курс лікування одного онкологічного пацієнта залежить і від хвороби, і від її стадії. Якщо це рак 1—2 стадії, то зазвичай лікування зводиться до оперативного втручання й курсу хіміотерапії. Що вища стадія, то дорожче боротися за одужання. Приміром, курс лікування 3—4 стадії раку шлунка може коштувати 20—30 тисяч доларів.

Проблемою для нашої країни залишається догляд за невиліковними хворими. Катастрофічно бракує хоспісів, які дають змогу людині піти гідно з життя, не страждаючи. І навіть ті, що є, теж не забезпечені необхідними медикаментами. Отож, по суті, доля онкохворої людини залежить від платоспроможності її родини. Сім'ї продають майно, житло, аби врятувати рідних. Це цілком виправдано, якщо відомий прогноз перебігу хвороби. На жаль, є випадки, коли лікарі не кажуть всієї

правди близьким пацієнта... Рак — не вирок, а випробування не лише для того, хто страждає на цю недугу, а й для оточуючих. Як себе поводити із хворим, що казати, як діяти? Допомогти розв'язати ці питання і знайти модель оптимальної поведінки в цій ситуації мають психологи. На жаль, таких фахівців майже немає в системі онкодопомоги.

Все частіше у ЗМІ з'являються звернення «Допоможіть врятувати дитину!». Батьки, не маючи змоги оплатити вартісну операцію за кордоном, у такий спосіб намагаються зібрати гроші на лікування. Йдеться про десятки тисяч євро. Може, вже час, нарешті, розв'язати цю проблему на державному рівні.

Ольга ВАУЛІНА.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА (з архіву «Голосу України»).

У НОМЕР

Алло, прийміть у мене аналізи!

Співгромадяни з великою увагою ставляться до свого здоров'я. Більшість воліють розв'язувати проблеми, що виникають, самостійно й починають із дзвінка в довідкову. Так, за даними бізнес-довідки 123, із запитами про медичні послуги регулярно звертаються 6,1 відсотка абонентів і ще 3,3 відсотка шукають необхідні ліки (статистика за січень 2012 року).

Якщо порівнювати запити з аналогічним періодом минулого року, то зміни зачепили сфери пластичної та естетичної хірургії, а також послуги психолога. Пластичною хірургією почали цікавитися на 16 відсотків більше українців, а до психологів стали ходити набагато рідше — мінус 21 відсоток у рейтингу медичних послуг. Актуальні серед запитів аналізи вдома, транспортування хворих по Україні.

Вл. інф.

Лікарів для села готуватимуть за державні кошти

На Вінниччині запланували підготувати 48 лікарів для сільських населених пунктів за кошти районних бюджетів. Із цією метою обласна влада уклала угоду з місцевим Національним медичним університетом імені Пирогова.

— Ми усвідомлено йдемо на додаткові витрати бюджетних коштів, щоб поліпшити ситуацію з медичним обслуговуванням у сільських громадах, — каже заступник голови Вінницької облдержадміністрації Любов Спірідонова. — Поки що маємо парадоксальну ситуацію — збереглі й відремонтували всі фельдшерсько-акушерські пункти та амбулаторії сімейної медицини, забезпечили їх медичним обладнанням, а працювати в них нікому. Це спонукало до реалізації проекту «Сільський лікар», завдяки якому майже кожен район отримає у перспективі по двоє дипломованих лікарів.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

Холод пригнічує серцебиття і дихання та може призвести до втрати свідомості

Відомо, що холодом лікують, а моржувати — корисно для здоров'я. Проте непідготовленій людині істотне зниження температури навколишнього середовища може зашкодити.

Про те, чим загрожує переохолодження організму і як цьому завадити, наші кореспонденти запитали у лікарів, що працюють у південному регіоні країни.

Так, за словами обласного терапевта Миколаївської області Тетяни Михайлової, обмороження можна зазнати будь-де, якщо не дотримуватися кваліфікованих порад спеціалістів.

— Вплив холоду на всю поверхню тіла, коли його температура стає нижча за 35 градусів, спричиняє загальне охолодження організму, — каже фахівець. — Крім того, тривала дія морозу може призвести до замерзання, пригнічуючи функції організму до їхнього цілковитого згасання.

На небезпеку переохолодження передусім наражаються діти. Категорично забороняється батькам за низьких температур вигулювати діток у колясках. Малюк сидить начебто добре закутаний у візочку, але він нерухомий. Так само до групи ризику відносяться і громадяни літнього віку. Людина може втомитися, відчути себе зле, присісти на лавку, і... незчутися, як замерзнути.

Основні симптоми небезпечної дії холоду — пригнічення серцебиття і дихання — впливають на обмін речовин в організмі. Людина спочатку стає збудженою, неадекватно веселою. Потім непомітно настає стан сонливості, загальмованість і втрата свідомості. Це свідчить про те, що температура тіла наближається до позначки 30 градусів за Цельсієм (за якої затихають усі життєво важливі процеси в організмі). Далі — зупинка дихання і серця.

Насамперед потерпілого потрібно перемістити в тепле приміщення та викликати «швидку допомогу». До приїзду медиків перевірити наявність пульсу та дихання. У разі їх відсутності виконується штучне дихання «рот у рот» і непрямий масаж серця. Якщо пульс і дихання присутні, хворого потрібно закутати в теплий одяг або ковдру, а ще краще — обкласти грілками. Людині при свідомості треба дати випити гарячий напій — чай, каву, суп чи просто гарячу воду.

Забороняється активне розтирання. Це вкрай небезпечно для потерпілого. Під час розтирання відбувається приплив холодної крові від периферії до внутрішніх органів і головного мозку, які продовжуватимуть охолоджуватися. Зігрівання має йти від центру до периферії. Не змушуйте постраждалого енергійно рухатися та не проводьте надто інтенсивне зігрівання під гарячою водою.

Обмороження найчастіше виникає уже за температури повітря мінус 10—20 градусів. Найактивніші зони ризику — це руки, ноги, ніс, щоки та вуха. Під час охолодження завжди активізуються захисні сили організму, і кров потрапляє передусім до життєво важливих органів, якими є серце та головний мозок. Натомість у кінцівках кровообіг сповільнюється, судини звужуються — тому їм як правило загрожує обмороження, **передає наш власний кореспондент Олександра МЕНТЕЛЬ.**

А завідувач опікового відділення Херсонської обласної клінічної лікарні Сергій Волченко каже, що кожного сезону холодів у стаціонар з обмороженнями різного ступеня тяжкості потрапляють у середньому від 15 до 60 осіб. І найсумніше, що після виписки ризик потрапити на лікарняне ліжко наступної зими з таким само діагнозом для них значно підвищується.

— Навіть якщо пацієнт переніс порівняно легке обмороження другого-третього ступеня, що не супроводжувалося ампутаціями кінцівок і омертвлянням (некрозом) тканин, це не означає, що все минуло без наслідків. Адже воно, як правило, спричиняє й «холодову» травму дрібних кровоносних судин, після чого вражені ділянки стають значно уразливішими для впливу низьких температур. І за тривалого перебування на відкритому повітрі повторне обмороження більш ніж імовірно, — наголошує лікар Сергій Волченко. — Воно починається з відчуття ознобу, по шкірі, що називається, «мурашки бігають», після чого вона втрачає чутливість. Це виразний сигнал: настав час переміщатися в тепло. Однак не забудьте, що вражену ділянку тіла потрібно прогрівати поступово, щоб відновилася еластичність судин, а шкірні покриви не пішли пухирями.

У разі обмороження, тим більше повторного, фахівці настійливо рекомендують звертатися до лікаря — тільки він може грамотно визначити ступінь ураження тканин і призначити найефективніше лікування. Але як бути рибалкам-мисливцям, коли вельми неприємний «сюрприз» заскочив тебе десь у лісі, полі або плавнях, а до найближчої лікарні діставатися ще довго? Перше, що радять медики, це утриматися від «підбадьорливого» розтирання снігом — його кристалики можуть пошкодити шкіру, та ще інфекцію внести. Натомість не зашкодить легкий масаж, укутування постраждалого і 50 (не більше!) грамів коньяку з похідної фляжки «всередину». Добре, якщо в наборі мандрівника за сильного морозу разом із цією самою фляжкою виявиться таблетка аспірину або якогось іншого препарату, що містить нікотинову кислоту, — вона захищає стінки капілярних судин від запальних процесів. Але, позбувшись, як вам здалося, симптомів обмороження, після повернення додому все-таки «здайтеся» лікареві: професійний огляд і консультація в кожному разі зайвими не будуть, **повідомляє наш власкор Сергій ЯНОВСЬКИЙ.**

Фото Володимира ГОНТАРА (УНІАН).

Ішов, посковзнувся, упав — гіпс. За такою схемою в ці дні на лікарняному опинилися сотні співгромадян.

Ведуча рубрики «Медицина» Ольга ВАУЛІНА.

У Черкасах триває фестиваль льодових скульптур «КриЖталь», присвячений Євро–2012, *інформує наш власкор Лідія ТИТАРЕНКО*

Завдяки запровадженню новітніх технологій у Хмельницькій області майже на дев'ять відсотків зменшено споживання природного газу, повідомив голова ОДА Василь ЯДУХА, *інформує наш власкор Ірина КОЗАК*

Сучасні листригони на перекурі...

Олександр Купрін, котрий підняв у серії ліричних нарисів «Листригони» на найвищий щабель романтизму працю рибалок прибережного лову, навряд чи міг припустити, що його розповіді нині сприйматимуть як «лебедину пісню» за професією.

Олег Кравченко — траловий майстер МРРТ «Квант».

Денис Базилян, Олег Кравченко, власник підприємства «Дон-Комп» Юрій Донець, бригадир бригади прибережного лову Володимир Барило (зліва направо).

Того дня, коли кореспонденти ступили на палубу малого риболовецького рефрижераторного траулера МРРТ «Квант», екіпаж виходити на промисел не збирався. Втім, вважати це журналістською невдачею не доводилося: судно в морі не виходило і вчора, і за тиждень до того. Наймовірніше, не піде й наступного дня після візиту журналістів, і через тиждень. А причиною тривалого простою риболовецького траулера не стала знаменита фраза кіношного Кузьмича: «Тут риби немає!».

Стрілецька бухта.

У Чорному морі, особливо в українських прибережних водах, риба є. Немає її на прилавках у магазинах і на ринках українських приморських міст. Мова навіть не про чорноморський оселедець, камбалу-калкан чи колись візитну картку будь-якого рибного ринку кефаль. Чорноморську малосольну хамсу на севастопольських ринках не кожному охочому вдається знайти з першого разу. А колись, стверджують історики, хамсою ласували навіть жителі Афін — була однією з бюджетоутворюючих статей експорту рибалок з Херсонеса Таврійського.

Сперечатися не доводиться — за дві тисячі років багато чого змінилося. Але, твердять в один голос і рибалки, і вчені-іхтіологи, не настільки, щоб своїм рибалкам держава виділяла мізерні ліміти й квоти на вилов того чи іншого виду чорноморської риби.

Наприклад, тієї самої хамси на минулий рік відповідні дозвільні органи дозволили виловити українським рибалкам аж... п'ять тисяч тонн. До початку весни квота була вичерпана. І два місяці чекали, доки дозволять добути додаткові дві тисячі. У середині осені — у розпал хамсової путини — промисел довелося зупинити: «... через відсутність державного ліміту».

Турецькі колеги українських рибалок таких проблем не знають: у Чорному морі біля своїх і грузинських берегів за рік добувають як мінімум триста вісімдесят тисяч тонн хамси. «Як мінімум» тому, що така цифра фігурує в офіційних звітах. Яка вона насправді, відають тільки самі рибалки та турецькі покупці.

Денис Базилян — матрос тралової команди МРРТ «Квант».

Щоб не простоювали судна й екіпажі, чиновники пропонують нашим рибалкам ходити на промисел до грузинських берегів. Скільки в такому разі коштуватиме на українських ринках «грузинська» хамса, не рахують: адже доведеться платити і за дозвіл на вилов, і за переходи рибальських суден, наприклад, з Севастополя, до берегів Колхіди.

Ще жалюгідніші цифри Держкомрибгосп «нарізає» визнаному чорноморському делікатесу султанці (її ще називають барабулькою або зовсім царською рибкою — чи то за зовнішність, чи то за смак): річний ліміт для всеукраїнського столу — шістдесят тонн!

З такими лімітами й з такими квотами на вилов риби вітчизняним рибалкам поспішати на промисел у Чорне море не доводиться. Доводиться тільки розраховувати на те, що в майбутньому відповідні відомства згадають про рибалок і дадуть їм можливість працювати.

А поки що у бригадира бригади прибережного лову Володимира Барила є час відпочити. Або не кваплячись обговорити рибацьку перспективу з матросом тралової команди МРРТ «Квант» Денисом Базиляном, траловим майстром МРРТ «Квант» Олегом Кравченком, власником підприємства «Дон-Комп» Юрієм Донцем.

Микола МАГДИЧ.
Севастополь.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Інші фото з цієї події шукайте у фотомагазині на сайті www.golos.com.ua.

Мінус двадцять п'ять. І чудовий настрій

Посилення морозів до мінус 25 градусів за Цельсієм змусило жителів Полтави до мінімуму звести перебування на повітрі. Виняток становлять лише любителі зимової риболовлі. Вони терпляче годинами сидять перед вудками, закинутими в лунки на скованій кригою річці. І, як правило, таке терпіння винагороджується відмінним уловом.

Фото Сергія ПУСТОВІТА (Укрінформ).

Чи впізнаємо себе завтра?

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Звільнення одразу кількох директорів музеїв та заповідників столиці, відверто кажучи, шокувало музейне середовище. Своїх посад, нагадаємо, позбулися керівники національних музеїв Тараса Шевченка, народної архітектури та побуту в Пирогові та заповідників «Софія Київська», «Биківнянські могили» й Києво-Печерська лавра.

Така масовість, а головне — тривала відсутність з боку Міністерства культури та туризму чіткої аргументації причин, насторожили громадськість. Головне питання, яке нині цікавить мало не кожного: що буде з об'єктами історичної спадщини за нового керівництва? Песимісти вже пророкують: землі заповідників роздадуть або забудують, а культові споруди подарують релігійним громадам. **Профільний міністр Михайло Кулиняк** обіцяє: нічого проти закону зроблено не буде. Та хто не знає українську істину: закони, якщо треба, можна і поміняти...

Не коментує кадрові перестановки голова Всеукраїнської асоціації музеїв **(гендиректор Національного Києво-Печерського історико-культурного заповідника в 1995—2010 рр.) Сергій Кролевець**. Він переконаний: новопризначеним керівникам треба дати час проявити себе. Потім підбити підсумки й оцінити їхню роботу. Така поміркованість у висловлюваннях, можливо, пояснюється тим, що і сам пан Кролевець є «новопризначеним». Наприкінці минулого року йому доручили очолити Музей історії Києва...

А от голова постійної комісії Київради з питань культури та туризму Олександр Бригинець побоювання громади таки розуміє. Зізнається: підозри про те, що директорів замінили на догоду забудовникам, які давно вже зазіхають на території заповідників, були і в нього.

— Так це чи ні — покаже час. Звичайно, було б краще, якби міністр, звільняючи людей, пояснював, чому так відбувається. Зі сторони судити цю ситуацію важко. Нам людина може здаватися симпатичною, а перевірка КРУ встановить, що вона, приміром, щось вкрала... Те, що ці звільнення відбулися майже одночасно, безумовно, щось означає. Припускаю, що міністр просто не захотів розтягувати це «задоволення» і вирішив один раз прийняти на себе удар. Та і на цьому сенсації не скінчились.

Цими днями громадськість сколихнула новина: Києво-Печерську лавру можуть віддати на приватизацію.

Група народних депутатів ще в середині січня підготувала законопроект, яким передбачається вилучення із переліку об'єктів, що не підлягають приватизації, майна, яке входить до комплексів Києво-Печерської лаври, Почаївської лаври та Богоявленського монастиря в місті Кременець на Тернопільщині. Керуються, мовляв, благим наміром: відновити справедливість. «За радянської влади більшість культових споруд було відібрано в церкви, тому передача об'єктів культурної спадщини забезпечить повернення таких об'єктів у власність релігійних громад, а також сприятиме виконанню обов'язків та зобов'язань України, що випливають з її членства в Раді Європи», — йдеться у пояснювальній записці до законопроекту.

Фотоетюд Юрія ПЕРЕБАЄВА.

Про які саме зобов'язання йдеться і як обиралась конфесія, якій збираються повертати об'єкти — не розуміє Сергій Кролевець. Каже: на момент створення СРСР (31 грудня 1922 року) цими культовими спорудами не володіла жодна з нині існуючих конфесій. А тому, мовляв, за логікою: якщо немає колишнього власника — то кому повертати майно?

— У нас зараз панує ситуація тотального невігластва в історії та релігійній культурі держави, — каже С. Кролевець. — Ще раз наголошую: Українська православна церква, яка перебуває в єдності із Московським патріархатом, не є правонаступницею релігійних громад, які раніше були на території лаври. Жодна із чинних конфесій Мін'юстом правонаступницею не визнана. Думаю, такі складні питання, які можуть зрушити й так хиткий релігійний баланс в Україні, потрібно публічно обговорювати.

Вберегти Києво-Печерську лавру від приватизації намагається народний депутат Володимир Яворівський, голова Комітету Верховної Ради України з питань культури і духовності. На протидію уже згадуваному законопроекту розробив свій. Народний обранець пропонує законодавчо закріпити право державної власності на пам'ятки, що входять до складу об'єктів культурної та природної спадщини, включених (запропонованих для включення) до Списку всесвітньої спадщини ЮНЕСКО. А їхнім буферним зонам надати статус земель історико-культурного призначення.

Українська ж православна церква (Московського патріархату) наполягає: Києво-Печерська лавра має бути монастирем. Про це, як повідомляє Радіо «Свобода», заявив **речник предстоятеля, протоієрей Георгій Коваленко**: «Лавра має бути монастирем, і церковне майно має належати церкві».

Сподівається на те, що до приватизації таки не дійде, Олександр Бригинець. Каже, що попри те, що київські депутати проголосували за передачу заповідника із власності територіальної громади столиці в державну власність, фактично цього ще не сталося: «Скласти акт передачі муніципального майна в державне не можна у зв'язку з відсутністю 10—12 історичних пам'яток на території лаври. Коли буде складено цей акт — питання. Тому, навіть якщо Верховна Рада проголосує за можливість проведення приватизації, відразу в дію це рішення не вступить». Інакше у приказці: не було б щастя, так нещастя допомогло.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА, Віталій ЖЕЖЕРА.

Фотоетюд Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Музей у Пирогові: забиратимуть чи охоронятимуть?

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

..до забудови кількох ділянок «Дикої Омеги» у Держкомзему є претензії

Про протести севастопольської громадськості проти будівництва в прибережній смузі на пляжі «Дика Омега» «Голос України» розповідав у публікації «На «Дикій Омезі» й порядки відповідні?..» у номері за 4 січня.

За три тижні на протести й виступ парламентської газети відреагували посадові особи Головного управління Державного комітету України із земельних ресурсів у Севастополі. Начальник управління Владислав Виноградов сказав про те, що стосовно сімох ділянок дачного кооперативу «Науковий» фахівцями Держкомзему в ході перевірки виявлено порушення земельного законодавства. Причина порушень, за словами В. Виноградова, об'єктивна:

— Законодавча база відстає від вимог часу. У ті роки (коли оформлювали документацію по «Науковому». — **Ред.**) була відсутня прибережна захисна смуга: її не було в земельному кадастрі. Неможливо було побачити, на якій відстані від урізу води перебуває земельна ділянка. На сьогодні в Інтернеті в реальному часі зображена дійсна картина. Ми можемо контролювати, куди конкретно потрапляє та чи інша земельна ділянка.

Микола МАГДИЧ.

...сільський голова простимулював сам себе

«А видайте-но мені премію!». Звісно, така вимога могла б видатися дивною, але якщо ти сам собі начальник... От і прокуратура Полтавської області порушила справу проти одного з сільських голів Машівського району, який наказав бухгалтеру сільради нарахувати собі премію на суму майже 4 000 гривень. Звісно ж, про рішення сільського голови матеріально стимулювати самого себе за гідну працю місцеві депутати навіть не здогадувалися, оскільки на сесії це рішення не розглядалося.

Стаття, яку інкримінують сільському голові (привласнення, розтрата майна або заволодіння ним шляхом зловживання службовим становищем), передбачає до 5 років позбавлення волі з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років. Торік схожі кримінальні справи порушувалися і в Лубенському, Глобинському, Чорнухинському, Новосанжарському та деяких інших районах, однак за жодною з них рішення суду ще не винесено.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтавська область.

...німці запропонували мільярдний інвестиційний проект

Представники Бюро Делегата німецької економіки в Україні та фірми «WKN AG» (Німеччина) представили кримському уряду інвестиційний проект з розвитку вітроенергетики на території півострова. Про це кореспондентові «Голосу України» повідомили в Головному управлінні інформаційної політики Ради міністрів Автономної Республіки Крим. За проектом загальною вартістю мільярд доларів заплановано будівництво вітроелектростанцій потужністю 400 МВт на території Джанкойського та Красноперекопського районів. За підсумками зустрічі було досягнуто згоди про підписання договору щодо співробітництва між сторонами, що дасть змогу втілити в життя ідею будівництва електростанцій.

Роман ЧЕРЬОМУХІН.

ЗАТВЕРДЖЕНО
Законом України
від 13 січня 2012 р.
№ 4335-VI

ДЕРЖАВНА ПРОГРАМА приватизації на 2012–2014 роки

Закон України

Про Державну програму приватизації

1. Затвердити Державну програму приватизації на 2012-2014 роки (додається).

2. Цей Закон набирає чинності з дня набрання чинності Законом України «Про внесення змін до деяких законів України з питань приватизації щодо реалізації положень Державної програми приватизації на 2012-2014 роки».

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
13 січня 2012 року.
№ 4335-VI.

Розділ I.
ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Приватизація як широкомасштабний соціально-економічний проект трансформації державної власності, реалізацію якого було розпочато в Україні в 1992 році, мала на меті у стислі строки забезпечити стратегічні позиції приватної власності в національній економіці.

Процес приватизації державного майна сприяв накопиченню об'єктів приватної власності, зробив незворотним ринкові перетворення. Водночас в Україні не сформувалася ефективна система відносин власності, яка забезпечила б оптимальне використання національного економічного потенціалу та сприяла б досягненню цілей і виконанню завдань соціально-економічного розвитку. Процес приватизації триває майже 20 років.

2. Державна програма приватизації на 2012-2014 роки (далі - Програма) визначає мету, шляхи, способи, заходи і завдання приватизації державного майна.

3. Нижченаведені терміни вживаються у Програмі в такому значенні:

1) групи об'єктів приватизації - встановлений законодавством про приватизацію розподіл об'єктів державної власності за кваліфікаційними ознаками з метою раціонального та ефективного застосування способів приватизації (групи А, В, Г, Д, Е і Ж);

2) контрольний пакет акцій - пакет акцій у розмірі, який згідно із статтею 41 Закону України «Про акціонерні товариства» забезпечує кворум голосуючих акцій на загальних зборах акціонерів, що дає можливість власнику (державі або покупцю) здійснювати вирішальний вплив на діяльність відповідного суб'єкта господарювання;

3) передприватизаційна підготовка - оптимізація складу майна, майнових прав та нематеріальних активів, що може включати реструктуризацію підприємств державного сектору економіки.

Розділ II.
МЕТА ПРОГРАМИ ТА ШЛЯХИ ЇЇ ДОСЯГНЕННЯ

4. Метою Програми є сприяння оптимізації частки державного сектору економіки в умовах ринку, підвищення ефективності економіки та посилення її конкурентоспроможності. Програма виконується шляхом:

1) забезпечення високих темпів приватизації об'єктів державної власності, щодо яких не встановлено заборону та обмеження на приватизацію і які є надлишковими для виконання державою своїх функцій, не користуються попитом у покупців, є збитковими та малорентабельними;

2) застосування індивідуальних засад приватизації підприємств, які мають стратегічне значення для економіки і безпеки держави, підприємств з ознаками домінування на загальнодержавному ринку товарів (робіт, послуг) і таких, що потребують спеціального підходу у зв'язку з тим, що використовують у процесі виробництва унікальні ресурси та нематеріальні активи (група Г);

3) сприяння залученню до приватизації земельних ділянок, на яких розташовані об'єкти державної власності, що підлягають приватизації;

4) скорочення обмежень щодо приватизації об'єктів державної власності за умови, що зазначене негативно не вплине на виконання державою своїх функцій, а також не створить небезпеки для соціально-економічних та екологічних умов життєдіяльності суспільства;

5) залучення до приватизації інвесторів, заінтересованих у довгостроковому розвитку підприємств після приватизації;

6) підвищення рівня привабливості приватизації для інвесторів, формування позитивного іміджу приватизації в Україні та світі.

Розділ III.
СПОСОБИ ДОСЯГНЕННЯ МЕТИ

5. Високі темпи приватизації об'єктів державної власності передбачається забезпечити в результаті:

1) залучення до приватизації більш широкого кола об'єктів державної власності;

2) розширення кола потенційних покупців шляхом підвищення рівня їх поінформованості;

3) спрощення процедур підготовки до приватизації об'єктів з метою скорочення затрат часу;

4) запровадження спрощених способів продажу об'єктів державної власності (крім контрольного пакета акцій акціонерних товариств, які належать до групи Г), що не користуються попитом у потенційних покупців (у разі коли об'єкти не продані із застосуванням інших конкурентних способів), зокрема способу:

продажу за методом зниження ціни до рівня фактичного попиту без обмеження мінімальної ціни продажу;

дроблення пакетів акцій (щодо пакетів акцій, які належать державі у розмірі менш як 25 відсотків статутного капіталу акціонерного товариства) та продаж їх окремими лотами на фондових біржах;

продажу без оголошення ціни;

5) встановлення конкретних строків приватизації об'єктів державної власності - до двох років з моменту прийняття рішення про приватизацію.

6. Під час приватизації науково-дослідних і проектно-конструкторських організацій та установ враховується їх роль в обслуговуванні галузей національної економіки та підприємств, визначається форма власності щодо об'єктів права інтелектуальної власності.

7. Для найбільш повного врахування особливостей підприємств і ринків збуту їх товарів (робіт, послуг) приватизація в окремих галузях здійснюється з урахуванням особливостей, визначених:

1) законами України:

«Про особливості приватизації майна в агропромисловому комплексі» - щодо майна підприємств агропромислового комплексу;

«Про особливості приватизації об'єктів незавершеного будівництва» - щодо об'єктів незавершеного будівництва;

«Про особливості приватизації підприємств, що належать до сфери управління Міністерства оборони України» - щодо підприємств, що належать до сфери управління Міністерства оборони України;

«Про холдингові компанії в Україні» - щодо холдингових компаній;

«Про правовий режим території, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи» - щодо об'єктів, розташованих у зоні гарантованого добровільного відселення з території, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи;

іншими законами, які встановлюють особливості приватизації в окремих галузях;

2) Кодексом України про надра - щодо підприємств, діяльність яких пов'язана з використанням надр.

8. Для врахування особливостей об'єктів групи Г під час приватизації на індивідуальних засадах забезпечується:

проведення передприватизаційної підготовки підприємств;

продаж контрольного пакета акцій з визначенням умов післяприватизаційного використання об'єктів, а також вимог до покупців;

залучення на конкурсних засадах радників (уповноважених осіб) до роботи з підготовки до приватизації підприємств, які мають стратегічне значення для економіки і безпеки держави, підприємств з ознаками домінування на загальнодержавному ринку товарів (робіт, послуг).

9. Для забезпечення приватизації земельних ділянок, на яких розташовані об'єкти державної власності, що підлягають приватизації, запроваджуються різні способи їх продажу, які враховують особливості об'єкта і попит потенційних покупців, а саме:

відчуження об'єктів державної власності і земельних ділянок, на яких вони розташовані, як єдиного об'єкта. У разі відсутності попиту потенційних покупців приватизація об'єкта державної власності здійснюється окремо, а земельна ділянка передається на умовах оренди відповідно до закону;

включення земельних ділянок до статутного капіталу господарських товариств і подальша їх приватизація із застосуванням способу продажу пакетів акцій (часток, паїв).

10. Скорочення обмежень для приватизації об'єктів державної власності здійснюється із застосуванням таких способів:

скорочення переліку критеріїв віднесення об'єктів державної власності до таких, що мають загальнодержавне значення і не підлягають приватизації, з урахуванням реальності ризиків для національної безпеки, якості виконання державою своїх функцій з управління такими об'єктами та можливості виробництва соціально важливих товарів (робіт, послуг) на підприємствах недержавної форми власності;

обмеження підстав для закріплення пакетів акцій у державній власності. Закріпленню у державній власності може підлягати виключно контрольний пакет акцій;

перегляду переліку підприємств, пакети акцій яких розміром менш як 50 відсотків статутного капіталу акціонерного товариства були закріплені (тимчасово залишені) у державній власності, з метою передачі їх для приватизації;

вилучення пакетів акцій акціонерних товариств і державного майна товариств, господарська діяльність яких належить до непрофільних і неосновних видів діяльності, із складу державних холдингових компаній, національних і державних акціонерних товариств для подальшої приватизації, якщо зазначене негативно не вплине на ефективність їх діяльності та інвестиційну привабливість.

11. Залучення до приватизації інвесторів, заінтересованих у довгостроковому розвитку об'єкта державної власності, здійснюється із застосуванням таких способів:

врахування під час проведення конкурсу поданих покупцями бізнес-планів розвитку підприємства після приватизації;

вивчення кон'юнктури ринку приватизаційних продажів, попиту на об'єкти приватизації, залучення до приватизації інвесторів шляхом підвищення рівня поінформованості потенційних покупців;

надання гарантій прав власникам приватизованих об'єктів шляхом встановлення на законодавчому рівні виключних умов, невиконання яких є підставою для розірвання договору купівлі-продажу з ініціативи держави та повернення об'єкта в державну власність;

забезпечення розкриття інформації про потенційних покупців об'єктів приватизації, їх засновників, учасників, у тому числі фізичних осіб - кінцевих власників або осіб, в інтересах яких придбаваються об'єкти державної власності, та їх засновників під час продажу пакета акцій (часток, паїв), що становить більш як 25 відсотків статутного капіталу господарських товариств і єдиних майнових комплексів.

При цьому встановлюються обмеження стосовно допуску до приватизації державних об'єктів для окремих категорій покупців, а саме для:

юридичних осіб, зареєстрованих в офшорних зонах чи країнах, включених FATF до списку країн, що не співпрацюють у сфері протидії відмиванню доходів, одержаних злочинним шляхом;

юридичних осіб, у майні яких частка державної власності становить більш як 25 відсотків;

осіб, які прямо чи опосередковано контролюються вищезазначеними особами.

12. Для підвищення рівня привабливості приватизації для інвесторів і створення позитивного іміджу приватизації в Україні та світі передбачається забезпечити:

запровадження продажу контрольних пакетів акцій акціонерних товариств, які належать до об'єктів групи Г, на конкурсах з відкритістю пропонування ціни за принципом аукціону, що забезпечить змагальність і рівний доступ інвесторів до приватизації;

прозорість і публічність прийняття рішень, визначення способу та умов приватизації, а також усіх процедур з підготовки та продажу об'єктів, що сприятиме запобіганню корупції;

відчуження нерухомого державного майна і структурних підрозділів, що відокремлюються від об'єктів державної власності у процесі реструктуризації, виключно за процедурами приватизації;

підтримку заінтересованості трудових колективів і керівництва підприємств державного сектору економіки у приватизації своїх підприємств шляхом встановлення пріоритетів і пільг під час продажу акцій;

передачу 5-10 відсотків акцій об'єктів, які мають стратегічне значення для економіки і безпеки держави, об'єктів з ознаками домінування на загальнодержавному ринку товарів (робіт, послуг) для продажу дрібними пакетами на фондовому ринку, що створить умови для участі у приватизації широких верств населення і сприятиме розвитку фондового ринку;

провадження інформаційно-пропагандистської та рекламної діяльності з питань приватизації, проведення громадських слухань, висвітлення приватизаційних процесів шляхом оприлюднення відповідних відомостей у засобах масової інформації.

Розділ IV.
ЗАХОДИ З РЕАЛІЗАЦІЇ МЕТИ

13. Програма виконується трьома етапами.

Під час першого етапу (I півріччя 2012 року) створюється необхідна правова, нормативна та організаційна база для переходу до приватизації на засадах, визначених Програмою.

Заходи з виконання Програми на першому етапі включають:

внесення змін до законодавства з питань приватизації на засадах, визначених Програмою;

здійснення передприватизаційної підготовки і приватизації об'єктів групи Г на індивідуальних засадах;

скорочення обмежень для включення до приватизації державних об'єктів;

формування переліку об'єктів державної власності, що підлягають приватизації протягом 2012-2013 років;

організацію постійного моніторингу виконання Програми з метою проведення аналізу стану приватизації.

Під час другого етапу (II півріччя 2012 року - 2013 рік) завершується продаж об'єктів малої і масової приватизації та об'єктів, приватизація яких розпочалася до набрання чинності Програмою.

Заходи з виконання Програми на другому етапі включають:

залучення до приватизації всіх об'єктів груп А, В, Д, Е і Ж, а також тих, приватизація яких розпочалася до набрання чинності Програмою, і завершення їх продажу до кінця 2013 року;

завершення процесу закриття сертифікатної приватизації;

запровадження приватизації об'єктів державної власності разом із земельними ділянками, на яких вони розташовані;

формування переліку об'єктів, приватизація яких завершується у 2013-2014 роках.

Під час третього етапу (2014 рік) передбачається завершення приватизації як широкомасштабного соціально-економічного проекту, підготовка пропозицій щодо внесення змін до законодавства в частині визначення функцій органів управління, включаючи Фонд державного майна України, для забезпечення переходу від процесу приватизації до продажу об'єктів державної власності як функції з управління об'єктами державної власності.

Заходи з виконання Програми на третьому етапі включають:

завершення процедур продажу об'єктів;

підготовку пропозицій щодо внесення змін до законодавства у сфері приватизації в частині переорієнтації завдань органів приватизації на облік та управління об'єктами державної власності.

Розділ V.
ОЧІКУВАНІ РЕЗУЛЬТАТИ

14. Виконання Програми дасть змогу:

завершити широкомасштабний процес трансформації відносин власності та оптимізувати державний сектор; створити умови для приватизації об'єктів державної власності, подальше перебування яких у державній власності є економічно недоцільним; сприяти забезпеченню економічного зростання;

зменшити частку державного сектору в економіці до 25-30 відсотків внутрішнього валового продукту. У державному секторі економіки буде сформовано виробничий комплекс, який спроможний забезпечити ефективне виконання державою своїх функцій;

залучити великі обсяги приватного капіталу, у тому числі іноземного, створити потужні вертикально інтегровані структури, конкурентоспроможні на світовому ринку, провести модернізацію виробництва, впровадити новітні технології, створити нові види продукції, впровадити сучасний менеджмент;

створити базу для розвитку суб'єктів малого і середнього підприємництва та адаптації його до ринкових умов;

зменшити навантаження на державу з управління державним сектором економіки, що забезпечить підвищення ефективності управління.

Розділ VI.
ФІНАНСОВІ РЕЗУЛЬТАТИ ВИКОНАННЯ ПРОГРАМИ

15. Кошти, одержані від продажу державного майна, у тому числі земельних ділянок, на яких розташовані об'єкти, що підлягають приватизації, інші надходження, безпосередньо пов'язані з процесом приватизації, зараховуються в повному обсязі до Державного бюджету України.

16. Прогнозний обсяг надходжень протягом дії Програми до Державного бюджету України коштів від продажу та управління державним майном становить 40-60 млрд гривень.

17. Витрати на виконання державою функцій з управління державним майном та корпоративними правами, що належать державі у статутному капіталі господарських товариств, повинні включати викуп державою часток (паїв, акцій) вторинної емісії, відновлення платоспроможності підприємств-боржників та запобігання банкрутству підприємств, що мають стратегічне значення для економіки та безпеки держави.

18. Виконання Програми здійснюється в межах видатків, передбачених законом про Державний бюджет України на відповідний рік. Напрями використання коштів, передбачених для здійснення заходів, пов'язаних з проведенням приватизації державного майна, визначаються Законом України «Про приватизацію державного майна».

Розділ VII. КОНТРОЛЬ ЗА ВИКОНАННЯМ ПРОГРАМИ

19. Контроль за виконанням Програми здійснюють Президент України, Верховна Рада України, Кабінет Міністрів України, Рахункова палата, Фонд державного майна України, Антимонопольний комітет України, Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку, інші органи виконавчої влади та правоохоронні органи відповідно до своїх повноважень, визначених законом.

20. Спеціальна контрольна комісія Верховної Ради України з питань приватизації здійснює контроль за додержанням законодавства про приватизацію та за виконанням Програми.

21. Рахункова палата здійснює контроль за виконанням Програми шляхом проведення попереднього аналізу до розгляду на своїх засіданнях та на засіданнях комітетів Верховної Ради України звітів, проведення фінансових перевірок діяльності та виконання Фондом державного майна України плану надходжень до Державного бюджету України.

22. Служба безпеки України здійснює захист законних інтересів держави у процесі приватизації, вживає заходів до запобігання, виявлення і припинення корупції у сфері приватизації.

23. Фонд державного майна України:

подає щокварталу Верховній Раді України, Президенту України, Кабінету Міністрів України аналітичну довідку про хід виконання Програми;

інформує щомісяця Президента України та Кабінет Міністрів України про хід виконання Програми;

складає і подає щороку до 1 квітня Верховній Раді України, Президенту України, Кабінету Міністрів України звіт про результати виконання Програми.

24. Фонд державного майна України не рідше одного разу на квартал заслуховує звіти керівників регіональних відділень Фонду державного майна України про виконання Програми, організовує моніторинг виконання Програми, публікує його результати. Фонд державного майна України залучає до проведення планових перевірок діяльності регіональних відділень та представництв Фонду державного майна України представників правоохоронних органів.

25. Персональна відповідальність за виконання завдань Програми покладається на Голову Фонду державного майна України, керівників органів виконавчої влади, уповноважених управляти державним майном, а також на голів обласних державних адміністрацій - щодо приватизації майна, яке перебуває у державній власності.

Розділ VIII.
ЗАВДАННЯ ЩОДО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВИКОНАННЯ ПРОГРАМИ

	Завдання	Строк виконання
I.	Внесення змін до законодавства для забезпечення формування ефективної правової бази у сфері приватизації	
1.	Підготовка (внесення змін) до нормативно-правових актів щодо виконання Програми	протягом трьох місяців з дня набрання чинності Законом України «Про внесення змін до деяких законів України з питань приватизації щодо реалізації положень Державної програми приватизації на 2012-2014 роки»
2.	Організація постійного моніторингу виконання Програми з метою аналізу проведення приватизації та внесення у разі потреби відповідних змін до законодавства	щороку
II.	Досягнення повної глибини приватизації державних об'єктів, які підлягають продажу шляхом малої та масової приватизації	
1.	Складення переліків об'єктів груп А, В, Д, Е і Ж, а також об'єктів, приватизація яких розпочалася до набрання чинності Програмою	I півріччя 2012 року
2.	Складення переліку пакетів акцій акціонерних товариств розміром менш як 50 відсотків статутного капіталу акціонерного товариства, які закріплені (тимчасово залишені) в державній власності і підлягають продажу в 2012-2013 роках	-»-
3.	Вилучення та приватизація майна, пакетів акцій акціонерних товариств неосновної (непрофільної) діяльності із складу державних холдингових, національних і державних акціонерних компаній	2012 рік
4.	Продаж об'єктів, зазначених у пунктах 1-3 цих завдань	2012-2013 роки
III.	Завершення процесу закриття сертифікатної приватизації	
1.	Списання Національним банком України та банками з позабалансових рахунків використаних приватизаційних майнових сертифікатів, компенсаційних сертифікатів та житлових чеків, а також невикористаних приватизаційних майнових сертифікатів, компенсаційних сертифікатів, що акумульовані на позабалансових рахунках фінансових посередників, Державної акціонерної компанії «Національна мережа аукціонних центрів» та інших юридичних осіб	протягом шести місяців після набрання чинності Програмою
2.	Списання відкритим акціонерним товариством «Державний ощадний банк України» приватизаційних майнових сертифікатів, компенсаційних сертифікатів, бланків компенсаційних сертифікатів та бланків приватизаційних майнових сертифікатів, що обліковуються за позабалансовими рахунками	-»-
3.	Закриття позабалансових рахунків після списання цінних паперів у порядку, встановленому Національним банком України	протягом шести місяців після набрання чинності Програмою
4.	Знищення списаних цінних паперів у порядку, встановленому Національним банком України	-»-
5.	Знищення невикористаних бланків приватизаційних майнових і компенсаційних сертифікатів, що перебувають в установах відкритого акціонерного товариства «Державний ощадний банк України» у порядку, встановленому відкритим акціонерним товариством «Державний ощадний банк України», за погодженням з Національним банком України	-»-
6.	Перерахування Національним банком України та банками невикористаних житлових чеків, що акумульовані на рахунках фінансових посередників, відповідним установам відкритого акціонерного товариства «Державний ощадний банк України» до прийняття відповідного рішення	-»-
IV.	Приватизація державних об'єктів на індивідуальних засадах	
1.	Відновлення системи вивчення попиту на об'єкти групи Г	постійно
2.	Визначення об'єктів групи Г, до роботи з підготовки до продажу яких залучаються на конкурсних засадах радники (уповноважені особи)	з 2012 року щороку
3.	Складення переліку об'єктів, які підлягають продажу у 2013-2014 роках	II півріччя 2012 року
V.	Включення до приватизації земельних ділянок державної власності, на яких розташовані об'єкти, що підлягають приватизації	
1.	Проведення опитування потенційних покупців державних об'єктів, що підлягають приватизації, з метою визначення земельних ділянок, що підлягають приватизації	постійно
2.	Проведення підготовки земельних ділянок державної власності до продажу, продаж земельних ділянок, на яких розташовані об'єкти, що підлягають приватизації	2012-2014 роки
VI.	Залучення до приватизації інвесторів, заінтересованих у довгостроковому розвитку підприємств після приватизації	
1.	Організація за результатами вивчення попиту своєчасного інформування потенційних покупців, у тому числі і потенційних іноземних інвесторів, щодо планів приватизації об'єктів групи Г	2012-2014 роки
2.	Інформування Фондом державного майна України разом з Державним комітетом телебачення і радіомовлення України, Українським національним інформаційним агентством (Укрінформ), іншими органами виконавчої влади громадян, суб'єктів господарювання України та іноземців про умови приватизації в Україні	-»-
VII.	Управління приватизаційним процесом	
1.	Розроблення методики визначення частки державного сектору у складі економіки, організація постійного моніторингу відповідних показників за результатами квартальної звітності	2012 рік з 2012 року постійно
2.	Підготовка проекту Концепції трансформації приватизаційного законодавства з урахуванням завершення приватизації як широкомасштабного соціально-економічного проекту	2014 рік

Закон України

Про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо доставляння обов'язкового безоплатного примірника документів

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122):

1) доповнити статтею 186^{7} такого змісту:

«Стаття 186^{7}. Недоставляння або порушення строку доставляння обов'язкового безоплатного примірника документів

Недоставляння або порушення строку доставляння обов'язкового безоплатного примірника документів - тягнуть за собою накладення штрафу на посадових осіб, фізичних осіб - підприємців від тридцяти до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;

2) у статті 221 цифри «186^{5}-188^{1}» замінити цифрами «186^{5}-186^{7}, 187, 188, 188^{1}»;

3) у частині першій статті 255:

у пункті 1:

в абзаці «органів управління кінематографією (стаття 164^{6} - в частині демонстрування і розповсюдження фільмів без державного посвідчення на право розповсюдження і демонстрування фільмів у кіно- і відеомережі; стаття 164^{7} - в частині порушення умов розповсюдження і демонстрування фільмів, передбачених державним посвідченням на право розповсюдження і демонстрування фільмів у кіно- і відеомережі; стаття 164^{8} - в частині недотримання квоти демонстрування національних фільмів при використанні національного екранного часу в кіно- і відеомережі)» слова «часу в кіно- і відеомережі» замінити словами і цифрами «часу в кіно- і відеомережі; стаття 186^{7} - у частині недоставляння або порушення строку доставляння обов'язкового безоплатного примірника аудіо-, візуальної, аудіовізуальної продукції»;

в абзаці «органів управління архівною справою і діловодством (стаття 92^{1})» слово і цифри «(стаття 92^{1})» замінити словами і цифрами «(стаття 92^{1}, стаття 186^{7} - у частині недоставляння або порушення строку доставляння обов'язкового безоплатного примірника аудіо-, візуальної, аудіовізуальної продукції)»;

доповнити абзацом такого змісту:

«спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань реалізації державної політики у сфері телебачення і радіомовлення, інформаційній та видавничій сферах (стаття 186^{7} - у частині недоставляння або порушення строку доставляння обов'язкового безоплатного примірника видань)»;

у пункті 10 слово і цифри «(статті 51^{2}, 164^{9}, 164^{13})» замінити словами і цифрами «(статті 51^{2}, 164^{9}, 164^{13}, стаття 186^{7} - у частині недоставляння або порушення строку доставляння обов'язкового безоплатного примірника патентних документів)».

2. У статті 13 Закону України «Про обов'язковий примірник документів» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 22-23, ст. 199) слова «юридичні особи, які відповідно до цього Закону є його одержувачами» замінити словами «спеціально уповноважені органи з питань реалізації державної політики в інформаційній та видавничій сферах, у сфері інтелектуальної власності, архівної справи, кінематографії та інші одержувачі обов'язкового примірника документів».

II. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
12 січня 2012 року.
№ 4319-VI.

Закон України

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо посилення захисту майнових прав дітей

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. Абзац перший частини п'ятої статті 177 Сімейного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 21-22, ст. 135) викласти в такій редакції:

«5. Органи опіки та піклування можуть відмовити у наданні дозволу на вчинення правочинів щодо нерухомого майна дитини з одночасним зверненням до нотаріуса щодо накладення заборони відчуження такого майна лише у випадках, якщо ними встановлено, що».

2. У Законі України «Про нотаріат» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 39, ст. 383; 2004 р., № 2, ст. 6; 2006 р., № 13, ст. 110; 2009 р., № 13, ст. 161):

1) у статті 73:

в абзаці першому слова «чи посадова особа органу місцевого самоврядування» виключити;

після абзацу другого доповнити новим абзацом такого змісту:

«за зверненням органу опіки та піклування з метою захисту особистих і майнових прав та інтересів дитини, яка має право власності або проживає у жилому будинку, квартирі, іншому приміщенні, на відчуження якого накладається заборона».

У зв'язку з цим абзаци третій - шостий вважати відповідно абзацами четвертим - сьомим;

2) у статті 74 після слів «договору довічного утримання» доповнити словами «звернення органів опіки та піклування про усунення обставин, що обумовили накладення заборони відчуження майна дитини», а слова «або посадова особа органу місцевого самоврядування» виключити.

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом:

прийняти нормативно-правові акти, необхідні для реалізації цього Закону;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
12 січня 2012 року.
№ 4314-VI.

ОФІЦІЙНО

Закон України

Про ратифікацію Угоди між Кабінетом Міністрів України та Урядом Російської Федерації про співробітництво під час здійснення спільного контролю осіб, транспортних засобів і товарів на українсько-російському державному кордоні

Верховна Рада України **постановляє:**

Угоду між Кабінетом Міністрів України та Урядом Російської Федерації про співробітництво під час здійснення спільного контролю осіб, транспортних засобів і товарів на українсько-російському державному кордоні, підписану 18 жовтня 2011 року в м. Донецьку, яка набирає чинності з дати отримання Сторонами останнього письмового повідомлення дипломатичними каналами про її ратифікацію, ратифікувати.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ, 13 січня 2012 року.
№ 4339-VI.

Закон України

Про ратифікацію Генеральної Угоди між Україною та Демократичною Республікою Конго про торговельно-економічне, науково-технічне та соціально-культурне співробітництво

Верховна Рада України **постановляє:**

Ратифікувати Генеральну Угоду між Україною та Демократичною Республікою Конго про торговельно-економічне, науково-технічне та соціально-культурне співробітництво, вчинену 11 жовтня 2000 року в м. Кіншасі, яка набирає чинності з дати останнього з письмових повідомлень Договірних Сторін про виконання ними всіх внутрішньодержавних процедур, необхідних для набрання Угодою чинності.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ, 13 січня 2012 року.
№ 4340-VI.

Закон України

Про ратифікацію Угоди між Україною та Португальською Республікою про повітряне сполучення

Верховна Рада України **постановляє:**

Ратифікувати Угоду між Україною та Португальською Республікою про повітряне сполучення, підписану 24 червня 2008 року у м. Лісабоні, яка набирає чинності на тридцятий день від дати отримання дипломатичними каналами останнього повідомлення про виконання Сторонами внутрішньодержавних процедур, необхідних для набрання нею чинності.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ, 13 січня 2012 року.
№ 4341-VI.

Закон України

Про ратифікацію Імплементаційної угоди між Кабінетом Міністрів України та Організацією НАТО з матеріально-технічного забезпечення і обслуговування (ОМТЗО) про утилізацію стрілецької зброї й легких озброєнь, звичайних боєприпасів та протипіхотних мін типу ПФМ-1

Верховна Рада України **постановляє:**

Імплементаційну угоду між Кабінетом Міністрів України та Організацією НАТО з матеріально-технічного забезпечення і обслуговування (ОМТЗО) про утилізацію стрілецької зброї й легких озброєнь, звичайних боєприпасів та протипіхотних мін типу ПФМ-1, підписану 21 вересня 2011 року в м. Брюсселі, яка набирає чинності з дати отримання Україною дипломатичними каналами останнього письмового повідомлення про виконання Сторонами внутрішньодержавних процедур, необхідних для набрання Імплементаційною угодою чинності, ратифікувати.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ, 13 січня 2012 року.
№ 4338-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законів України щодо удосконалення законодавства у сфері телебачення і радіомовлення

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести зміни до таких законів України:

1. У Законі України «Про радіочастотний ресурс України» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., №48, ст. 526; 2006 р., №18, ст. 155):

1) пункт 4 статті 24 викласти в такій редакції:

«4) замовляє розроблення висновків щодо можливості та умов користування радіочастотним ресурсом України для потреб телерадіомовлення»;

2) частину шосту статті 41 викласти в такій редакції:

«6. Висновок щодо можливості та умов користування радіочастотним ресурсом України для потреб телерадіомовлення надається за замовленням Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення»;

3) частину третю статті 50 викласти в такій редакції:

«3. Національна рада України з питань телебачення і радіомовлення замовляє УДЦР розроблення висновків щодо можливості та умов користування радіочастотним ресурсом України для потреб телерадіомовлення».

2. У Законі України «Про Національну раду України з питань телебачення і радіомовлення» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., №16, ст. 265; 2006 р., № 18, ст. 155):

1) абзац сьомий статті 15 викласти в такій редакції:

«замовлення розроблення висновків щодо можливості та умов користування радіочастотним ресурсом України для потреб телерадіомовлення»;

2) абзац п'ятий частини першої статті 25 викласти в такій редакції:

«розроблення висновків щодо можливості та умов користування радіочастотним ресурсом України для потреб телерадіомовлення».

3. У Законі України «Про телебачення і радіомовлення» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., №18, ст. 155):

1) у статті 22:

частину першу доповнити абзацом другим такого змісту:

«Визначення можливості та умов користування радіочастотним ресурсом України для потреб телерадіомовлення здійснюється лише за замовленням Національної ради»;

частину другу викласти в такій редакції:

«2. На підставі рішення про створення канала мовлення, мережі мовлення або багатоканальної телемережі, яка передбачає використання радіочастотного ресурсу України, Національна рада звертається із замовленням про розроблення висновків щодо можливості та умов користування радіочастотним ресурсом України для потреб телерадіомовлення в порядку, визначеному Законом України «Про радіочастотний ресурс України». Після отримання таких висновків Національна рада оголошує відповідний конкурс (конкурси) на отримання ліцензії (ліцензій) на мовлення»;

у частині одинадцятій слова «електромагнітної сумісності радіоелектронних засобів мовлення» замінити словами «можливості та умов користування радіочастотним ресурсом України для телерадіомовлення»;

частину тринадцяту виключити;

2) пункт «а» частини третьої статті 25 викласти в такій редакції:

«а) отримано висновки щодо можливості та умов користування радіочастотним ресурсом України для потреб телерадіомовлення».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України та Національній раді України з питань телебачення і радіомовлення у тримісячний термін з дня набрання чинності цим Законом привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ, 12 січня 2012 року
№4311-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про професійний розвиток працівників

Цей Закон визначає правові, організаційні та фінансові засади функціонування системи професійного розвитку працівників.

Розділ I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення основних термінів

1. У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:

атестація працівників — процедура оцінки професійного рівня працівників кваліфікаційним вимогам і посадовим обов'язкам, проведення оцінки їх професійного рівня;

неформальне професійне навчання працівників — набуття працівниками професійних знань, умінь і навичок, не регламентоване місцем набуття, строком та формою навчання;

підтвердження кваліфікації працівників — процедура визначення відповідності професійних знань, умінь і навичок працівників установленим законодавством вимогам і посадовим обов'язкам, проведення оцінки їх професійного рівня шляхом атестації;

працівник — фізична особа, яка працює за трудовим договором (контрактом) на підприємстві, в установі та організації незалежно від форми власності та виду діяльності або у фізичної особи, яка відповідно до законодавства використовує найману працю;

професійне навчання працівників — процес цілеспрямованого формування у працівників спеціальних знань, розвиток необхідних навичок та вмінь, що дають змогу підвищувати продуктивність праці, максимально якісно виконувати функціональні обов'язки, освоювати нові види професійної діяльності, що включає первинну професійну підготовку, перепідготовку і підвищення кваліфікації працівників відповідно до потреб виробництва;

роботодавець — власник підприємства, установи, організації незалежно від форми власності та виду діяльності або уповноважений ним орган чи фізична особа, яка відповідно до законодавства використовує найману працю;

формальне професійне навчання працівників — набуття працівниками професійних знань, умінь і навичок у навчальному закладі або безпосередньо у роботодавця відповідно до вимог державних стандартів освіти, за результатами якого видається документ про освіту встановленого зразка.

Стаття 2. Державна політика у сфері професійного розвитку працівників

1. Метою державної політики у сфері професійного розвитку працівників є підвищення їх конкурентоспроможності відповідно до суспільних потреб шляхом сприяння роботодавцю в ефективному використанні праці та забезпеченні досягнення належного професійного рівня працівниками.

2. Державна політика у сфері професійного розвитку працівників формується за принципами:

доступності професійного розвитку працівникам;

вільного вибору роботодавцем форм і методів забезпечення професійного розвитку працівників з урахуванням специфіки їх роботи;

додержання інтересів роботодавця та працівника;

безперервності процесу професійного розвитку працівників.

Стаття 3. Управління у сфері професійного розвитку працівників

1. Державне управління у сфері професійного розвитку працівників здійснюється центральним органом виконавчої влади у сфері соціальної політики, центральним органом виконавчої влади у сфері освіти і науки, молоді та спорту, іншими центральними та місцевими органами виконавчої влади відповідно до їх повноважень.

2. Безпосереднє управління у сфері професійного розвитку працівників здійснюють роботодавці шляхом організації професійного навчання працівників, їх атестації.

Стаття 4. Діяльність роботодавців у сфері професійного розвитку працівників

1. Основними напрямами діяльності роботодавців у сфері професійного розвитку працівників є:

розроблення поточних та перспективних планів професійного навчання працівників;

визначення видів, форм і методів професійного навчання працівників;

розроблення та виконання робочих навчальних планів і програм професійного навчання працівників;

організація професійного навчання працівників;

добір педагогічних кадрів та фахівців для проведення професійного навчання працівників безпосередньо у роботодавця;

ведення первинного та статистичного обліку кількості працівників, зокрема тих, які пройшли професійне навчання;

стимулювання професійного зростання працівників;

забезпечення підвищення кваліфікації працівників безпосередньо у роботодавця або в навчальних закладах, як правило, не рідше ніж один раз на п'ять років;

визначення періодичності атестації працівників та організація її проведення;

проведення аналізу результатів атестації та здійснення заходів щодо підвищення професійного рівня працівників.

Стаття 5. Участь професійних спілок, організацій роботодавців, їх об'єднань у забезпеченні професійного розвитку працівників

1. Професійні спілки та їх об'єднання, організації роботодавців та їх об'єднання:

беруть участь у формуванні та реалізації державної політики у сфері професійного розвитку працівників, здійснені заходів, передбачених колективними договорами і угодами;

здійснюють громадський контроль за дотриманням вимог нормативно-правових актів у сфері професійного розвитку працівників;

спільно з органами державної влади беруть участь у моніторингу ринку праці та прогнозуванні його розвитку, формуванні державного замовлення на підготовку фахівців.

Розділ II. ПРОФЕСІЙНЕ НАВЧАННЯ ПРАЦІВНИКІВ

Стаття 6. Організація професійного навчання працівників

1. Організація професійного навчання працівників здійснюється роботодавцями з урахуванням потреб власної господарської або іншої діяльності відповідно до вимог законодавства.

2. Професійне навчання працівників здійснюється безпосередньо у роботодавця та на договірній основі у професійно-технічних та вищих навчальних закладах, на підприємствах, в установах або організаціях.

3. Роботодавець може утворити окремий підрозділ з питань професійного навчання працівників або покласти функції з організації такого навчання на відповідних фахівців.

4. Професійне навчання працівників організовується в порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади у сфері соціальної політики за погодженням з центральним органом виконавчої влади у сфері освіти і науки, молоді та спорту, іншими заінтересованими центральними органами виконавчої влади, всеукраїнськими об'єднаннями професійних спілок, всеукраїнськими об'єднаннями організацій роботодавців.

5. Роботодавці можуть здійснювати формальне і неформальне професійне навчання працівників.

6. Формальне професійне навчання працівників робітничим професіям включає первинну професійну підготовку, перепідготовку та підвищення кваліфікації робітників і може здійснюватися безпосередньо у роботодавця або організовуватися на договірних умовах у професійно-технічних навчальних закладах, на підприємствах, в установах, організаціях, а працівників, які за класифікацією професій належать до категорії керівників, професіоналів і фахівців, — перепідготовку, стажування, спеціалізацію та підвищення кваліфікації і може організовуватися на договірних умовах у вищих навчальних закладах.

За результатами формального професійного навчання працівникам видається документ про освіту встановленого зразка.

7. Неформальне професійне навчання працівників здійснюється за їх згодою безпосередньо у роботодавця згідно з рішенням роботодавця за рахунок його коштів з урахуванням потреб власної господарської чи іншої діяльності.

Стаття 7. Форми професійного навчання працівників

1. Професійне навчання працівників здійснюється за денною, вечірньою (змінною), очно-заочною, дистанційною, екстернатною формою, з відривом і без відриву від виробництва та за індивідуальними навчальними планами.

2. Професійне навчання працівників за робітничими професіями забезпечується шляхом:

курсового навчання, що передбачає формування навчальних груп і здійснюється в навчальних класах (лабораторіях);

індивідуального навчання, що передбачає навчання на робочому місці під керівництвом кваліфікованих робітників — інструкторів виробничого навчання.

Стаття 8. Навчальні плани і програми професійного навчання працівників

1. Професійне навчання працівників робітничим професіям здійснюється за навчальними планами і програмами, розробленими професійно-технічними навчальними закладами або підприємствами, установами, організаціями на підставі типових навчальних планів і програм.

2. У разі підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників для виконання робіт з підвищеною небезпекою кількість годин для вивчення предмета «Охорона праці» визначається з урахуванням специфіки професії, умов праці та строку навчання, але не менш як кількість, що передбачена типовим положенням про порядок проведення навчання і перевірки знань з питань охорони праці, затвердженим центральним органом виконавчої влади з нагляду за охороною праці.

Стаття 9. Кадрове забезпечення професійного навчання працівників безпосередньо у роботодавця

1. Професійне навчання працівників безпосередньо у роботодавця здійснюють викладачі, майстри виробничого навчання, інструктори виробничого навчання, які залучаються на умовах договору з надання освітніх послуг.

2. Викладачі, які залучаються до здійснення професійного навчання безпосередньо у роботодавця, повинні мати повну вищу освіту за відповідним напрямом і стаж роботи за відповідною спеціальністю не менш як три роки.

Майстри виробничого навчання повинні мати вищу освіту та стаж роботи за відповідною спеціальністю не менш як три роки.

Інструктори виробничого навчання з числа кваліфікованих робітників повинні мати стаж роботи за професією не менш як три роки та рівень кваліфікації (розряд, клас, категорію) не нижчий, ніж передбачено навчальними планами і програмами, за якими здійснюється навчання робітників.

Стаття 10. Оплата праці осіб, які здійснюють професійне навчання працівників

1. Розмір оплати праці осіб, які залучаються до здійснення професійного навчання працівників, визначається у договорі про надання освітніх послуг і не може бути меншим, ніж розмір ставок погодинної оплати праці працівників усіх галузей економіки за проведення навчальних занять.

2. Інструктори виробничого навчання можуть бути звільнені від виконання основної роботи із збереженням за ними середньої заробітної плати та місця роботи (посади) у разі проведення занять з робітниками-учнями у групах у складі п'яти і більше осіб.

Розділ III. АТЕСТАЦІЯ ПРАЦІВНИКІВ

Стаття 11. Атестація працівників

1. Роботодавці можуть проводити атестацію працівників.

2. Категорії працівників, які підлягають атестації, та періодичність її проведення визначаються колективним договором.

На підприємствах, в установах та організаціях, у яких не укладаються колективні договори, категорії працівників, які підлягають атестації, строки та графік її проведення визначаються роботодавцем за погодженням з виборним органом первинної профспілкової організації.

3. Атестація працівників проводиться не частіше ніж один раз на три роки.

4. Атестація проводиться за рішенням роботодавця, яким затверджуються положення про проведення атестації, склад атестаційної комісії, графік проведення атестації. Інформація про проведення атестації доводиться до відома працівників не пізніше ніж за два місяці до її проведення.

5. Атестаційна комісія формується з висококваліфікованих фахівців та представника виборного органу первинної профспілкової організації.

6. Безпосередній керівник працівника, який підлягає атестації, не може бути членом атестаційної комісії.

7. Атестація працівника проводиться тільки в його присутності.

8. На кожного працівника, який підлягає атестації, безпосередній керівник складає характеристику, що подається атестаційній комісії після ознайомлення з нею працівника, але не пізніше ніж за тиждень до атестації.

9. Не допускається проведення оцінки професійного рівня та кваліфікації працівника за ознаками, що безпосередньо не пов'язані з виконуваною роботою.

10. Рішення атестаційної комісії приймається відкритим голосуванням простою більшістю голосів присутніх на засіданні членів комісії.

11. Засідання атестаційної комісії вважається правомочним, якщо на ньому присутні не менш як дві третини її складу.

12. Рішення атестаційної комісії доводиться до відома працівника та роботодавця протягом трьох днів після його прийняття.

Стаття 12. Категорії працівників, які не підлягають атестації

1. Атестації не підлягають:

працівники, які відпрацювали на відповідній посаді менше одного року;

вагітні жінки;

особи, які здійснюють догляд за дитиною віком до трьох років або дитиною-інвалідом, інвалідом дитинства;

одинокі матері або одинокі батьки, які мають дітей віком до чотирнадцяти років;

неповнолітні;

особи, які працюють за сумісництвом.

Законом чи колективним договором можуть установлюватися інші категорії працівників, які не підлягають атестації.

Стаття 13. Результати атестації

1. Атестаційна комісія приймає рішення про відповідність або невідповідність працівника займаній посаді або виконуваній роботі.

2. У разі прийняття рішення про відповідність працівника займаній посаді або виконуваній роботі комісія може рекомендувати роботодавцеві зарахувати його до кадрового резерву, присвоїти чергову категорію, встановити надбавку до заробітної плати або збільшити її розмір, організувати стажування на більш високій посаді або направити на підвищення кваліфікації з метою просування по роботі.

3. У разі прийняття рішення про невідповідність працівника займаній посаді або виконуваній роботі комісія може рекомендувати роботодавцеві перевести працівника за його згодою на іншу посаду чи роботу, що відповідає його професійному рівню, або направити на навчання з подальшою (не пізніше ніж через рік) повторною атестацією. Рекомендації комісії з відповідним обґрунтуванням доводяться до відома працівника у письмовій формі.

У разі відмови працівника від переведення на іншу посаду чи роботу, що відповідає його кваліфікаційному рівню, або від професійного навчання за рахунок коштів роботодавця роботодавець за результатами атестації має право звільнити працівника відповідно до Кодексу законів про працю України.

4. Результати атестації можуть бути оскаржені працівником у порядку, встановленому законодавством.

Стаття 14. Організація підтвердження результатів неформального професійного навчання працівників

1. Для організації підтвердження результатів неформального професійного навчання працівників у складі державної служби зайнятості створюються центри визнання результатів неформального професійного навчання.

2. Центри визнання результатів неформального професійного навчання забезпечують організацію підтвердження професійної кваліфікації працівника за результатами неформального професійного навчання. Для цього центри визнання результатів неформального професійного навчання залучають навчальні заклади державної служби зайнятості, інші професійно-технічні навчальні заклади, підприємства, організації, установи, які мають ліцензію на право здійснення освітньої діяльності за визначеними професіями. Результати неформального професійного навчання підтверджуються документом встановленого зразка про присвоєння або підвищення робітничої кваліфікації.

3. Центри визнання результатів неформального професійного навчання мають право у разі необхідності отримувати від заінтересованих юридичних та фізичних осіб відомості про професійний досвід працівників.

4. Порядок підтвердження результатів неформального професійного навчання працівників визначається центральним органом виконавчої влади у сфері соціальної політики за погодженням із центральним органом виконавчої влади у сфері освіти і науки, молоді та спорту.

Розділ IV. ФІНАНСУВАННЯ ЗАХОДІВ ІЗ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОФЕСІЙНОГО РОЗВИТКУ ПРАЦІВНИКІВ

Стаття 15. Фінансування заходів із забезпечення професійного розвитку працівників

1. Фінансування професійного розвитку працівників здійснюється роботодавцем за рахунок власних коштів та інших не заборонених законодавством джерел.

2. Професійне навчання працівника може здійснюватися за його бажанням за рахунок власних коштів або коштів інших фізичних чи юридичних осіб.

Розділ V. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк після набрання чинності цим Законом:

подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо приведення законодавчих актів України у відповідність із цим Законом;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади своїх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ, 12 січня 2012 року.
№4312-VI.

Закон України

Про внесення змін до Бюджетного кодексу України та деяких інших законодавчих актів України

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Бюджетному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 50-51, ст. 572):

1) у частині першій статті 16:

в абзаці четвертому слова «збільшується обсяг» замінити словами «допускається збільшення обсягу»;

в абзаці п'ятому слова «зменшується (збільшується) обсяг» замінити словами «допускається зменшення (збільшення) обсягу»;

2) у першому реченні частини першої статті 17 слова «у межах, визначених» замінити словами «у межах і за напрямами, що визначені»;

3) у статті 23:

а) частину сьому доповнити словами «а також в розрізі класифікації кредитування бюджету - щодо надання кредитів з бюджету»;

б) у частині восьмій слова «перерозподіл видатків за бюджетними програмами» замінити словами та цифрами «перерозподіл видатків бюджету і надання кредитів з бюджету за бюджетними програмами, включаючи резервний фонд бюджету, додаткові дотації та субвенції (з урахуванням частини шостої статті 102 та частини шостої статті 108 цього Кодексу)»;

4) доповнити статтею 24^{1} такого змісту:

«Стаття 24^{1}. Державний фонд регіонального розвитку

1. Державний фонд регіонального розвитку створюється у складі загального фонду державного бюджету.

При складанні проекту Державного бюджету України та прогнозу Державного бюджету України на наступні за плановим два бюджетні періоди державний фонд регіонального розвитку передбачається в обсязі не менше 1 відсотка прогнозного обсягу доходів загального фонду проекту Державного бюджету України на відповідний бюджетний період.

2. Кошти державного фонду регіонального розвитку спрямовуються на виконання:

державної стратегії регіонального розвитку та регіональних стратегій розвитку;

державних цільових програм та інвестиційних програм (проектів) у частині виконання заходів регіонального розвитку;

угод щодо регіонального розвитку та програм подолання депресивності територій;

державних програм розвитку транскордонного співробітництва;

програм і заходів соціально-економічного розвитку регіонів, включаючи програми і заходи розвитку окремих адміністративно-територіальних одиниць (зокрема, малих міст, гірських населених пунктів, населених пунктів зон спостереження тощо).

3. Рада міністрів Автономної Республіки Крим, місцеві державні адміністрації та виконавчі органи місцевих рад до 1 травня року, що передує плановому, подають центральному органу виконавчої влади з питань економічної політики пропозиції щодо програм і заходів, включаючи інвестиційні програми (проекти), що сформовані відповідно до частини другої цієї статті та можуть реалізовуватися за рахунок коштів державного фонду регіонального розвитку у наступному бюджетному періоді.

Центральний орган виконавчої влади з питань економічної політики на підставі поданих пропозицій здійснює оцінку та відбір зазначених програм і заходів на конкурсних засадах у межах індикативного прогнозного обсягу коштів державного фонду регіонального розвитку з дотриманням таких критеріїв розподілу між Автономною Республікою Крим, областями та містами Києвом і Севастополем:

70 відсотків коштів - відповідно до чисельності населення, яке проживає у відповідному регіоні;

30 відсотків коштів - з урахуванням рівня соціально-економічного розвитку регіонів відповідно до показника валового регіонального продукту в розрахунку на одну особу (для регіонів, у яких цей показник менше 75 відсотків середнього показника по Україні).

За результатами здійснення оцінки та відбору центральний орган виконавчої влади з питань економічної політики до 1 серпня року, що передує плановому, подає Кабінету Міністрів України для затвердження пропозиції щодо розподілу коштів державного фонду регіонального розвитку з переліком відповідних програм і заходів.

4. Порядок підготовки, оцінки та відбору програм і заходів, що можуть реалізовуватися за рахунок коштів державного фонду регіонального розвитку, та порядок використання таких коштів визначаються Кабінетом Міністрів України»;

5) у частині другій статті 29:

у пункті 12 слова «(крім частини коштів, що зараховуються до спеціального фонду згідно із законом про Державний бюджет України)» виключити;

у пункті 23 слова «(крім частини збору, що зараховується до спеціального фонду згідно із законом про Державний бюджет України)» виключити;

у пункті 38 слова «(крім частини збору, що зараховується до спеціального фонду згідно із законом про Державний бюджет України)» виключити;

у пункті 44 слова «українського контингенту Збройних Сил України в миротворчих операціях» замінити словами «України в міжнародних миротворчих операціях»;

після пункту 48 доповнити сімома новими пунктами такого змісту:

«49) збори на обов'язкове державне пенсійне страхування, що відповідно до закону сплачуються при торгівлі ювелірними виробами із золота (крім обручок), платини і дорогоцінного каміння та при відчуженні легкових автомобілів, з операцій придбавання (купівлі-продажу) нерухомого майна, з користування та надання послуг стільникового рухомого зв'язку;

50) платежі, пов'язані з перебуванням Чорноморського флоту Російської Федерації на території України, відповідно до укладеної 28 травня 1997 року Угоди між Урядом України і Урядом Російської Федерації про взаємні розрахунки, пов'язані з поділом Чорноморського флоту та перебуванням Чорноморського флоту Російської Федерації на території України;

51) платежі, пов'язані з виконанням Угоди між Кабінетом Міністрів України та Урядом Російської Федерації про участь Російської Федерації в розвитку соціально-економічної сфери м. Севастополя та інших населених пунктів, в яких дислокуються військові формування Чорноморського флоту Російської Федерації на території України;

52) кошти від реалізації надлишкового озброєння, військової та спеціальної техніки, нерухомого військового майна Збройних Сил України та інших утворених відповідно до законів України військових формувань, правоохоронних органів та інших державних органів;

53) кошти від реалізації надлишкової космічної техніки військового та подвійного призначення;

54) кошти від реалізації продуктів утилізації твердого ракетного палива;

55) відсотки за користування пільговим довгостроковим державним кредитом, наданим молодим сім'ям та одиноким громадянам на будівництво (реконструкцію) та придбання житла».

У зв'язку з цим пункти 49 і 50 вважати відповідно пунктами 56 і 57;

6) пункт 2 частини другої статті 30 доповнити словами «згідно із законом»;

7) у пункті 2 частини першої статті 40 слова «граничний обсяг надання державних гарантій» замінити словами «граничний обсяг і напрями надання державних гарантій»;

8) у статті 51:

а) частину сьому доповнити абзацом другим такого змісту:

«Особливості формування і використання закордонними дипломатичними установами України коштів державного бюджету на здійснення заходів щодо захисту прав та інтересів громадян України за кордоном встановлюються Кабінетом Міністрів України»;

б) доповнити частиною десятою такого змісту:

«10. У разі утворення державних органів у поточному бюджетному періоді забезпечення їх діяльності у цьому періоді здійснюється в межах видатків, передбачених державним органам, які ліквідуються або реорганізуються у зв'язку з утворенням таких нових державних органів.

У разі ліквідації або реорганізації державних органів у поточному бюджетному періоді забезпечення їх діяльності у наступному бюджетному періоді до завершення процедур ліквідації або реорганізації здійснюється в межах видатків, передбачених новим державним органам, які визначені правонаступниками чи яким передаються функції органів, що ліквідуються або реорганізуються»;

9) частину другу статті 59 після слів «резервного фонду державного бюджету» доповнити словами «інформація про використання коштів державного фонду регіонального розвитку»;

10) частину другу статті 61 доповнити пунктом 8^{1} такого змісту:

«8^{1}) звіт про використання коштів державного фонду регіонального розвитку»;

11) частину другу статті 67 доповнити новим абзацом такого змісту:

«2. До доходів загального фонду місцевих бюджетів належать доходи, визначені статтями 64-66 і частиною першою статті 69 цього Кодексу, та трансферти місцевим бюджетам (крім субвенцій, визначених частиною другою статті 69 та частиною першою статті 71 цього Кодексу)».

У зв'язку з цим абзац перший вважати абзацом другим;

12) у статті 69:

а) пункт 21 частини першої викласти в такій редакції:

«21) інші доходи, що підлягають зарахуванню до місцевих бюджетів відповідно до законодавства та є такими, що не враховуються при визначенні обсягу міжбюджетних трансфертів»;

б) частину другу доповнити пунктами 12^{1} та 12^{2} такого змісту:

«12^{1}) субвенція з державного бюджету місцевим бюджетам на фінансування заходів соціально-економічної компенсації ризику населення, яке проживає на території зони спостереження;

12^{2}) інші субвенції, що надаються з інших бюджетів за рахунок конкретно визначених надходжень спеціального фонду таких бюджетів»;

13) у підпункті «г» пункту 3 частини першої статті 91 слова «заклади соціального захисту для бездомних громадян» замінити словами «центри обліку та заклади соціального захисту для бездомних осіб»;

14) в абзаці першому пункту 3 частини третьої статті 101 слово «восьмою» замінити словом «дев'ятою»;

15) у статті 105:

а) у частині другій:

пункт 2 доповнити словами і цифрами «(насамперед на завершення будівництва та реконструкції об'єктів із ступенем будівельної готовності понад 70 відсотків)»;

пункт 4 викласти в такій редакції:

«4) рівня забезпеченості об'єктами виробничої, комунікаційної та соціальної інфраструктури, що підвищує інвестиційну привабливість території»;

пункт 5 виключити;

пункт 6 викласти в такій редакції:

«6) участі бюджету - отримувача субвенції:

для бюджетів сіл, їх об'єднань, селищ, міст районного значення не менш як 1 відсоток надходжень бюджету розвитку;

для бюджету Автономної Республіки Крим, обласних і районних бюджетів, бюджетів міста Севастополя, міст республіканського Автономної Республіки Крим та обласного значення - не менш як 3 відсотки надходжень бюджету розвитку;

для бюджету міста Києва - не менш як 5 відсотків надходжень бюджету розвитку»;

б) у частині третій слово «здійснюється» замінити словами «здійснюється у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України, з урахуванням завдань і заходів державної стратегії регіонального розвитку, регіональних стратегій розвитку»;

16) розділ VI «Прикінцеві та перехідні положення» доповнити пунктом 14 такого змісту:

«14. Установити, що:

1) Кабінет Міністрів України забезпечує подання проектів бюджетів та кошторисів фондів загальнообов'язкового державного соціального і пенсійного страхування на плановий рік Верховній Раді України та Президенту України не пізніше 15 вересня року, що передує плановому, разом з матеріалами, що згідно із статтею 38 цього Кодексу додаються до проекту закону про Державний бюджет України;

2) кошти фондів загальнообов'язкового державного соціального і пенсійного страхування обслуговуються органами Державної казначейської служби України;

3) фонди загальнообов'язкового державного соціального і пенсійного страхування щокварталу подають Верховній Раді України, Президенту України, Кабінету Міністрів України, Рахунковій палаті, Міністерству фінансів України та Державній казначейській службі України звіти про виконання бюджетів та кошторисів відповідних фондів у порядку та терміни, встановлені Міністерством фінансів України».

2. Абзаци другий і третій частини другої статті 13 Закону України «Про енергозбереження» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 30, ст. 283; 2007 р., № 23, ст. 301) виключити.

3. У статті 3 Закону України «Про збір на обов'язкове державне пенсійне страхування» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 37, ст. 237 із наступними змінами):

1) у частині першій слова «платники збору» замінити словами «платники збору, визначені у частині другій цієї статті»;

2) у частині третій:

у першому реченні слова «на рахунки з обліку коштів спеціального фонду державного бюджету, відкриті в управліннях Державного казначейства в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі» замінити словами «до Державного бюджету України у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України»;

у другому реченні слова «спеціального фонду» виключити.

4. У Законі України «Про виконавче провадження» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 19-20, ст. 142):

1) пункт 1 частини третьої статті 41 виключити;

2) у частині першій статті 46 слова «за рахунок стягнутого з боржника виконавчого збору» виключити.

5. У статті 6 Закону України «Про правовий режим майна у Збройних Силах України» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 48, ст. 407; 2011 р., № 39, ст. 388):

1) у частині четвертій слова «та використовуються виключно на потреби оборони відповідно до кошторису Міністерства оборони України» виключити;

2) у частині п'ятій слова «та згідно із законом про Державний бюджет України на відповідний рік використовуються для фінансування заходів з утилізації озброєння, військової техніки і боєприпасів» виключити.

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, крім підпункту 9 пункту 1 розділу I цього Закону, який набирає чинності з 1 липня 2012 року, та підпункту 5 пункту 1 і пунктів 2-5 розділу I цього Закону, які набирають чинності з 1 січня 2013 року.

2. Кабінету Міністрів України протягом місяця з дня набрання чинності цим Законом:

підготувати та подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо внесення змін до законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям цього Закону;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити перегляд і скасування міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади своїх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ, 12 січня 2012 року.
№ 4318-VI.

Закон України

Про внесення змін до розділу II Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо посилення відповідальності за порушення законодавства про захист персональних даних» щодо перенесення терміну введення в дію

Верховна Рада України **постановляє:**

1. У розділі II Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо посилення відповідальності за порушення законодавства про захист персональних даних» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 50, ст. 549) слова та цифри «з 1 січня 2012 року» замінити словами та цифрами «з 1 липня 2012 року».

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ, 13 січня 2012 року.
№ 4343-VI.

Закон України

Про внесення змін до деяких законів України щодо захисту населення та інформаційного простору від негативного впливу

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести зміни до таких законів України:

1. Частину першу статті 8 Закону України «Про рекламу» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 8, ст. 62; 2008 р., № 18, ст. 197; 2010 р., № 34, ст. 486) доповнити абзацом чотирнадцятим такого змісту:

«розповсюджувати рекламу послуг з ворожіння та гадання».

2. Частину другу статті 6 Закону України «Про телебачення і радіомовлення» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 18, ст. 155) після абзацу шостого доповнити новим абзацом такого змісту:

«трансляції програм та передач, у яких телеглядачам та/або радіослухачам надаються послуги з ворожіння та гадання, а також платні послуги у сфері народної та/або нетрадиційної медицини».

У зв'язку з цим абзаци сьомий — одинадцятий вважати відповідно абзацами восьмим — дванадцятим.

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності через 10 днів з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України у двомісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

розглянути питання щодо доцільності знаходження в Класифікаторі професій ДК 003:2010 таких видів професій: 5151 — Астрологи та ворожки; 5152 — Ворожки та хіроманти;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними і місцевими органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ, 12 січня 2012 року.
№ 4316-VI.

Модернізація систем теплопостачання дасть змогу вдвічі зменшити витрати на опалення, *заявив голова Національної комісії, що здійснює державне регулювання в сфері комунальних послуг, Валерій САРАТОВ*

Заплановане на 3 лютого засідання конкурсної комісії з продажу 50% держпакета акцій ПАТ «Вінницяобленерго», на якому під час аукціонних торгів мав бути визначений покупець цього пакета, не відбулося через відсутність кворуму, *повідомляє прес-служба Фонду державного майна України*

Інвестиційне паливо для локомотива галузі

ПОДІЯ РОКУ

Змінити ситуацію у вугільній галузі, яка давно потребує глибинних реформ, можливо лише за рахунок залучення приватних інвестицій. Луганщина в цьому напрямі вже має досвід.

За підсумками минулого року підприємства вугільної галузі країни видобули понад 80 млн. тонн вугілля, що перевищило попередні результати майже на 9 відсотків. Внесок шахтарів Луганщини в загальний вугільний казан становить 27,3 млн. тонн «чорного золота». План перевиконано більш як на 107 відсотків, але ця перемога дісталася нелегко.

Концесія — це вихід із ситуації

Минулий рік був непростий для луганських вуглярів, але підбадьорюючим. Принаймні на пріоритетних напрямах розвитку вуглевидобувного виробництва області вдалося успішно запустити механізми, які обіцяють уже найближчим часом дати гарні дивіденди й закріпити тенденції зі знаком «плюс». Можна сказати, що Луганщина вперше в Україні передала свої великі державні вугільні підприємства в концесію приватному власникові й тим самим стала своєрідним дослідним майданчиком з державно-приватного партнерства. Передачу ДП «Свердловантрацит» і ДП «Ровенькиантрацит», які ввійшли в концесію компанії ДТЕК, на українському ринку M&A назвали подією 2011 року.

ФАКТ

Якщо в 2010 році обсяг бюджетного фінансування вугільної галузі оцінювали в 19,7 млрд. грн., то реально було виділено лише 8,9 млрд. грн. У 2011 році замість запланованих 11 млрд. грн. галузь отримала ледве більше половини.

Власне, стратегічним інвестором для цих двох підприємств ДТЕК була давно й у розвиток вуглевидобувного виробництва, їх технічне переозброєння вклала не одну сотню мільйонів гривень. І тільки наприкінці 2011 року ці відносини набули остаточної форми. За концесійною угодою компанія взяла на себе низку серйозних зобов'язань не лише з розвитку економічного потенціалу цих підприємств, а й із збереження соціального пакета для шахтарів, реалізації екологічної програми, розвитку територій тощо. Згідно з концесійними договорами, наприклад, у відновлення, технічне переоснащення, капітальні ремонти, модернізацію, придбання нового гірничого обладнання, устаткування й механізмів на ДП «Свердловантрацит» компанія за п'ять років вкладе понад 2,5 млрд. грн., а для «Ровенькиантрациту» необхідну суму капіталовкладень оцінюють більш як у 2,7 млрд. грн. Завдяки такій фінансовій підтримці вже наступного року свердловські шахтарі планують вийти на рубіж видобутку 7,300 млн. тонн вугілля на рік, а їх ровеньківські колеги подолають річний рубіж у понад 8 млн. тонн вугілля. Фахівці вважають, що компанія ДТЕК, як концесіонер, цілком заслуговує великої довіри, оскільки має великий і серйозний досвід роботи на ринку вугільної промисловості в системі вуглевидобутку. Як відомо, до структури ДТЕК входить «Павлоградвугілля», яке сьогодні визнано флагманом з вуглевидобутку серед українських підприємств галузі. Середній добовий обсяг видобутого палива становить тут 45 тис. тонн, у свердловчан цей показник дорівнює поки що 20 тис. тонн. Але у них ще все попереду.

В області добре розуміють, що альтернатив приватному інвестуванню й входженню капіталу в трудомістку вугільну галузь поки що немає. Як уже давно зрозуміло, державі не вистачало й не вистачає ресурсів для того, щоб вуглевидобувні підприємства працювали чітко й стабільно. Скажімо, на будівництво й технічне переозброєння загалом по галузі в державному бюджеті заплановано виділити цього року 800 млн. грн. Водночас тільки ПАТ «Краснодонвугілля» за своєю програмою модернізації й технічного переозброєння виділило і освоїло в 2011 році 715 млн. грн. Або взяти іншу тему — науку. Зрозуміло, що розвиток вуглевидобувного виробництва без нових передових технологій неможливий. Але за старих часів наука фінансувалася за залишковим принципом, і це в остаточному підсумку позначилося на її стані сьогодні. За оцінкою фахівців, щоб повернути втрачене, фінансування наукових розробок слід збільшити в п'ять-шість раз.

ФАКТ

Передача ДП «Ровенькиантрацит» і ДП «Свердловантрацит» у концесію стало на українському ринку M&A найбільшою подією 2011 року.

Отож концесіонер саме й вкладає кошти в розвиток наукових проектів. Зокрема, до роботи сьогодні вже залучено фахівців Луганського науково-го інституту «Гіпрошахт», які допомагають «Свердловантрациту» і «Ровенькиантрациту» знайти способи збільшення обсягів видобутку палива й при цьому захистити складну шахтарську працю.

Хто стане інвестором?

На грудневій 2011 року нараді вуглярів країни було озвучено такий факт: приблизно 45 різних компаній уже готові «зайти» у вугільну галузь України, вкласти у виробництво великі кошти й працювати за програмою державно-приватного партнерства. Як до промислових майданчиків у потенційних інвесторів є інтерес і до луганських шахт. Це не може не тішити. Як показує досвід, прихід серйозних інвесторів докорінно міняє ситуацію на шахтах. Такі приклади на Луганщині є. Успішно розвивається «Краснодонвугілля». Завдяки вкладеним ресурсам компанії «Валентин-інвест» сьогодні стабільно працює приватна шахта «Білоріченська». Нарощує виробництво вугілля шахта «Садова», яка входить до складу української вугільної компанії «Садова Груп». До речі, ця компанія перша привселюдно розмістила свої акції на Варшавській фондовій біржі, активно працює із залучення кредитних ресурсів європейських банків. Прагнучи зробити шахту сучасним європейським підприємством, власник показує приклад чистого, прозорого бізнесу європейського рівня. Водночас держпідприємства «Луганськвугілля», «Первомайськвугілля», «Лисичанськвугілля» так і не змогли, незважаючи на спільні з Мінвуглепромом зусилля, змінити ситуацію на краще, так і не знайшли можливості залучити додаткові кошти чи інвестиції.

Уже не «копанки», а міні-шахти

Ще рік тому тема «копанок» у регіоні стояла дуже гостро. За образним висловом голови облдержадміністрації Володимира Пристюка, в області на той час просто «утворилася всеукраїнська копальня». Тоді влада розпочала пошук шляхів розв'язання цієї проблеми й знайшла їх. Завдання полягало в тому, щоб не забороняти ці розробки, а навпаки дозволяти їх, за умови повної легальності й повній відповідності вимогам вугільного виробництва. Кабмін підтримав ідею створення малих шахт і, як показує досвід, це було найправильніше рішення. За офіційними даними, в одному такому родовищі може зберігатися від 500 тис. до 10 млн. тонн вугілля. Для великого капіталу ці обсяги не привабливі, а для малих підприємців — цілком під силу. Перспективні суми інвестицій виходять досить солідні, а, крім того, легалізуються фінансові потоки й створюються робочі місця, що для шахтарських регіонів досить актуально.

Внесок луганських шахтарів у загальний вугільний котел країни становить понад 27 млн. тонн «чорного золота».

До кінця 2011 року в області налічувалося вже понад 80 міні-шахт, які мають повний пакет документів для ведення легального бізнесу. Ще 300 об'єктів сьогодні перебувають в оформленні права на ведення вугільного виробництва. Пріоритетом у діяльності обласної влади стала робота з прозорості роботи колишніх «копанок» через призму законних взаємин з найнятими робітниками й безпеки їх праці. В області розуміють: позбавити підприємця ліцензії — означає збільшити шанс того, що він вдасться до варіанта «чорного» вуглевидобутку, і в такий спосіб область не отримає значних інвестицій. Водночас повністю зібрати всі дозвільні документи й одержати ліцензію на розробку надр — досить затяжна й непроста справа. Дуже важко пробити стіну високих інстанцій Києва. Цю проблему керівник області Володимир Пристюк сьогодні обговорює з галузевим міністерством.

Своїх позицій луганчани не здають

Розбудовуючи досвід державно-приватного партнерства, обласна влада чітко дотримується своїх позицій: прозорість процесів та їх регулювання. Інакше кажучи, об'єкти повинні передаватися в оренду або в концесію тільки цілісним майном. Адже вугільні підприємства мають низку допоміжних виробництв — навчальні комбінати, автобази... Одне слово, те, що є інфраструктурою територій. В області вважають, що концесіонер чи орендар повинні нести повну відповідальність за стан соціальної сфери, екологію, підготовку кадрів.

Друга принципова позиція — концесійні платежі мають залишатися на території Луганщини, а не вивозитися за її межі. У цьому напрямі керівники області працюють з народними депутатами й Кабміном, доводячи необхідність такого кроку. Наприклад, концесійні платежі по Ровеньках і Свердловську за один місяць становлять у середньому по 10 млн. грн., а бюджет цих міст оцінюється приблизно в 120 млн. грн. на рік. На думку керівників області, концесіонер має вкладати кошти в розвиток громади, на території якої живуть його працівники. Це розумно й справедливо. Оскільки самостійно регіон не може розв'язати цю проблему — не його це рівень, — слід удосконалювати законодавство. На жаль, процес затягується.

ДО РЕЧІ

Сьогодні практично 96 відсотків державних шахт уже двадцять років працюють без реконструкцій. Парк устаткування стаціонарних установок більш як на 65 відсотків вичерпав свій розрахунковий ресурс. Як наслідок, Україна посідає третє місце, після Китаю й Росії, за кількістю аварій зі смертельними випадками.

У своєму виступі 28 грудня на підбитті підсумків роботи вуглевидобувних підприємств в 2011 році, яке тривало в Донецьку, міністр енергетики і вугільної промисловості України Юрій Бойко висловив переконання, що «завдяки якісній праці всіх трудівників галузі ми виконаємо всі завдання» і назвав вугільну галузь «локомотивом енергетичної безпеки України». Але локомотив може зупинитися, якщо йому не підкинути інвестиційного палива.

Алла АНТІПОВА.
Луганськ.

Фото із архіву автора.

Гірники шахти імені Дзержинського ДП «Ровенькиантрацит» О. Лешків та В. Харлашок.

В одному родовищі може зберігатися від 500 тис. до 10 млн. тонн вугілля

Школу гріють сонце і котельня

На Чернігівщині нині активно впроваджують програму «Енергозбереження та енергоефективність у закладах та установах освіти області на період 2011—2015 років». У цьому можна переконатися, побувавши в Ковчинській загальноосвітній школі I—III ступенів Куликівського району.

Завдяки обласній та районній владі, спонсорам, депутатам обласної ради Арсену Дідуру та Віктору Трушу восени тут змонтовано блочно-модульну котельню.

— У нас була стара котельня, — розповідає директор Ковчинської загальноосвітньої школи Наталія Халімон. — Я її називала «пороховою бочкою». Бо все так було ненадійно, часто ламалося. І ось замість неї маємо, по суті, дві котельні. На це пішло 860 тисяч гривень. У старій котельні встановлено новітні твердопаливні котли. Тож якщо виникне проблема з газом — опалюватимемо школу дровами. А блочно-модульна котельня незабаром нам поверне гроші, витрачені на неї. Міркуйте самі. Торік ми витрачали на день 300 кубів газу, а нині — 100. Отже, за рік тільки на паливі ми зекономимо близько 150 тисяч гривень. А ще до цієї суми слід додати заощаджену оплату праці трьом кочегарам. Ми встановлюємо температурний режим, і згідно з ним автоматика вмикає або вимикає подачу газу для нагрівання приміщень школи. Освітній заклад у сонячні дні добре прогрівається, тому котельня реагує на це природне підвищення зменшенням подачі газу.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігівська область.

Фото автора.

Директор Ковчинської школи Наталія Халімон демонструє обладнання нової котельні.

Вулиці освітлюватимуть світлодіоди

Але як швидко це станеться...

Житомирське ТОВ «Екта-Пром» за 13,9 мільйона гривень здійснить дослідно-конструкторську роботу з реалізації пілотного проекту впровадження світлодіодного вуличного освітлення для магістральних доріг і вулиць загальноміського значення. Це одна з угод цієї тематики, які уклав Інститут фізики напівпровідників імені В. Лашкарьова НАН України за результатами тендерів. Нагадаємо, що саме це житомирське підприємство компанії «Екта» цього року ввійшло до Книги рекордів Гіннесса: воно виготовило великий світлодіодний 3D телевізор діагоналлю 7 метрів 11 сантиметрів.

Пілотний проект з освітлення нагадав, що великі стереотелевізори — це цікаво й важливо, але у світлодіодів є ще одна перспектива: вони сьогодні — основні кандидати на заміну звичних ламп розжарювання. Перевага їх передусім у тому, що потребують значно менше енергії, до того ж служать набагато довше. Однак є заковика: вони дорожчі, ніж інші види енергоощадних освітлювальних приладів. Виходить, перш ніж заощаджувати, треба чимало витратити. У приміщенні, де простір для освітлення невеликий, перейти на світлодіоди не так накладно, хоча для середньостатистичного мешканця ціна теж «кусається» — одна лампочка вітчизняного виробництва коштує близько ста гривень. А от для освітлення вулиць і доріг потрібні значно потужніші, а отже, й набагато дорожчі світлодіоди. Незважаючи на це, як повідомляли ЗМІ, Китай уже широко впроваджує зовнішнє освітлення такого типу на практиці. На 120 кілометрах однієї з автострад встановлено освітлювальні ліхтарі великої потужності, в яких вмонтовано понад мільйон світлодіодів. За розрахунками компанії, яка їх випускає, це дасть змогу заощадити до 60 відсотків енергії.

В Україні комплексною державною програмою енергозбереження передбачено масштабну заміну наявних освітлювальних приладів на світлодіодні. За словами голови Державного агентства України з питань науки, інновацій та інформації Володимира Семиноженка, до 2020 року 80 відсотків освітлювальних приладів в Україні базуватиметься на світлодіодах, а розвиток нових технологій освітлення визнано урядом пріоритетним напрямом не лише науково-технічної, а й економічної діяльності. Адже, як запевняють фахівці, перехід на світлодіодне освітлення дасть можливість компенсувати зростання тарифів на електроенергію. Рух до нової техніки незворотний, тому створюватимуться такі умови, щоб виробництво сучасної техніки на основі українських комплектуючих було вигідним. Як повідомила прес-служба Держінформнауки, в Україні створено Асоціацію «Світлодіодні технології освітлення», яка об'єднає виробників і замовників новітніх систем освітлення, представників центральних органів влади, місцевого самоврядування та громадських організацій. Задум такий: об'єднати команду людей, які не просто поділяють думку, що ця сфера дуже важлива, а й готові рухати її вперед.

Нині в Україні кілька підприємств виробляють такі енергозберігаючі прилади, що на 85 відсотків складаються з вітчизняних комплектуючих. Однак головний компонент — світлодіод — ми імпортуємо. У серпні, під час відвідання виставки світлодіодної освітлювальної техніки, на якій продукцію презентували вітчизняні підприємства, Прем'єр-міністр Микола Азаров заявив, що за 2—3 роки ми маємо створити власне виробництво світлодіодів, щоб забезпечити себе, а можливо, й наших сусідів. Тоді ж він зазначив, що енергозберігаюче світлодіодне освітлення насамперед впроваджуватиметься в містах, де найбільше споживання електроенергії, а нині вибір дуже простий: є чотири міста, що прийматимуть Євро-2012.

Плани, як завжди, вражають. Але які реальні перспективи справді масового облаштування такого освітлення в Україні, сказати поки що важко. Чому? За прикладом далеко ходити не треба. Водії давно нарікають на звичайні світлофори, особливо в яскраві сонячні дні, коли не завжди можна зрозуміти, яке ж світло горить. Світлодіодні регулятори вуличного руху потребують менше струму, немає проблем із частою заміною згорілих лампочок, а головне — вони значно яскравіші. Але ж якими низькими — через брак коштів — є темпи заміни того, що вже морально застаріло, на нове, прогресивне...

Олексій КАВУН.
Житомир.

Фото з сайту wikipedia.org.

ДО РЕЧІ

Згідно з поетапним планом переходу країн Євросоюзу на освітлення світлодіодними лампами, погодженим у 2008 році, з 1 вересня 2009 року з продажу вилучили 100-ватні лампи розжарювання, затим черга дійшла до ламп меншої потужності, а у вересні 2012 року має бути заборонено і продаж 40- і 25-ватних ламп.

Переваги світлодіодних ламп

Висока світлова віддача (майже весь струм перетворюється на світло, тоді як близько 90 відсотків споживаної потужності лампи розжарювання витрачається на розігрів вольфрамового дроту).

Тривалий строк служби, хоча ті високі цифри в годинах, які наводять у рекламі виробники, нерідко ще не підтверджені практикою: з часу створення тих ламп ще не минуло стільки часу.

Висока механічна міцність, вібростійкість.

Мала інерційність — включається одразу на повну яскравість, тоді як газорозрядні — із затримкою.

Екологічність — немає ртуті, на відміну від тих енергозберігаючих ламп, які нині в широкому продажу і які потребують спеціальної утилізації.

Спрямованість випромінювання — від 15 до 180 градусів.

Кількість циклів включення-виключення, на відміну від газорозрядних ламп і ламп розжарювання, не має істотного впливу на тривалість роботи.

АКТУАЛЬНО

Столична компанія скуповує... солому

Сім тисяч тонн соломи закупила одна із столичних компаній у сорока сільгосппідприємств Вінниччини. Нині продовжують заготовляти стебла кукурудзи. До того ж з кожним із таких підприємств укладають довгострокові угоди на постачання пожнивних відходів.

Така сировина потрібна для виробництва паливних гранул. Приблизно десять тисяч тонн тюкованої соломи знадобиться для пробного запуску заводу з виготовлення пресованих гранул, який споруджують у селищі Турбів Липовецького району на Вінниччині. Брикети із соломи використовуватимуть для опалювання приміщень.

Першу чергу заводу планують запустити у другому кварталі 2012 року. Сировину заготовляють зараз, бо на час введення в дію підприємства її ще не буде на полях. «Новий завод не матиме аналогів у державі за своєю потужністю, — каже керівник проекту Ірина Лоза. — Перша черга розрахована на виробництво 75 тисяч тонн гранул на рік, такої само потужності буде й друга черга заводу. На підприємстві встановлять німецьке обладнання, яке вже закупили. Тут створять понад 120 робочих місць».

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

Переводять соцсферу на альтернативне паливо

Кіровоградщина має достатньо ресурсів для того, щоб із часом перейти від споживання імпортного газу на значно дешевші вітчизняні енергоносії.

По-перше, в області зосереджено найбільші поклади бурого вугілля. По-друге, будучи аграрним регіоном, вона забезпечена достатньою кількістю сировини для виробництва паливних пілетів. Нині триває робота над тим, щоб найближчим часом перевести сільські газові котельні, що обігрівають об'єкти соціальної сфери, саме на пілети. А до 2015 року планується повне переведення опалення об'єктів соцсфери в районах області на альтернативні види палива.

Є питання й до роботи газових котелень, що обігрівають міста обласного значення: на часі їх модернізація. Тим паче що є приклад для наслідування. Так, у райцентрах Олександрії та Долинській, де введено в експлуатацію сучасні газові котельні, нині споживається газу у 3—4 рази менше, ніж донедавна. Як варіант — поступове переобладнання та переведення газових котелень ТЕЦ на водно-вугільну суміш, застосування якої дасть змогу втричі зменшити споживання такого дорогого газу.

Лариса РОМАНЮК.
Кіровоградська область.

У Криму готові будувати вітряні електростанції

У Республіканському комітеті АРК із палива, енергетики та інноваційної політики відбулася презентація проекту «Будівництво в Криму вітряних електростанцій на базі установок типу Fuhrlander».

За інформацією прес-служби Рескому, компанія «Вітряні парки України», що налагодила разом із німецькими колегами виробництво в Краматорську вітроустановок потужністю 2,5 МВт, уже має перший досвід їхнього впровадження на Новоазовській та Очаківській ВЕС (загальна потужність — 82,5 МВт).

До того ж Крим, на думку виробників вітроустановок, з огляду на його унікальний вітроенергетичний потенціал, становить для компанії особливий інтерес. На півострові пропонується створення цілої мережі із шести вітроелектростанцій у Сакському, Радянському, Первомайському і Ленінському районах. Планована потужність усього комплексу — 1062,5 МВт.

Як партнера з питань проектування запропоновано підприємство ТОВ «Крим Ірей Проект». Дослідницькі й будівельні роботи, вважають організатори, здійснюватимуть із залученням лише кримських фахівців. Проект передбачає комплексне інвестування зарубіжних і українських джерел фінансування.

Роман ЧЕРЬОМУХІН.
Крим.

Нині в Україні кілька підприємств виробляють такі енергозберігаючі прилади, що на 85 відсотків складаються з вітчизняних комплектуючих

У видавництві «Ярославів Вал» вийшла книжка «Спогади про Павла Загребельного» (упорядник — Михайло Слабошпицький)

7 лютого в столичній книгарні «Є» відбудеться презентація нової книги віршів «Хуга» Тараса ФЕДЮКА, лауреата Шевченківської премії

Про душу населення, ведмедів і резервацію

ПІДСУМКИ-2011

Бувають такі типи державної влади, на тлі яких культура має особливо гарний вигляд, бо ця влада настільки не має нічого спільного з культурою, що культуру можна розглядати окремо... а мухи, як кажуть, отдєльно. Так воно було, приміром, за брежнєвських часів, коли культурна політика держави являла собою щось одне, а сама по собі культура — щось, слава Богу, зовсім інше. Нинішня епоха дивовижно схожа на ту. З цієї причини писати про культурні підсумки 2011 року — легко й приємно.

У нас усе добре

Автор цих рядків справді так думає. Візьмімо хоча б книжки. Їх у нас видається менше двох на душу населення (приблизно 23 тисячі назв на рік). Але можна взяти іншу цифру. Ось список книжок, що стали подіями року, про них усі говорили, навіть іноді ті, хто не читав: Іван Дзюба «Нагнітання мороку». Ліна Костенко «Записки українського самашедшого», Юрій Щербак «Час смертохристів», Юрій Андрухович «Лексикон інтимних міст», Тарас Антипович «Хронос».

Отже, виходить вже не дві, а п'ять. Якщо ви не любите книжок, що їх читають усі, можете обрати іншу, елітарну, п'ятірку — скажімо, вперше видані мемуари Сергія Єфремова, книгу спогадів «Маршал Вінграновський», «Дочекатися музики» (діалоги з Валентином Сильвестровим), дніпропетровсько-запорізьку поетичну антологію «Гімн очеретяних хлопчиків» та нову книгу віршів Тараса Федюка «Хуга». От вам вже десять дуже добрих книжок. І цю арифметику є чим продовжити. Тобто у відносних цифрах у нас не все погано. Якої нам ще лихої години треба, маючи таку літературу?!

Або от форум

Раніше здавалося, що в Україні основна книжкова подія — це Форум видавців у Львові, де раз на рік збираються видатні письменники й видатні читачі. Бувало, на форум щоразу приходив накупити книжок громадянин Юрій Луценко. Цієї осені він чогось не прийшов, але це вже з іншої опери. Головне, що територія інтересу до книги потроху розширюється. Навіть у Києві це помітно — на весняних та осінніх книжкових ярмарках «Медвин» та на потужному Книжковому Арсеналі минулої весни. Тобто, є куди піти окрім, скажімо, столичної Петрівки з її контрабандою. З'явилися книгарні мережі «Є», де можна знайти практично всі важливі українські книжкові новинки, і то не лише в Києві, Тернополі, Івано-Франківську, Львові, а й у Харкові.

А театр?

І в театрі все добре. Ось у Києві торік відбулося 80 театральних прем'єр — до кризи їх було хіба що на якийсь десяток більше. Що б там не казали, але наш театр живий і здатний відчувати проблеми, якими живе суспільство. З тих восьми десятків варто згадати хоча б одну виставу, що підтверджує це. Маю на увазі «Прошлым летом в Чулимске» Олександра Вампілова у постановці Віталія Малахова в столичному Театрі на Подолі. Малахов зробив незвичайну річ: він ще більше загострив і без того безпросвітну драму Вампілова, і це вийшло несподівано оптимістично. Бо йдеться про героїзм маленьких людей, що намагаються жити у безвихідній ситуації, й віриться, що саме завдяки отим маленьким людям врятується ціле людство. І це зроблено в театрі, який вже 20 років не може вселитися в нове приміщення, бо його ніяк не добудують.

Музика

Тут також можна обрати не менше п'яти подій, за які нам не буде соромно хоч і перед цілим світом. Приміром, Міжнародний музичний фестиваль «Тиждень високої музики з Романом Кофманом», проект Національного симфонічного оркестру під орудою Володимира Сіренка — «Всі симфонії Бориса Лятошинського», прем'єра «Колиски життя» Євгена Станковича в Дніпропетровському оперному театрі. А також перше концертне виконання «Коли цвіте папороть» того самого Станковича — коли зал 20 хвилин аплодував стоячи. І, щоб розбавити цей надто елітарний список, можна назвати ще одне явище. Це програма Марії Бурмаки на телеканалі ТВі — «Музика для дорослих». Можливо, для нормальної культурної ситуації це — рядова річ. Та якби на будь-якому іншому з наших телеканалів можна було знайти щось подібне — не варто було б і згадувати цю програму. Але вона така, здається, одна.

Арт-ситуація

Авторитетний арт-критик Марія Хрущак, головний редактор журналу «Українська культура», склала свій рейтинг мистецьких подій та акцій 2011 року. Тут півтора десятка позицій. Серед них — презентація виставки ПінчукАртЦентру на 54-му Венеційському бієнале, проекти «Василь Єрмілов» та «Космічна одіссея» у Мистецькому Арсеналі. Ще подія — наш художник Анатолій Криволап встановив новий світовий рекорд продажу для українського мистецтва — його картину «Ніч. Кінь» продано за 124,4 тисячі доларів на аукціоні Phillips de Pury & C° в Лондоні. Пані Марія Хрущак вважає, що арт-ситуація в нас таки потроху устатковується, «стає легше відрізнити толковий арт-проект від профанних псевдоінтелектуальних потуг, а коло мистецької тусівки розширюється, смак глядача потроху виховується, а все інше — питання часу».

Великий екран

Торік завершено фільм Михайла Іллєнка «ТойХтоПройшовКрізьВогонь» — перша за багато літ кіностричка, зроблена з нашими акторами і за наші гроші. Щодо іншого — посилаємося на оцінку Дениса Іванова, президента компанії Артхаус-Трафік, директора Одеського кінофестивалю. Він називає знаковими для українського кіно такі події. 1. Отримання Мариною Вродою «Золотої пальмової гілки» у Каннах. 2. Підписання Україною та Францією угоди про спільне кіновиробництво (бо держфінансування може не вистачити, щоб повномасштабні кінопроекти могли окупитися на внутрішньому ринку). 3. Подальший відхід від радянської моделі фінансування кіно й наближення до європейської (не просто виділення грошей — а Конкурс кінопроектів). 4. Створення незалежної від держави «Української кіноасоціації» — громадської організації, до якої мають увійти основні кінокомпанії.

Нарешті про неї

Минулого року письменник Василь Шкляр відмовився отримувати Шевченківську премію за свій роман «Чорний ворон» — доти, доки з уряду не піде певний міністр-українофоб. Шкляра звільнили від тягаря премії — але не від міністра. До цього ми говорили тільки про культуру, а не про владу. Так і задумано. Бо, зрештою, держава, яка б хороша не була, — вона не диригує симфонічними оркестрами, не ставить спектаклів і не знімає кінострічок, не пише віршів замість Ліни Костенко. Та не можна сказати, що вона нічого не робить. Якраз у царині культури вона робить зараз більше, аніж робилося за останні 20 років. Але, перш ніж зупинитися на цьому, зробимо маленький ліричний відступ.

Про півтори книжки

На початку ми говорили, що в нас на душу населення є насправді більше хороших книжок, аніж півтори. Але спробуйте знайти їх десь поза Києвом. Ми взяли першу п'ятірку зі свого рейтингу (див. вище) й спробували з'ясувати, чи є ті книжки в книгарнях, скажімо, Дніпропетровська, Запоріжжя та Донецька. Результат: окрім «Записок українського самашедшого» — просто нема. І не було. Тут є спокуса думати: якщо в Запоріжжі немає книжки Дзюби «Нагнітання мороку», то там відбувається те, про що й написано в книжці: нагнітається морок, встановлюється пам'ятник Сталіну. Не так давно було щось схоже — коли йшлося про присвоєння імені Стуса Донецькому університетові. Чи варто звинувачувати в непатріотизмі тих, хто був проти? Все простіше — в Донецьку просто нема книжок Стуса. Тож про що сперечатися? Нема книжки — нема й попиту на ім'я. І ця ситуація має не регіональний, а всеукраїнський вимір. Бо наше телебачення відсуває на узбіччя все, про що ми тут говоримо. А телевізор у нас, як-не-як, — основний вихователь та організатор громадської думки. Навіть якби у нас в культурі протягом року з'явилося хоч і в сто разів більше книжок чи фільмів — ми про це просто не дізналися б. Отже, тої чи іншої книжки для нас не існує, бо ми її не читали, а не читали — бо її в нас нема. На цьому вибудовується державна політика: а якщо нема — то, може, й не треба?

І знову про неї

І як влада вирішує цю проблему? Вона вирішує її системно — як ніколи. Погляньмо на «культурні» ініціативи влади, оприлюднені протягом року. Згадаймо скасування квот на українську музику в радіотелеефірі. Або поправку щодо вільного вибору мови виховання в дитсадках і такий самий пункт — в урядовому законопроекті про вищу освіту. Або — законопроект № 9073 «Про засади державної мовної політики», де взято пункт про запровадження «регіональної» мови там, де є 10 відсотків носіїв цієї мови, — і таким чином у список російськомовних регіонів потрапляє навіть Чернігівщина! Вже на початку нового року Верховна Рада не проголосувала за проект постанови про мораторій на закриття загальноосвітніх закладів у регіонах, де такі заклади під загрозою, бо становлять менше половини від загальної кількості (у Донецькій області — 13%, Луганській — 22%, в Криму — 1,3%). Тобто, бачимо-таки системний підхід до справи: йдеться про витіснення навіть не самої культури, а попиту на неї. Схема така: якщо витісняється мова з дитсадка, то далі «самі собою» скорочуються й школи. А потім вже діти певного регіону «відчувають потребу» вчитися у вишах тією мовою, до якої звикли у школі. А щоб у них поза школою чи університетом не виникало спокуси думати про щось інше — україномовний продукт витісняється з кінотеатру, радіо й телеефіру. Коло замикається — бо де візьметься потреба, якщо її завчасно витіснено, — й можна буде сказати: що ж, так історично склалося.

Фільм як модель

Фільм Михайла Іллєнка «ТойХтоПройшовКрізьВогонь», окрім усього іншого, є чудовою моделлю нашої загальнокультурної ситуації. Герой фільму народився на Полтавщині, в юності став радянським льотчиком, потім потрапив у полон до німців, далі пройшов сталінський концтабір і, нарешті, втік у Канаду, в резервацію до індіанців. Виходить так, що українською цей хлопець розмовляв тільки в дитинстві. Далі — служив в армії, де мова російська, потім — полон, де мова німецька, далі — Колима, де мова знов російська. Зрештою, виходить так, що українською мовою йому найкраще розмовлялося тільки в тайзі з ведмедем і з в резервації — з індіанцями. Більше — нема з ким. Отака ситуація. І наша нинішня «культурна політика» — не що інше, як спроба закріпити цю ситуацію.

P. S. ***До речі, нинішній рік у нас оголошено Роком Культури.***

Віталій ЖЕЖЕРА.

Мал. Володимира ВАСЬКОВЦЕВА.

Оголошено лютневий призов молоді в літературу

На 15 лютого заплановано прийом великого загону молоді у Національну спілку письменників України

За спрощеною схемою має намір поповнити спілчанські лави молодими обдаруваннями нове керівництво НСПУ. Цьому питанню буде присвячено засідання президії НСПУ, що відбудеться 15 лютого.

— Влити у свої лави молоду кров ми вирішили по-новому, — повідомив у Вінниці голова НСПУ Віктор Баранов. — Дамо можливість у цей день молодим обминути Дантові кола пекла. Головним документом, яким керуватимемося, стане рекомендація обласної спілчанської організації. Ми довіряємо тим, хто працює на місцях. Попросили визначитися з гідними кандидатурами молодих майстрів слова. Навіщо зайві перестороги в Києві? Стара схема прийому потребує змін. Один з її недоліків у тому, що процедура розтягується в часі.

За словами співрозмовника, нині у лавах спілки — переважно люди поважного віку. Всі вони шановані, талановиті, добре знані майстри красного письменства. «Але без оновлення нема руху вперед, — продовжує Віктор Баранов. — Потрібні нові ідеї, внести їх може свіжа поросль. Тому вирішили оголосити, так би мовити, масовий призов у літературу, щоб одночасно з'явився загін молодих, які не лише сприятимуть пожвавленню літературного процесу, а й, сподіваюся, активно візьмуть участь у вирішенні нагальних завдань — поверненні авторитету письменника у суспільстві, поверненні самої літератури у площину національного буття».

З майбутніми членами спілки нове керівництво познайомилося наприкінці минулого року на нараді молодих літераторів в Ірпені. Ще одним приводом для неформального спілкування з талановитою молоддю став суботник у Будинку творчості. «Найбільше молодь потребує підтримки — на словах і на ділі, — каже Віктор Баранов. — Надалі частину коштів грантів та інших фондів скеровуватимемо на видання творів молодих авторів».

Голова Вінницької обласної організації письменників Михайло Каменюк повідомив: від нашої області під час лютневого призову в літературу до спілки можуть потрапити троє молодих майстрів слова. В області є 15 авторів віком до 25 років, що вже заявили про себе цікавими творами.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

Монахи–артисти

Уже п'ятий рік театр студентів Василіянського інституту філософсько-богословських студій під назвою «В каптурах» дарує українським глядачам вистави, з якими гастролює в Різдвяні свята.

Монахи-артисти — бажані гості у багатьох містах і селах, тож вони ще на якийсь місяць... продовжують різдвяний час, щоб виставу (безплатно!) побачили всі бажаючі. Цього року «каптурі» приготували спектакль за п'єсою італійського драматурга Едуардо де Філіппо «Різдво родини Куп'єлло». У цьому театрі все, як за часів Шекспіра — на сцені тільки чоловіки, вони грають і жіночі ролі.

«Різдво родини Куп'єлло» — річ простіша, ніж філософська драма «Драбина Якова», яку показували торік. Однак простий сюжет п'єси спонукає глядачів до роздумів про вічні істини. Стосунки в родині Куп'єлло — типові для багатьох. Глава сім'ї Лука самоусунувся від життєвих проблем, йому байдуже, що син Ненілло росте злодюжкою. Дружина Луки Кончетта намагається приховати гріхи свого улюбленця Ненілло. А ось брата глави сім'ї, Паскуаліно, недолюблюють і навіть перед Різдвом виганяють із хати. Старша донька Нінучча одружена, але збирається піти від чоловіка.

Усі ці негаразди накладаються на очікування дива, яким сповнене Різдво. А герої забувають про наближення великого свята й грішать на кожному кроці. П'єса, по суті, трагічна, хоч і викликає сміх. Ми сміємося, бо впізнаємо в домочадцях Куп'єлло себе. Це сміх крізь сльози: життя склалося б краще, якби кожен подолав у собі зло. Люди починають розуміти це пізно. А диво не приходить само собою — воно твориться нами.

Лука щороку майструє вертепчик, де народився Христос. Але близькі починають цінувати батькову працю лише тоді, коли він опиняється на смертному одрі. Їх об'єднує не просто спільне горе, а маленький вертеп, що висить над батьковим ліжком і нагадує: будьте добрішими, терплячішими, любіть одне одного. Здається, кожен знає про це й так. Але чому ж тоді люди постійно порушують золоті правила життя?!

Молодий режисер подолянин Дмитро Бартков та актори вважають: треба частіше нагадувати про ці правила — легко, ненав'язливо, без нудних повчань. Саме такою й була вистава, що відбулася днями в Кам'янці-Подільському та Вінниці й що довго завдяки ентузіастам у каптурах мандруватиме Україною.

Віра ШПИЛЬОВА.

На знімку: сцена з вистави.

Фото автора.

Хто знає — той і любить

Луганська обласна телерадіокомпанії почала підготовку до зйомок ще шести серій документального проекту «Луганщина в лицях».

Робота над проектом триває уже три роки. Зусиллями телевізійників і продакш-студії «РТС» знято 24 документальні фільми про відомих людей, які народилися на Луганщині, працювали тут і прославили регіон своїми талантами. Наприклад, космонавт Володимир Ляхов, спортсмен Сергій Бубка, письменник Борис Грінченко, композитор Михайло Матусовський, артист Михайло Голубович. Автори фільмів опиралися, насамперед, на реальні факти. Віднайдено майже 500 фотодокументів, що раніше не публікувалися. Як розповідає генеральний директор Луганської обласної державної телерадіокомпанії Родіон Мірошник, знімальні групи працювали в багатьох містах України та Росії. Проект «Луганщина в лицях», як частина регіональної програми «Патріот Луганщини», фінансується обладою.

— Щоб мати необхідну кінохроніку, документи та фото, ми співробітничали з багатьма архівами, з «Мосфільмом», із кіностудією ім. Довженка, Спілкою кінематографістів України, з АНТК «Антонов», Спілкою ветеранів, Літературним інститутом ім. Горького, Педуніверситетом ім. Грінченка... Загалом більш як з 30 організаціями, — розповідає Родіон Мірошник. — Відзняли понад 150 годин тільки інтерв'ю з експертами, а всього записали більш як 200 експертів. Це дуже відомі люди, вони працювали й жили поруч із нашими знаменитими земляками й могли багато чого про них розповісти. Героїв першого циклу проекту «Луганщина в лицях» обирали самі луганчани. Це гравці ФК «Зоря», які стали в 1972 році чемпіонами СРСР, родина Алчевських, Клим Ворошилов, Павло Луспекаєв, Олексій Стаханов, підпільники краснодонської «Молодої гвардії», Володимир Даль та інші. А вже другу групу персоналій ми обирали за допомогою майже двадцяти луганських історіків. Вони й визначили наступні дванадцять особистостей для другого випуску проекту. Сюди увійшли літератор Всеволод Гаршин і кінорежисер Олександр Птушко, Олександр Шеремет, який керував архітектурою Луганська більш як 35 років і створив усі найкрасивіші будівлі в місті; Євграф Ковалевський — видатний геолог, який, за великим рахунком, відкрив Донецький кряж, відстояв роботу більшості заводів Луганська й сприяв подальшому розвитку міста; Микола Холодилін — перший міський голова Луганська, який, по суті, за свої гроші будував місто.

Шість особистостей для третьої частини проекту також обрали історики. Вони назвали Георгія Лангемака — одного з винахідників міномета «Катюша», Миколу Мащенка — українського кінорежисера, Артема Сергєєва — одного з керівників Донецько-Криворізької республіки, Карла Гаскойна — швейцарського інженера, засновника Луганського ливарного заводу, та Петра Балабуєва — генерального конструктора КБ «Антонов», під керівництвом якого створено літаки-гіганти «Руслан» і «Мрія».

Проект вийшов за межі області. Підписано договори з дванадцятьма регіональними компаніями України, які ведуть мовлення на Дніпропетровську, Донецьку, Полтавську, Сумську, Херсонську, Київську області, а також у Криму, на Закарпатті. За словами Родіона Мірошника, проектом зацікавилися росіяни, й уже підписано договори з ростовською телерадіокомпанією медіахолдингу «Південний регіон», телеканалом «Югра» у Ханти-Мансійську та московським телеканалом «Хто є хто» з холдингу «Ностальгія». На російських каналах уже вийшло десять фільмів із циклу «Луганщина в лицях». Випущено тисячу сувенірних збірок, куди входять DVD з фільмами. 500 таких збірок роздано в школи області для уроків краєзнавства.

— Ми мало розповідаємо про себе, про свою історію й іноді зневажливо ставимося до своєї спадщини, — вважає Родіон Мірошник. — Заходимо в блоги й пишемо там, що Донбас треба обнести колючим дротом, тощо. Я переконаний, якщо людина знатиме історію свого краю, вона любитиме свою малу батьківщину й берегтиме її.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

Слово, що народжує... безсмертя

У Національній спілці письменників відбувся вечір пам'яті Володимира Затуливітра — чудового українського поета, життя якого трагічно обірвалося дев'ять років тому на відлюдді — в селі Бучаку на Черкащині.

Його відкрила голова благодійного літературно-мистецького фонду Затуливітра Любов Снісар: «...Люди тоді йшли по свячену воду до Роженої криниці, а побратими несли труну з тілом слобожанського козака на Козацький шпиль — у замерзлу цвинтарну землю, яка стала для поета останнім притулком...» Утім, вечір пам'яті не було перетворено на суцільну «тризну», адже за життя Володимир Іванович цінував гумор, іронію, тонкий товариський жарт. Саме таким повставав він із спогадів ведучих — голови НСПУ Віктора Баранова та письменниці, головного редактора газети «Слово Просвіти» Любові Голоти, близьких друзів і колег поета.

«На цій фотографії Володимир Затуливітер дивиться на світ через мої окуляри, — вказав на портрет Віктор Баранов. — А я дивлюся на світ очима Затуливітра. Його світогляд, його філософія, його моральне кредо мали величезний вплив на оточуючих...» «Унікальною особистістю й унікальним поетом» увійшов Затуливітер в історію сучасної літератури, визнавали й інші промовці і згадували, яким вимогливим був до себе, до власної творчості редактор видавництва «Молодь». Літературній спадщині Володимира Затуливітра присвятив грунтовне дослідження академік Іван Дзюба. А ще його знали як «ходячу енциклопедію»: якась безмірна ерудиція вражала навіть тих, хто вже не часто мав би звикнути до «гігабайт» його «електронної» пам'яті. Хоча поет узагалі був людиною нестандартною. Як точно визначив сучасний композитор Кирило Стеценко, «Затуливітер — це посередник між світом, який є, і якого ще немає...»

Поет народився на Сумщині, помер неподалік Канева. І там, і там визнають слобожанського козака своїм земляком. Черкащани за кожної нагоди підтверджують свій глибинний зв'язок з Володимиром Затуливітром. І цього разу на вечір пам'яті приїхали голова обласної «Просвіти» Олена Фещенко, вчителі черкаських шкіл, артисти, композитор Наталія Саух. Як завжди, найголовніші учасники затуливітрівських заходів — школярі, юні шанувальники поетичного слова.

«Згадувати тих, кого не можна забути, — чудова традиція», — сказав на вечорі Дмитро Павличко. Велика заслуга в нагадуванні про Затуливітра належить Любові Снісар. Віктор Баранов навіть зауважив, що «Володимирові після смерті пощастило більше, ніж за життя. Пощастило на берегиню його чистої і щирої творчості...»

Днями у музеї літератури відкрилася виставка, присвячена пам'яті Володимира Затуливітра. Поет народжує Слово. Слово робить поета безсмертним... Берегиня просто нагадує про цей одвічний кругообіг життя...

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ХРОНІКА

Як завісу проводжали

Талановитий артист будь-яку подію може перетворити на іскрометне шоу. Це наочно довели своїм шанувальникам і актори Херсонського обласного академічного муздрамтеатру імені Миколи Куліша, які перетворили на таке шоу проводи... сценічної завіси.

Цей унікальний гобелен ручної роботи площею в 120 квадратних метрів вірою і правдою відслужив храму Мельпомени понад півстоліття, але згодом його так пошкодила міль, що полотнище трималося тільки на металізованих нитках основи. На заміну завіси грошей в облбюджеті не було, й театр знайшов спонсора, який виділив на нове оксамитове полотнище 200 тисяч гривень. І його презентацію приурочили до щорічного «Діамантового балу». Але запрошені на бал представники творчої і бізнес-еліти краю виявили, що краї завіси скріплено символічним замком, і відкрити його артисти погодилися тільки «за окрему плату». Публіка пустила «шапку колом», зібравши за право відкрити завісу й глянути на сцену 1,5 тисячі гривень, які підуть на поточні потреби театру.

Втім, його генеральний директор і художній керівник Олександр Книга зітхає: колективу потрібно значно більше, ніж півтори тисячі. Торік із обласної скарбниці театру зі скрипом виділили 300 тисяч гривень на реконструкцію старої будівлі. Їх вистачило, щоб упорядкувати другий-третій поверхи й зробити цементну стяжку в коридорі на першому поверсі. А на покриття з керамограніту для коридору, що веде в партер, уже не вистачило. Треба ще двісті тисяч...

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Херсон.

На спомин про ліквідацію аварії на ЧАЕС відкриють музей

У квітні цього року в Євпаторії планується відкрити музейну кімнату, присвячену аварії на ЧАЕС.

Про це кореспондентові «Голосу України» повідомив заступник начальника міського управління праці та соціального захисту населення, начальник відділу з питань захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи Тетяна Рудник.

За її словами, музейну кімнату планують розмістити в приміщенні опорного пункту в сквері Пам'яті героїв Чорнобиля. Поки що тут проводиться ремонт.

Тетяна Рудник розповіла журналістам, що в музеї будуть представлені документи і фотографії, зроблені в дні трагедії, а також прототипи одягу та обладнання: протигази, індивідуальні аптечки, дозиметри, накопичувачі радіоактивного опромінення тощо.

Крім цих предметів, експонатами стануть фотографії й особисті речі Володимира Пікалова — Героя Радянського Союзу, генерал-полковника, доктора технічних наук, лауреата Державних премій СРСР, який керував евакуаційними та дослідницькими роботами в зоні аварії на ЧАЕС. Їх передасть у дарунок музею дочка В. Пікалова — Тетяна.

Роман ЧЕРЬОМУХІН.

Крим.

«Молода гвардія: покоління NEXT»

Луганщина готується відзначити 70-річчя створення Краснодонської підпільної молодіжної організації «Молода гвардія». Нащадкам молодогвардійців розкажуть про героїзм учасників підпілля в роки Великої Вітчизняної війни, а крім того, організують заходи, спрямовані на сприяння особистісному розвитку обдарованої молоді. З цією метою розроблено концепцію акції «Молода гвардія: покоління NEXT», яка продовжиться до вересня 2012 року.

Стартує акція 1 березня — в цей день проведуть молодіжні флеш-моби на головних площах міст і районів області. Крім того, буде проведено конкурси творчих робіт і медіа-проектів, візні літературно-музичні композиції «Слово про війну», «І не в шурф їх кидали, а в наші серця», марафон «Книга Слави молодогвардійців». Організатори планують привернути увагу до акції за допомогою соціальної реклами. До речі, відповідно до постанови Верховної Ради України, святкуватимуть 70-річчя «Молодої гвардії» на державному рівні.

Вл. інф.

Оборонець українських світочів

У січні цього року Романові Гораку минуло 70 літ

До свого ювілею найвизначніший франкознавець Роман Горак підійшов із великим творчим доробком. Принаймні на сьогодні содіяти таке нікому не вдалося. Та й геніїв між нами небагато. Хоча ще, можливо, будуть, якщо до кінця не знищать потуги української національної сили та не зроблять нас і майбутнє покоління українців яничарами. Але Роман Горак, ні на що незважаючи, розкопує свою «гору», оберігаючи наш дух від усілякої гидоти, підносячи прапор Великого Каменяра — «Дух, що тіло рве до бою».

Прошу йому вірити

Народився Роман Дмитрович під Львовом у Городку 17 січня 1942 року.

Студентські роки у Львові познайомили його з письменницею Іриною Вільде (авторкою знаменитого роману «Сестри Річинські»). Вона стала йому, як зізнавався, нищівним критиком, добрим порадником (згодом Роман напише цікаві спогади «Таємниці Ірини Вільде» («Дзвін». 1995, № 7-8). Можливо саме завдяки їй Р. Горак і виробив у собі чуття біографії великих людей. Ірина Вільде якось написала: «Даю цю справку Горакові Роману, що він має написати про мене всю правду і тільки правду. Прошу йому вірити. В цьому власноручно розписуюсь дня 26 грудня 1978 року». Отже — відчувала, що він зуміє.

Перший великий роман-роздум про Івана Франка юний Роман Горак назвав дещо претензійно «Велике червоне сонце». Інститут літератури ім. Т. Шевченка АН УРСР забракував роман. Проте Горака підтримали відповідальний секретар журналу «Жовтень» Юрій Коваль та головний редактор Роман Федорів. Останній запропонував у такому ж дусі написати роман про Маркіяна Шашкевича.

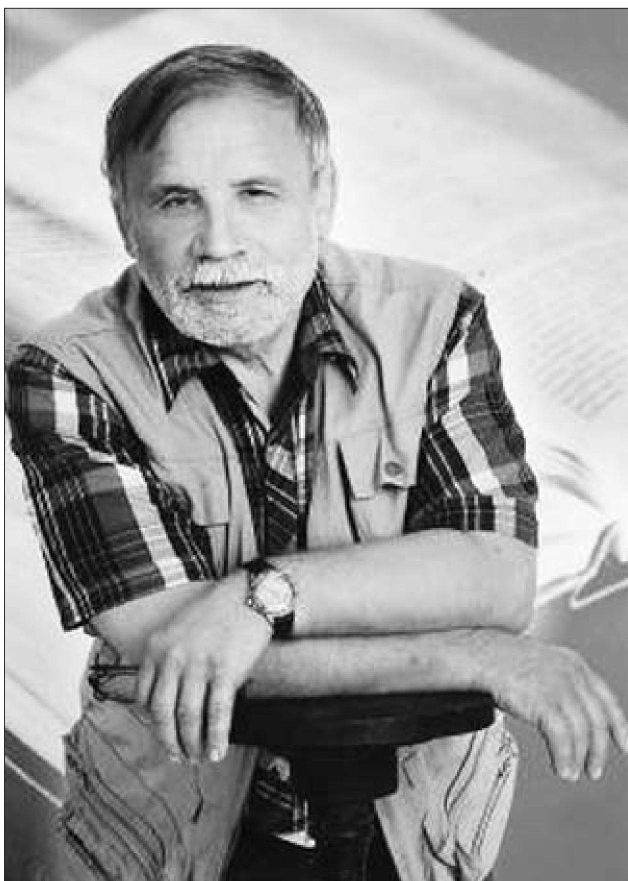
Закінчив Роман хімічний факультет Львівського університету, аспірантуру при ньому, став кандидатом хімічних наук. Викладав, вів науково-дослідницьку роботу. Він — заслужений працівник культури України, лауреат премії ім. М. Возняка в галузі літературознавства (2006). ім. Івана Франка (2007). лауреат Національної премії України імені Тараса Шевченка (2011). Прозаїк, есеїст, драматург. Нині директор музею Івана Франка у Львові.

Майбутній доскіпливий дослідник великих творців слова (Маркіяна Шашкевича, Івана Франка, Василя Стефаника, Леся Мартовича та багатьох інших), викував власне ставлення до людей і може стверджувати вслід за Каменярем, що мало знайшов серед людей правдивих характерів.

Р. Горак у своїх есеях привертає увагу настроєм роздуму. Фактаж у нього насичений і терпкий, аж до болісного відчуття, як-от в есеї про Стефаника.

«Він є вояк»

За Гораком зміст, роздуми, сила переконань, політико-соціальні передбачення того ж Івана Франка дають впевненість сказати, що Каменяр — пророк і мислитель у найширшим значенні

цього слова. Василь Стефаник якось писав: «Шевченко один був у нас, що любив страшно, без застережень і без претензій. А вже Франко не то. Він є вояк, не благословить він і не прощає, а. загорнений в панцир залізний, йде наперед...».

Каменяр саме такий: щоденний, щогодинний борець проти несправедливості, визиску, боровся за покращення життя свого народу і його визволення від чужої і своєї гидоти. Проти соціальних п'явок, що «можуть навіть пальцем не кивнути для добра тої нації, якої соками вони наситилися» (Франко І. Зібр. тв. у 50 т. — Т. 45. — С. 5).

Та ж нині йде повсюдне нищення всього українського: землі, природних українських ресурсів, мови, класичної літератури, усталених народних традицій, фольклору, зрештою спотворення. Йде пряме та нахабне загарбання України.

Всілякі «новоерівці» і їхні адепти, здирники, хапуги й облудники, хруні й рагулі як і в часи І. Франка, так і тепер діють підступами, брехнею, фізичним насильством, рекетом державним і приватним, громадським і корпоративним, навіть судами. Одним словом, хай простять мене люди — всяка сволота в Україні, що у Львові чи Києві чи де-інде. Тисячі негідників колотять Україну й українців. Та й багато хто не здатний на добрі вчинки, аби вирівняти несправедливість, завдану нам часами знущань і рабства, голодоморів і наруг, визиску і грабіжництва відкритого чи прихованого.

Великий Каменяр наголошував, що нинішній час (писав наче про сьогодні!) тим сумний і скандальний, що в ньому переважну силу виявляє наздогнитство. відступництво, погорда до власного народу, його думок та ідеалів, лакейське прислужництво, що без сорому в масці політичної практичності, тягнеться до посад і авансів. Та найстрашніше — зі всіх боків рівночасно здушити в народі решту почуття морального, затруїти сумління підростаючих поколінь, зломити все. що могло б бути на перешкоді темним силам, закріпити — на віки вічні — панування облуди і кривди людської (Франко І. Мозаїка — Львів: Каменяр. 2001, с. 221).

Образна документалістика

Розмисли про літературу й мистецтво, про життя видатних українців Роман Горак почав друкувати з 1978 р. Його образна й водночас насичена фактажем документалістика захоплює. Цей пристрасний настрій надає читацьким роздумам нового поштовху. Хочеться пізнавати далі, нове, маловідоме.

Гораковими документальними дослідженнями захоплюються, з ним сперечаються. Або намагаються довести те, чого не знають, щоб показати, що й вони не ликом шиті... А дехто це робить підступно, спотворюючи думки самого Каменяра, не кажучи про праці Р. Горака та його побратима по перу Ярослава Гнатіва, з яким вони написали та видали одинадцятикнижну, на 5 тисяч сторінок, епопею «Іван Франко», рівної якій нема у світовій біографічній документалістиці: «Рід Якова» (Кн. 1. 2000. 232 с). «Цілком Нормальна школа» (Кн. 2, 2001. 204 с). «Гімназія» (Кн. 3, 2002. 360 с), «Університет» (Кн. 4. 2004. 472 с). «Не пора!» (Кн. 5. 2005, 424 с). «В поті чола» (Кн. 6. 2005. 544 с). «Протистояння» (Кн. 7. 2006. 581 с). «Роки страждань» (Кн. 8, 2007, 544 с), «Катастрофа» (Кн. 9. 2008. 476 с). «Guo tendis?» (Кн. 10. ч. 1, «Відхід», 2009, 450 с; ч. 2. «У притворі вічності». 2009. 384 с).

Піднестися до розуміння ідей Франка закликають автори цього ґрунтовного життєпису.

Повчитися б у нього всім тим, хто цього ще й досі не зрозумів.

Роман Горак написав кілька сот літературознавчих статей, півсотні окремих книжок. Ось лише деякі: «Тричі мені являлася любов» (1983. 1987. 2006). «Задля празника». «У сутінках» (1989). «Лесь Мартович» (1990). «Одна з тисяч безіменних» (1993), «Легенди Нагуєвич». «Целіна родом з Трускавця», «Адреси пам'яті Івана Франка у Львові». «Меценат — бідняк». «Марія, мати Франкова». «Між вогнями. Микола Устиянович» (у співавторстві з Я. Гнатівим) (1994). «Адреси юності Івана Франка в Дрогобичі». «Городок» (1995). «Месник Макомацький» (1996). «Нащадки Івана Франка» (1997). «Стефан Ковалів» (1998), «Розвіяні вітром». «Нагуєвичі. 1936» (1999). «Трагедія Богдана Лепкого» (2002). «Іван Франко та Жовківщина»» (2004). «Загублені на Журавщині» (2005). «Дорога до Жовтанців» (2006). «Твого ім'я не вимовлю ніколи» (2009), «Львів — місто Івана Франка» (2010), «Дрогобич місто юності Івана Франка». «Прозвані юродивими» (2011) та інші.

Про кожну з цих надзвичайно цікавих документальних, художньо-документальних книжок можна написати окреме дослідження. Але це вже, здається, для наступних поколінь науковців, які будуть позбавлені заподлывості перед грошовими мішками.

Нещодавно Р. Горак підготував ще одне фундаментальне художньо-есеїстичне видання в трьох книжках (понад 1600 сторінок) та присвятив його Василеві Стефанику. А перед цим видрукував про нього роман-есе «Кров на чорній ріллі».

Першовідкривач

У Горака є щось інтуїтивно цілісне, надривне і вражаюче, як і в автора геніальних новел В. Стефаника. Роман також пише подекуди жорстко, насичено й коротко, надривно-правдиво. Така, приміром, його повість про Маркіяна Шашкевича — чолового «Руської трійці».

Роман Горак титанічно працює на культуру свого народу, як це й заповідав Каменяр кожному свідомому українцю.

Славнозвісна повість-есе «Тричі мені являлася любов» — це маленький шедевр Р. Горака про кохання нашого Каменяра. Вона прикувала увагу, примушувала читати щось ширше і глибше про Івана Франка, про все, що його оточувало. Горак покорив чи то блиском викладення листів, стилем. чи близькою молодим темою. Хоча нині не так багато і читають, якщо не сказати, що взагалі не читають. Але тоді Роман Горак відкрив Франка незнаного для нас, молодих, і при цьому зробив це захоплююче, цікаво, неповторно.

Для оборони українського духу у царині душевних запитів і потреб українства потрібна титанічна працездатність, неймовірні зусилля пошуку, зрештою, талант зацікавлено писати і переконувати. У Романа Горака це виходить чудово. Він не лише дослідив і відкрив на терені франкознавства на сьогодні найбільше, а й найкраще, в художньому плані найцікавіше. Принаймні есеїстика читається з тим непідробним інтересом, якого немає у сухих наукових працях, де часто життя славетних фальсифіковано і підтасовано.

Твори Р. Горака набагато цікавіші, ніж деяких інших відомих біографів. Його есеї розмежовують правду й неправду. Його грані багатозначні у зіставленні фактів. Але все це треба читати, щоб розуміти ідеї великих творців рідного слова. Письменник-біограф поспішає, хоче багато встигнути за коротке людське життя.

Пише він і про своїх сучасників у перервах між великими дослідженнями.

Має він у своєму арсеналі й твори про Дмитра Вітовського, Євгена Коновальця, Андрея Шептицького, Володимира Островського, Юрія Липу. Ольгу Дучимінську. а також про сподвижників і сучасників Каменяра.

Задумав Р. Горак створити драму про дружину Каменяра Ольгу Хоружинську — зробив. Має публікації про «Жінку, яка йшла поруч». До речі, цікаво поставлені в театрі відомим режисером і актором Богданом Козаком.

Маючи на оці все це, можна вважати Романа Горака сучасним письменником-енциклопедистом. Таке враження, що він сам більше пише й друкує, ніж може. Він незвичайно плодовитий, як сам Франко. І незвичний письменник, бо хоче нам дати більше знань про українських світочів, ніж будь-хто.

У пошуку нових істин

Все що і про кого написав письменник, заслуговує на найкращі слова вдячності. Він велика, дужа й потужна особистість і свідомо робить нашу національну справу якнайкраще. Адже його і наш (дивлячись, правда, для кого!) вчитель Іван Франко казав, що ціль літератури служити народові. Хоча Роман Дмитрович не любить гучних слів. Він служить українству наполегливо і правдиво, послідовно і несхитно. Як і його вчитель. А Горак — завжди учень...

Він у пошуку нових істин. Він хоче багато встигнути, зберегти славні діла наших світочів духу. Іван Франко лишається його провідною постаттю, бо писав для нас, аби ми не були отарою баранів та постійно не длубали скелю отупіння наших співвітчизників... Хай, може, не стане набоїв, але як повчав сина Дмитро Горак, кинь у ворога бодай шапку...

Рядки, що їх любить цитувати Роман Дмитрович із поезії Івана Франка, присвяченої Зоні Юзичинській, надто актуальні й сьогодні:

«Не мовчи, коли гордо пишаючись,
Велегласно брехня гомонить.
Коли, горем чужим утішаючись.
Завидь, наче оса та, бринить,
І сичить клевета. мов гадюка в корчи, —
Не мовчи!
*****
Хоч би ушам глухим, до німої гори, — Говори!»

Говоріть. Романе Дмитровичу!

Ми слухаємо Вас із глибокою вдячністю до зробленого вами!

Михайло ВАСИЛЕНКО,
кандидат наук із соціальних комунікацій. поет, літературознавець, публіцист.

Відвідини Романом Гораком Красногірського монастиря XVIII століття у Бакаївці під Золотоношею.

Усі дівчатка й жіночки хороші
живуть, либонь, у цій Золотоноші, — Роман Горак
ішов з монастиря з гори
І думу цю складав, до мене говорив.
Як люди у краї живуть розкішним, Яка природа тут
ласкава й ніжна.
Побачив він оце й на серце карб узяв.
Як вийшов на могилу й на вітрі поля став.
Коли, втомившись, ми ішли повз
І вражень кошики несли доволі.
А люди, от якби й вони були такими,
Природніми і свідомо-золотими...
Та що тут можна мудре розказать.
Коли нас чавить, розпинає знову тать, — Чужинці
нас обсіли зовні, довкола.
Ще гірше ніж було, коли орда монголів
Вдиралася у землі, дерла шкури з нас.
Тепер все куплено за долар-ананас.
І душі продано, а решта доганяє,
Вкраїна гине, в гною потопає.
Людини тут нема, вона, як глина
— Розкисла чи суха, але гнила людина.
Ми так надіялись, добродію Романе.
Що і для нас засвітить Сонце, гляне
На ці озера, ліс і річку, і гаї.
Хоч не втішають — плачуть солов'ї.
Довкола нас оті з акацій колючки.
Що ти узяв у сумку, наче пам'ятки...
Та будемо ще жить і дихати грудьми.
Боротись будемо. Допоки сили і снаги...
Люблю, коли ти, пишучи, римуєш «калоші».
Але ти був таки в моїй Золотоноші.
Натхнення в серце взяв, у душу й дух.
Щоби вогонь Вкраїни жив, щоб не потух.

16.05.2004

НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ ПРИ ПРЕЗИДЕНТОВІ УКРАЇНИ

Оголошує прийом слухачів на навчання

до Національної академії (м.Київ) за спеціальностями:

Державне управління (денна, вечірньо-заочна, заочна, заочно-дистанційна форми навчання)
Управління суспільним розвитком (заочна, заочно-дистанційна форми навчання)
Державне управління у сфері національної безпеки (вечірньо-заочна, заочна форми навчання)
Державне управління у сфері освіти (денна, заочна форми навчання)
Державне управління у сфері охорони здоров'я (заочна форма навчання)
Публічна політика та управління (денна, заочна форми навчання)
Публічне адміністрування (денна форма навчання)
Місцеве самоврядування (денна, заочна форми навчання)
Регіональне управління (денна, заочна форми навчання)
Електронне урядування (денна, заочна форми навчання)
Парламентаризм та парламентська діяльність (денна, заочна форми навчання)

За спеціальністю "Державне управління" до Дніпропетровського, Одеського, Харківського регіональних інститутів державного управління (денна, вечірньо-заочна, заочна, заочно-дистанційна форми навчання) та **до Львівського регіонального інституту державного управління** (денна, заочна, заочно-дистанційна форми навчання).

Термін навчання за денною формою - 18 місяців, за вечірньо-заочною, заочною та заочно-дистанційною - 30 місяців. На навчання приймаються громадяни України, які мають повну вищу освіту (диплом спеціаліста або магістра).

Прийом на навчання здійснюється відповідно до Закону України "Про вищу освіту" та за умовами, визначеними Положенням про прийом слухачів до Національної академії державного управління при Президентові України, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 14 квітня 2004 р. № 468 із змінами.

Документи подаються особисто до приймальної комісії Національної академії (м. Київ) з 1 березня по 5 травня 2012 року, до регіональних інститутів державного управління - з 1 березня по 12 травня 2012 року (на спеціальність "Публічне адміністрування" - з 1 березня по 5 травня 2012 року).

Вступні екзамени проводяться з 15 по 25 травня 2012 року.
Початок занять з 1 вересня.

Приймальна комісія Національної академії та її регіональних інститутів державного управління працює щодня, крім неділі, з 9 до 18 години (у суботу з 10 до 16 години) за адресами:

Національна Академія (м.Київ): 03057, м. Київ, вул. Ежена Потьє, 20, тел.: (044)455-69-02, www.academy.gov.ua

Дніпропетровський регіональний інститут державного управління
49044, м. Дніпропетровськ, вул. Гоголя, 29,
тел.: (056)745-52-41, (056)794-58-06.
www.dbuapa.dp.ua

Львівський регіональний інститут державного управління
79491, м. Львів, смт Брюховичі, вул. Сухомлинського, 16,
тел.: (032)244-81-12.
www.lvivacademy.com

Одеський регіональний інститут державного управління
65009, м. Одеса, вул. Генуезька, 22,
тел.: (048)729-76-11, (048)729-76-12.
www.oridu.odessa.ua

Харківський регіональний інститут державного управління
61050, м. Харків, Московський проспект, 75,
тел.: (057)732-65-05.
www.kbuapa.kharkov.ua

Ліцензія МОН України від 19.07.2011 року (серія АГ № 508986).

Товарна біржа "Подільська" (29000 м. Хмельницький вул. Театральна, 10 т. 65-05-13, 70-20-73, 70-22-10, 70-22-11 ,т./факс 795-801, код 32452151, р/р 2600001258208 МФО 325365 ХВ ЦФ ПАТ "Кредобанк", оголошує про проведення аукціону по реалізації

1. Будівля бувшого будинку культури заг.пл. 662,9 кв.м, що знаходиться за адресою: Хмельницька область, Деражнянський район, с.Загінці, що перебуває на балансі Загінецької сільської ради. Стартова вартість - 16148,00 грн. Дата аукціону 12.03.2012р. **Останній термін подачі заявок - за три дні до дати проведення аукціону.**

Аукціон проводиться за адресою м. Хмельницький , вул. Театральна 10 (у приміщенні товарної біржі) об 1100. Час ознайомлення з майном кожного робочого дня за місцем знаходження об'єкту. Гарантійний внесок - 10% від стартової вартості. Реєстраційний внесок для фізичних осіб 25 грн. , для юридичних - 50 грн.

ПРОДАЄТЬСЯ:

майнові комплекси ВАТ "Лиманський", що розташовані в с. Мологa, с. Нове, с. Садове, Білгород-Дністровського р-ну, Одеської області, нерухомість - 54 одиниці, обладнання та сільгосптехніка ВАТ - 118 одиниць, транспортні засоби - 36 одиниць.

За більш детальною інформацією прошу звертатися до ліквідатора ВАТ "Лиманський" Кешкентія Дениса Володимировича за тел. (097) 229-86-91.

Ліквідатор ВАТ Банку "БІГ Енергія"

повідомляє про продаж на аукціоні активів (майна) банку, розташованих за адресою: Київська область, м. Ірпінь, смт. Ворзель, проспект Жовтня, 25.

Лот №1 Оздоровчий комплекс, що належить ВАТ Банк "БІГ Енергія" та розташований за адресою Київська обл., м.Ірпінь, смт.Ворзель, проспект Жовтня, 25, у тому числі:

— спальний корпус (літ.А) площею 1818,1 кв.м.
— лекційний корпус (літ.Б) площею 427,5 кв.м.
— їдальня (літ.В) площею 482,7 кв.м.
— сауна-медпункт (літ.Г) площею 107,5 кв.м.
— котельна (літ.Д) площею 195,2 кв.м.
— санпропускник (літ.Е), гараж (літ.Ж), навіс (літ.И), щитова (літ.К), свердловина (літ.Л), ГРП (літ.І),
— свердловина (№3,4,8), огорожа (№5,6), труба (№9), змощення (№І), вигрібна яма (№1,2).

Початкова ціна - 2 531 985 грн. 00 коп. без урахування ПДВ.

Аукціон відбудеться не раніше ніж через 10 робочих днів після опублікування об 11:00 за адресою: м. Київ, пр-т А. Глушкова, 1, УУТБ (павільйон № 6). Кінцевий термін прийняття заяв для участі у аукціоні - за 3 дні до початку аукціону, організатор аукціону УУТБ та БК№12 ПП "МАРВА".

Гарантійні внески складають 10% від початкової ціни лоту і вносяться на р/р 260083010794 в ПАТ КБ "Актив-Банк" м. Київ, МФО 300852, ЄДРПОУ 33778197, ПП "МАРВА".

Реєстраційний внесок складає 51,00 грн. з ПДВ і вноситься на рахунок УУТБ р/р 2600700004058 в ПАТ КБ "ПРАВЕКС-БАНК" в м. Києві, МФО 321983, ЄДРПОУ 16470831.

З питань ознайомлення з майном та за більш докладною інформацією звертатись за тел: (044) 596-93-24.

Постановою господарського суду Сумської області (40011, м. Суми, пр-т Шевченка,18/1) по справі № 6/108-09 від 24.01.2012р. Відкрите акціонерне товариство "Охтирсільмаш" (код ЄДРПОУ 00238256, п/р № 26004179098 в Охтирському відділенні СОД ВАТ "Райффайзен банк "Аваль", МФО 380805, юр. адреса: 42700, Сумська обл., м. Охтирка, вул. Шевченка, 3) визнано банкрутом та відносно нього відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Чупруна Євгена Вікторовича (ліцензія серія АВ № 347189 від 05 вересня 2007 р., адреса: 40000, м. Суми, вул. Петропавлівська, 74, к. 49А).

Господарський суд Черкаської області (18005 м. Черкаси, бул. Шевченка, 307) постановами визнав банкрутами та відкрив ліквідаційну процедуру по справах:

№ 01/1957 від 23.01.2012 р. щодо Товариства з обмеженою відповідальністю "Верхнячська нива" (20022, Черкаська обл., Христинівський район, смт. Верхнячка, вул. Леніна, 22, код ЄДРПОУ 32071360, № р/р 35701018140801 в ЧФ АТ "Брокбізнесбанк", МФО 354897);

№ 01/2158 від 23.01.2012 р. щодо Приватного підприємства "ДАЛЛАС" (18001 м. Черкаси, вул. Героїв Дніпра, 45, кв. 256, код ЄДРПОУ 22803739, № р/р 26009266241 в АППБ "Райффайзенбанк АВАЛЬ" у м. Києві, МФО 380805).

Ліквідатором банкрутів призначено арбітражного керуючого Новосельцева Володимира Петровича, ліцензія АВ № 347393 від 05.03.2008 року (18030, м. Черкаси, вул. Добровольського, 38/2).

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор ТОВ "АГРОКОМПЛЕКС"

повідомляють про проведення аукціону з продажу активів. На аукціон виставляються активи ТОВ "АГРОКОМПЛЕКС", а саме -обладнання у кількості - 48 найменувань зі зниженням початкової ціни на 50%, які знаходяться за адресою: м. Донецьк, вул. Куйбишева, 87, початкова ціна продажу - 36 733,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 3673,30грн. З фіксованими умовами аукціону та технічною характеристикою об'єкту можна ознайомитись у організатора аукціону. Гарантійний внесок у розмірі 10% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників аукціону - 17,00 грн. перераховуються на р/р. 26005709162704 в ПАТ "Райффайзен Банк Аваль" м. Києва, МФО 380805, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі в аукціоні необхідно надати письмову заяву організатору торгів - ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій обл. за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 15 календарних днів із дня публікації у газеті до 13.00 год. 20 лютого 2012р. включно. Аукціон відбудеться після 15 календарних днів із дня публікації інформації 21 лютого 2012р. об 11-00год. на Товарній біржі "Донбас" за адресою: м. Донецьк, пр-т Ілліча, 4а. Переможець аукціону на підставі затвердженого протоколу аукціону укладає договір купівлі-продажу з ліквідатором ТОВ "АГРОКОМПЛЕКС". Довідки за телефонами: (062) 304-37-21, 304-77-83.

Постановою господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) по справі № 5006/45/1б/2012 б від 25.01.2012 року визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю "ДОНПЛЮСМАРКЕТ КСК" (ЄДРПОУ 36811252, розташоване за адресою: 83052, м. Донецьк, вул. Владичанського, буд. 32).

Ліквідатором призначено Фізичну особу-підприємця Матулевського Костянтина Михайловича (код 3065602633, 83045, м. Донецьк, пр. Ленінський, б. 22, кв. 15). Претензії кредиторів приймаються ліквідатором протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Статутні документи, печатку та штампи підприємства-банкрута вважати недійсними.

ПП "Експертне агентство"

проводить зі знижкою на 30% аукціон з продажу майна підприємства банкрута ЗАТ "Кіровоград асфальтобетон", а саме: Лот №1. Комплекс будівель, а саме: адміністративна будівля Аа площею 434,2 кв.м.; адміністративна будівля ББ1б площею 305,9 кв.м.; адміністративно-побутовий корпус В площею 164,2 кв.м.; котельня З-32 площею 191,2 кв.м.; вагова Б3; гараж Б2; убиральня Г; бітумосховище Д; операторська Ж; бітумосховище Е; газорозподільна И; трансформаторна К; гараж Л; майстерня О; майстерня П; навіс Р; майстерня С; убиральня Т; ангар М; котельня Н; сторожка Х; ПММ, Ю; ПММ, У; огорожа N-N4; замощення І; пожежна водойма І1; ворота, ворота, металеві сходи, хвіртка, початкова вартість продажу 520 878,00 грн. без ПДВ. На кінцеву вартість продажу нараховується ПДВ. Майно знаходиться за адресою: м. Кіровоград, вул. Валентини Терешкової, 213. Реєстраційний внесок 17,0 грн. та гарантійний внесок в сумі 10% від початкової ціни продажу вноситься на р/р 2600501301729 в ПАТ "БМ БАНК", м. Київ.

МФО 380913, код 32892500, ПП "Експертне агентство". Термін прийняття заяв закінчується за 3 робочих дні до початку аукціону. Аукціон відбудеться о 10 годині 24 лютого 2012 р. за адресою: м. Кіровоград, пр. Комуністичний, 22/12, тел. (0522) 32-11-34.

---

1. **Замовник торгів:** Приватне акціонерне товариство "Білоцерківська теплоелектроцентраль", код ЄДРПОУ 30664834.
1.1. **Поштова адреса замовника:** 09114, м. Біла Церква, Київська обл., вул. Петра Запорожця, 361.
1.2. **Контактні:** телефон (04563) 7-91-88, факс (04563) 7-97-38, 3-71-24.
2. **Інформація про предмет закупівлі:** продукти нафтопереероблення рідкі (масло турбінне ТП-22с), код Державного класифікатора продукції та послуг ДК 016-97 - 23.20.1 у кількості 20 тонн.
3. **Місце та спосіб отримання тендерної документації:** 09114, Київська область, м. Біла Церква, вул. Петра Запорожця, 361, адміністративний корпус, 3-й поверх, кабінет заступника директора, особисто або електронною поштою.
4. **Додаткова інформація:** Детальна інформація зазначається у тендерній документації.

Постановою господарського суду Дніпропетровської області (адреса: вул. Куйбишева, 1 а, м. Дніпропетровськ, 49600) по справі № Б 15/107-09 від 19.01.2012р. визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю "КОМПАНІЯ "Ю.С.Т.А.С." (код ЄДРПОУ 34985497, адреса: вул. 195-ї Стрілецької дивізії, буд. 5, м. Новомосковськ, Дніпропетровської області 51200, банківські реквізити: п/р 26008119150941 в ДОФ "Укрсоцбанк", МФО 305017) та відкрито ліквідаційну процедуру щодо банкрута. Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Потапова Олександра Олександровича (ліцензія серія АВ №347056 від 25.06.2007р., адреса: пр. ім. газети "Правда", буд. 8/4, кв. 303., м. Дніпропетровськ, 49081).

Втрачену чекову книжку ПП "Автобуд" (код ЄДРПОУ 32374990) вважати недійсною.

Ліквідатор Комунального житлового підприємства № 28 (код ЄДРПОУ 33355997) оголошує про проведення відкритих торгів (аукціону) з продажу майна банкрута: Лот №1 Екскаватор ЄО 2621-В-3 (розукомп. на 80%) початкова вартість - 2050 грн. без урах. ПДВ. Майно розташоване за адресою: Дніпропетровська обл., м. Кривий Ріг, вул. Остапа Вишні, 6-А. Проводить відкриті торги Товарна біржа "Альянс". Відкриті торги відбудуться 06.03.2012р. за адресою: м. Кривий Ріг, вул. Дніпропетровське шосе, 8, прим.1 об 12.00. Заявки приймаються за місцем проведення торгів. З майном можна ознайомитися з понеділка по п'ятницю, з 9.00 до 15.00 за місцем його знаходження. Для подання заявки учасник повинен сплатити реєстр. внесок у розмірі 17.00 грн. на р/р ТБ "Альянс" (код ЄДРПОУ 30010264, р/р 2600005060516 в ЗАТ КБ Приватбанк м. Дніпропетровськ, МФО 305299). Кінцевий строк приймання заявок 02.03.12 р. до 16.00. Контактні телефони : (0564) 710065.

Перша українська міжрегіональна товарна біржа 05.03.2012р. о 12 год. за адресою м. Тернопіль, вул. Микулинецька , б. 3А, оф. 1005

проводить аукціон з продажу майна підприємства банкрута

Об'єкт продажу: цілісний майновий комплекс.

Місцезнаходження: Тернопільська область, м. Бережани, вул. Братів Лепких, б. 33.

Власник: ВАТ "Бережанський склозавод" код ЄДРПОУ 00293479

Стартова ціна: 6800000,00 (шість мільйонів вісімсот тисяч) грн. без ПДВ.

Умови продажу:

1. Розрахунок за придбаний ЦМК (згідно з переліком) 60 банківських днів;
2. Покупець ЦМК здійснює безоплатне зберігання ліквідаційної маси, яке не увійшло до складу ЦМК, та забезпечує ліквідатору вільний доступ та розпорядження цим майном з метою подальшої її реалізації.

Умови участі у аукціоні: учасникам аукціону для їх реєстрації необхідно за 3 дні до аукціону подати заявку організатору аукціону, сплатити реєстраційний збір, внести гарантійний внесок-10% від стартової ціни об'єкта продажу на рахунок біржі або брокера акредитованого на біржі.

Додаткова інформація: сайт www.pumtb.com.ua, телефон (097) 969 33 36.

Ухвалою господарського суду Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) від 01.12.2011 р. порушено провадження по справі № 5023/9934/11 про банкрутство приватного підприємства "Юран-Холдинг" (61068, м. Харків, вул. Польова, 4, кв. 157; код ЄДРПОУ 31555525).

Розпорядником майна призначено Дерев'янка Дмитра Володимировича (ліц. АГ № 594926 від 05.08.2011 р., м. Харків, вул. Гвардійців Широнінців, 101, кв. 30; поштова адреса: 61002, м. Харків, вул. Мельникова, 8, кв. 6). Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом 30 днів від публікації оголошення.

---

1. **Замовник торгів:** Приватне акціонерне товариство "Білоцерківська теплоелектроцентраль", код ЄДРПОУ 30664834,
1.1. **Поштова адреса замовника:** 09114, м.Біла Церква, Київська обл., вул. П.Запорожця, 361.
1.2. **Контактні:** телефон (04563)7-97-53, факс (04563) 7-98-55, 3-72-39.
2. **Інформація про предмет закупівлі:** Виконання робіт по Відновленню конструкцій залізобетонного борова котла ст.№1.
3. **Місце та спосіб отримання тендерної документації:**
3.1. 09114, Київська обл., м. Біла Церква, вул. П. Запорожця, 361 кабінет Начальника ВРВС, 3-й поверх службового корпусу.
3.2. **Тендерна документація буде направлена:** поштою або безпосередньо виконавцю (за його бажанням) протягом трьох днів після отримання запиту про намір участі у відкритих торгах за вищевказаною адресою.
4. **Додаткова інформація:** кінцевий термін подачі заявок на участь в тендері - 20 діб з дня оприлюднення оголошення.

Перша українська міжрегіональна товарна біржа 06.03.2012р. о 12 год. за адресою м. Вінниця, вул. Козицького, б. 46 проводить аукціон з продажу майна підприємства банкрута

Об'єкт продажу: Лот1: Майновий комплекс до складу якого входить: комплекс будівель та споруд з обладнанням, товарно матеріальні цінності, земельна ділянка 2,5562 га. кадастровий номер 0524310100:01:011:0106. Стартова ціна: 7445162,00грн. Лот2. ГАЗ 33021, 2002р.в. Стартова ціна-5134,00грн. Лот3. ГАЗ 33021, 2002р.в. Стартова ціна-5099,00грн. Лот4. ГАЗ 33021, 2001р.в., Стартова ціна-4726,00грн. Лот5. ГАЗ 33021, 2002р.в., Стартова ціна-5046,00грн. Лот6. ЗАЗ 1105, 1995р.в., Стартова ціна-279,00грн. Лот7. ВАЗ 21093, 1995р.в., Стартова ціна-3195,00грн. Лот8. ИЖ 2715, 1992р.в., Стартова ціна-1001,00грн. Лот9. Матеріальні активи згідно переліку. Стартова ціна-691939,00грн. Ціни з ПДВ.

Місцезнаходження: Вінницька обл., м. Тульчин, вул. Леніна,166.

Власник: ВАТ "Тульчинський хлібокомбінат"

Умови участі у аукціоні: учасникам аукціону для їх реєстрації необхідно за 3 дні до аукціону подати заявку організатору аукціону, сплатити реєстраційний збір, внести гарантійний внесок-10% від стартової ціни об'єкта продажу на рахунок біржі або брокера акредитованого на біржі.

Додаткова інформація: сайт www.pumtb.com.ua, телефон (0432) 67 14 77.

КУРІНЬ

№ 22 (5272) СУБОТА, 4 ЛЮТОГО 2012

Сьогодні в Україні мінлива хмарність, часом сніг, місцями сильний, заметілі. На дорогах ожеледь. Вітер південно-східний, північно-східний, 7—12 м/с, на півдні і сході 15—20 м/с. Температура вночі 15—22 градуси морозу, вдень 8—16, у південних областях уночі мінус 9—14, удень 2—7 градусів; у Криму вночі 3—8 морозу, вдень 0—5 тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 4 ЛЮТОГО

1494. Народився Франсуа Рабле, французький письменник, автор «Гаргантюа та Пантагрюеля». **1708.** Кантата №71 стала першим надрукованим твором Йоганна Себастьяна Баха. **1789.** У Філадельфії виборці одноголосно обрали Джорджа Вашингтона першим Президентом США. **1880.** Народився Квітка Климент, музикознавець та фольклорист, чоловік Лариси Косач (Лесі Українки). **1906.** Департамент поліції Нью-Йорка прийняв рішення використовувати відбитки пальців для ідентифікації злочинців. **1971.** Оголошено про банкрутство британської компанії «Роллс-Ройс». **2005.** Верховна Рада затвердила Юлію Тимошенко на посаді Прем'єр-міністра.

КАРИКАТУРИСТ ПРОДОВЖУЄ ТЕМУ

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Мал. Василя ФЛЬОРКА

КАЛАМБУРИ ВІД АГАТИ ХРИСТІ

☞ ***ФСБук.***

☞ ***Від мента!***

☞ ***Беспредєл бажань.***

☞ ***Номінація «Дракон року».***

Ескулапи можуть багато чого...

КАЗКА

От парадокс: лікарі не їдять хвороб, але ними годуються! Вони їх годують.

Давно існує й відомо залізне правило: щоб лікуватися, потрібно мати залізне здоров'я.

Такий собі пенсіонер Серцеєдов, який з'їв своє серце разом із нервами на роботі, раптом відчув себе погано.

Якщо людині погано, потрібно зробити йому добре. Що може тільки лікар. Як здається багатьом хворим.

Оскільки Серцеєдов не міг дійти до лікаря, його довезли «швидкою допомогою». Швидша за яку лише смерть.

Тому що медицина схожа на конвеєр на автозаводі, де один закручує одну гайку, а другий — іншу, і кожен — своїм ключем. У медицині теж у кожного лікаря свій ключ до своєї гайки в людини, однією з яких є серце. Саме слабкість серця привела Серцеєдова до лікаря, який називається кардіологом. От як отоляриголог, офтальмолог, невропатолог, сексопатолог... Тільки патологоанатом — навпаки.

Доктор зайнявся серцем Сердцеєдова, і тому полегшало.

Оскільки часи змінюються (на зміну одним приходять інші) — на зміну безкоштовної медицини прийшла медицина платна. А це означає: щоб лікуватися, потрібно платити. Хоча здоров'я дістається задарма. Саме тому його не цінують. Вірніше, ним не дорожать. І тому цінується воно вже потім. Коли його вже немає. Саме тому, що здоров'я дістається задарма, витрачається воно теж задарма.

Через те, що медицина — платна (продажна — це щось інше), Серцеєдову надали рахунок. За надану медициною послугу.

У Серцеєдова, коли побачив суми на рахунку, знову стався інфаркт. Який дорівнював сумі. Й оскільки сума для кишені Серцеєдова виявилася непід'ємною, інфаркт стався теж непід'ємний. Для здоров'я Серцеєдова.

Тож медична послуга, будучи платною, може виявитися гіршa за ведмежу, яка завжди безплатна.

На свій похорон грошей у Серцеєдова вистачило.

І останнє: погано, якщо не вистачає грошей на лікування, і добре, якщо вистачить цих грошей на похорон.

Мирослав МИЛОРАДОВИЧ.

СІМ МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

Корисна порада

Бажаєш мати ворога — дай дружню пораду.

Коротше кажучи

Влада — з народом, міліція — з народом, опозиція — з народом, коротше кажучи, нікому цей народ не потрібен!

Нікчемність

Наші парламентарії, безумовно, знають свою мізерну ціну, просто в разі відкритих партійних списків на виборах її дізналося б і все суспільство.

Арифметика перемоги

Із безлічі дрібних порушень, фальсифікацій, підробок і складається одна велика чесна перемога.

Статуправління інформує

Нашим політикам довіряє менш як 2 відсотки населення, а в те, що ці політики здатні провести відкриті, чесні, демократичні вибори, вірять 97 відсотків населення.

Темник

Більше позитива, менше правди.

Олександр ПЕРЛЮК.

ДОШКА ПОШАНИ

Підзарядка

Микола Азаров, Прем'єр-міністр України (про проект закону «Про вищу освіту»):

— Цей закон має поєднувати й заряджати оптимізмом, а не роз'єднувати й викликати скепсис.

Від чергового:

— Микола Янович, а знаєте, звідки береться скепсис? Адже який закон не візьми, він заряджає не лише оптимізмом, а й грішми. До того ж одних і тих самих — міністрів, олігархів...

Ігри патріотів

Дмитро Рогозін, віце-прем'єр РФ:

— Справжній патріот Росії повинен народжувати дітей, як мінімум, трьох, а не валандатися по мітингах.

Від чергового:

— Ви підрахували, скільки вони вам народять незадоволеного електорату? Уявіть, мужик, замість того, щоб погуляти на мітингу, сидить удома, дітей виготовляє. Цей патріот озвіріти може!

Рецепт

Віктор Балога, міністр надзвичайних ситуацій (про те, як рятуватися від холодів):

— Є рецепт. Я всім бажаю щоранку 8—10 кілометрів бігати й купатися в холодній воді.

Від чергового:

— По 8—10 кілометрів? Тю! Навіщо так далеко бігати? У багатьох будинках і так тече тільки холодна вода...

Жартівники відпочивають

Юрій Луценко, екс-міністр внутрішніх справ України (звернувся із проханням до судді):

— Я думаю, Ваша честь, Ви виконаєте свою обіцянку й викличете на допит усю команду «95-го кварталу», думаю, ми тут побачимо змагання — у кого жарти будуть кращі: у них чи в прокуратури.

Від чергового:

— Боюся, що нічого з цієї затії не вийде. Це при вас «95-й квартал» міг жартувати над прокуратурою, тепер жартує прокуратура, а «95-й квартал» аплодує. Утім, як і 94-й, 93-й, 92-й, 91-й, 90-й квартали.

Їж, Сашко, кашу

Сергій Тігіпко, віце-прем'єр України (всі ЗМІ обійшов знімок: С. Тігіпко відвідує пункт обігріву і їсть кашу з бомжем Сашком):

— Ви не знайдете жодного президента, який не мав би в Європі свого літака і своєї резиденції тощо.

Від чергового:

— Та що там президента! Ми не знайдемо в Європі жодного віце-прем'єра, який їв би кашу з однієї миски з бомжем. А Тігіпко їв...

Між нами, гідними

Ірена Кільчицька, екс-заступник Київського міського голови Л. Черновецького:

— У Верховній Раді гідних можна перелічити від сили 50 депутатів. Інші — ледарі, які ні на що не впливають.

Від чергового:

— Однак ці ледарі іноді роблять гарну кар'єру. Один із них якось став навіть київським мером. А ви не пам'ятаєте, хто ходив у нього в гідних заступниках?

Забавне джерело

Дмитро Видрін, політолог, позаштатний радник глави держави:

— Мені здається, Юлія Володимирівна всім потрібна здоровою, гарною, в сукні з рюшиками та з «розкладушкою» у власному кабінеті. Бо всі вже зрозуміли, що вона — джерело не стільки проблем, скільки викликів, на які цікаво відповідати і за якими забавно спостерігати.

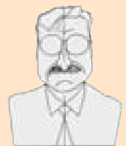
Від чергового:

— А ще забавніше спостерігати за розумними людьми, які кажуть не те, що справді думають, а те, що всім (нагорі) потрібно.

Мал. Миколи КАПУСТИ, Василя ФЛЬОРКА, Вадима СИМИНОГИ, Олександра ДУБОВСЬКОГО.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Над номером працювали: **Сергій ДЕМСЬКИЙ, Дмитро ПОТАПЕНКО, Сергій БОРИСЕНКО.**

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

ⓟ Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2012 рік

Для фізичних осіб:
40224 — 10 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 8 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).

Для підприємств і організацій:
60955 — 30 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк: **ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua**

Зам. 23290

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

